ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК

БРОЈ 1456

23.11.1979. ● ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ ● ГОДИНА XL

8 динара

RIPLEY

Веровали или не!

РАМЗЕС II,

КОЈИ ЈЕ ВЛАДАО ЕГИПТОМ 67 ГОДИНА (1292 - 1225 ПРЕ Н. ЕРЕ), ИМАО ЈЕ 79 СИНОВА И 59 КЋЕРИ.

ПЕРЕЦИ

ПОТИЧУ ИЗ ЈУЖНЕ ФРАНЦУСКЕ ГДЕ СУ ИХ, ПОЧЕВ ОД 610. ГОДИНЕ, КАЛУЂЕРИ ПРАВИЛИ ДА ЛИЧЕ НА ДЕЧЈЕ РУКЕ СКЛОПЉЕНЕ ЗА МОЛИТВУ.

ФЕЛИКС КАРВАХАЛ

ПОШТАР ИЗ ХАВАНЕ, УЧЕСТВОВАО ЈЕ У ОЛИМПИЈСКОМ МАРАТОНУ 1904. ГОДИНЕ И СТИГАО ЧЕТВРТИ, ИАКО СЕ НИКАД НИЈЕ ТАКМИЧИО А НИ ТРЕНИРАО.

ГРУЧО МАРКС,

ЧУВЕНИ ФИЛМСКИ КОМИЧАР, НАЧИНИО ЈЕ ПРВИ „ГЕГ" КАДА ЈЕ ЈОШ КАО ДЕЧАК, НА ПРОБИ ЦРКВЕНОГ ХОРА, ИГЛОМ ИЗБУШИО ОРГУЉЕ!

НАМРШТЕНО ЛИЦЕ

У АНГОЛИ СЕ НАЛАЗИ ОВА СТЕНА КОЈУ ЈЕ ПРИРОДА ОБЛИКОВАЛА.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● по дужини Хималаји заузимају простор који одговара растојању од Црног мора до Лондона, а обухватају површину три пута већу од Југославије.

● слепи миш може дневно да поједе количину инсеката која је дванаест пута тежа од њега.

● до последње деценије 19. века Београд је осветљаван петролејским фењерима. Тако је 1884. године било 611 општинских и 258 механџијских фењера који су паљени сваке вечери. Изградња електричне централе завршена је крајем 1892. године, а почетком 1893. четрнаест година пошто је Едисон пронашао прву електричну сијалицу, град је добио електрично осветљење.

● за најсувљу пустињу на свету сматра се Атакама у Чилеу која се налази на надморској висини од 1000 до 2500 метара. Ни најстарији Чилеанци не памте да је на овој висоравни падала киша.

● први музеји појавили су се у хеленској Александрији (музеј Птоломеја Филаделфа, 3. век пре н. е), а данашњи тип збирке уметничких предмета у доба ренесансе у Италији. Од времена француске револуције музеји се отварају за јавност, док у 19. веку већином добијају и сопствене зграде.

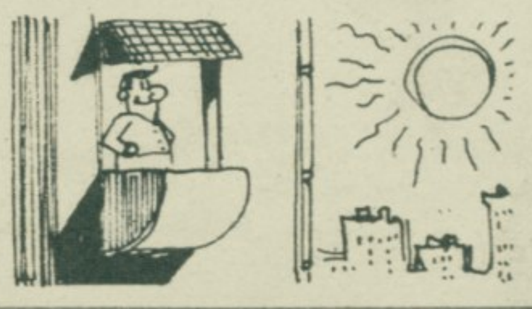

● познати британски астроном Фред Хојли тврди да вируси и бактерије, узрочници разних болести, долазе из свемира, а на земљи их шире ветар и киша. Овај научник, такође, сматра да људи једни другима не могу да пренесу кијавицу, богиње или кашаљ, на пример. Један од доказа за ову тврдњу је и епидемија на Сардинији из 1948. године када су лекари забележили ову болест чак и међу пастирима који међусобно нису долазили у контакт, а живели су у потпуној изолованости.

● особа која је на Земљи тешка 50 килограма на Месецу би имала осам и по, на Меркуру 15, на Марсу 20, на Венери 45, на Сатурну 60, а на Јупитеру 130 килограма.

● у једном облакодеру у Торонту постављен је систем за грејање станова који користи сунчеву енергију али сакупља и топлоту тела коју зраче многобројни становници ове зграде.

ИНКВИЗИЦИЈА НА ДЕЛУ

НЕВЕСТА ПОТПАЉУЈЕ ЛОМАЧУ

Прослава ступања Филипа III на престо умало није пропала јер је инквизиција пре времена »несмотрено« спалила групу јеретика!

АУТОДАФЕ

Драги Забавниче,

Можеш ли да ми објасниш шта значи израз аутодафе, али мало опширније?

Ненад Миловановић,
III булевар 116
Нови Београд

Звона са катедралне цркве у Севиљи означила су осам часова 4. јула 1534. године. Истог часа гомиле света које су још од раног јутра шетале улицама града на Гвадалкивиру нагрнуле су ка палати инквизиције. Тамо се већ формирала свечана поворка: на челу су били они који су част за учешће у тој колони плаћали бесплатним давањем дрва за ломаче. За њима су ишла два доминиканца носећи велики бели крст и заставу свог реда. Следиле су их десетине сабраће одевене у дугачке тунике. Иза доминиканаца поносно је корачао војвода Медина-Цели, стегоноша католичке цркве. Поворку су настављали шпански великаши праћени фамилијарима (чиновницима инквизиције).

Колону смрти завршавали су босоноги осуђеници, обучени у санбенито, дугачке хаљетке од грубог жутог платна који су на грудима и леђима имали велике црвене крстове. На главама оних који су ишли последњи налазиле су се готово метар високе шиљате капе — знак да ће бити спаљени. Ниједан од на ломачу осуђених није био у стању да хода — са стране су га придржавала по два свештеника или фамилијара.

Окупљена гомила ћутке је посматрала параду смрти. И чим је поворка замакла за угао, и светина је за њом кренула на главни трг где је требало да се одржи аутодафе — свечаност јавног суђења и спаљивања јеретика — уз присуство и самог краља.

НЕ ЖИВУ!

На тргу је све било спремно за почетак свечаности: и Карло V, на балкону палате војводе Медина-Цели, и велики инквизитор заузели су своја места. Пошто је одржана проповед, приступило се „најзанимљивијем" делу аутодафеа. Испред ложа црквених судија и краља почели су да дефилују на смрт осуђени. Међу првима била је млада опатица кармелићанки. Бледу, тела изломљеног мучењима, двојица доминиканаца вукла су ка ломачи. Угледавши пламен који се високо дизао, жена се ужаснула.

— Не, не живу! — викнула је.

— Покајте се, сестро, и измирите са нашом светом црквом да бисте умрли као добра хришћанка! — шапутали су јој фратри у уво.

— Кајем се, кајем! Не желим да ме живу спале!— јечала је опатица.

Са високог трона који је знатно надвисивао Карлов, јер је „црквена власт била виша од краљеве", велики инквизитор је узвикнуо:

— Слава Богу, једна душа је спасена!

Тиме је „великодушно" допустио да опатицу кармелићанки задаве пре него што је спале. У том часу жена коју је управо он оптужио да је лутеранка (присталица Лутерове реформације цркве) мрзела га је из дна душе, па ипак му је била захвална за ову последњу „милост".

Довукавши је до места где је горела ломача, редовници су је препустили крвнику (он је, по закону, припадао световном а не светом суду јер цркви није „приличило" да убија). Увежбаним покретом маскирани човек је омотао конопац око голог врата осуђенице и затегао га. Из груди жене допрло је мукло кркљање. За тренутак је подигла руке као да хоће да се ухвати за нешто, а онда немоћно клонула на земљу.

Омлитавело, бездушно тело крвникови помоћници бацили су у ватру: зачуло се пуцкетање кад је пламен дохвати грубо хаљетак и убрзо се у ваздуху осетио мирис изгорелог меса. Нестала је још једна жртва инквизиције.

РАЗОЧАРАНИ ИНКВИЗИТОР

Горе у својој ложи краљ је седео намргођеног лица. Нимало му се није допадао призор који је гледао, али ништа није могао да учини да га избегне. Заправо — није смео. Његов одлазак са аутодафеа могао је да буде протумачен као јерес, приклањање лутеранству. А сукоб са моћном инквизицијом довео би до анатемисања и изопштавања из цркве. Одатле до губитка престола био је само корак а властољубиви Карло V није био спреман да се окрене круне. Зато је остао до краја аутодафеа на којем је тога дана спаљен 21 јеретик. „Прилично мали број", по оцени великог инквизитора. Правом свечаношћу сматрао је онај аутодафе на којем је било најмање 50 ломача.

Као ни краљ, ни било ко из његове пратње није усудио да се помери са свог места. Додуше неки то нису ни желели. Као добри католици, они су с радошћу посматрали кажњавање непријатеља вере који то заправо и — нису били. На ломачу су доспевали и најпобожнији католици само ако су имали ту несрећу да се замере суседу или рођаку. Спаљивање је очекивало и оне чија би кућа, накит, имовина, па не тако ретко и жена, запала за око великом инквизитору или његовим помоћницима.

Ломача у средњем веку била је саставни део живота. Не само религиозног. Аутодафе, дан када су се оне палиле, није био само црквени празник. Тог дана се, ма како то необично звучало, и забављало. Друге „забаве" у Шпанији скоро и није било јер би одмах била проглашавана за јерес. Ломача је, баш као и борба с биковима или ватромет, представљала и део дворских свечаности.

ТРЕБА СЕ — СНАЋИ

Понекад су аутодафеи, приређивани у склопу неке дворске свечаности, задавали приличне муке инквизицији. Тако је, рецимо, 1600. године, приликом прославе ступања Филипа III на престо, био заказан аутодафе у Толеду. Али, у последњем часу испоставило се да нема довољно осуђених на ломачу, јер су „несмотрено" били спаљени месец дана раније. Инквизиција се показала прилично „довитљивом": успела је да у околним местима прикупи 46 људи осумњичених да шире јерес. Али, показало се да ниједан од њих није довољно „крив" да би био осуђен на ломачу. Плашећи се да због тога предстојећи аутодафе не буде сувише сиромашан, велики инквизитор је на брзину одлучио да у страшну смрт пошаље неког француског протестанта.

Свадба Карла II 1680. године била је много боље „припремљена": на њој су упаљене ломаче за 67 јеретика. „Дирнут" овако великом „пажњом", краљ је својој невести галантно пружио сноп прућа, први за ломачу.

За разлику од Карла II, Филип II Бурбонски је приликом ступања на престо 1701. године, одлучно одбио организовање аудафеа: таква почаст нимало му се није допадала.

Последња оваква свечаност била је одржана 1815. године.

О. В.

ЛЕПОТА НИ ИЗ

Недалеко од Сежане налазе се живописне Липице, једно од најчувенијих светских узгајалишта расних коња. Ти поносни, велики бели коњи, добили су име управо по овом насељу — липицанери. Славу су им донеле лепота, снага, грациозност и интелигенција.

Текст: И. Лончар
Снимио: Р. Митровић

ИЗ ШТАЛЕ НА ДВОР — Још у време старих Римљана у Липицама су се гајили јаки и издржљиви коњи. Доцније, у средњем веку, коришћени су на витешким турнирима. Уверен да су то коњи племените крви, аустријски надвојвода Карло купује од тршћанског архибискупа посед Липице и 1580. године оснива ергелу. Захваљујући способном управнику и стручњаку за коње Словенцу Францу Јурку, после пет година на надвојводин двор у Грац отпремљени су први коњи са ове ергеле. Укрштајући домаће врсте са племенитим шпанским коњима, познатим по елеганцији, одгајивачи коња надвојводе Карла створили су оригиналну врсту која је ускоро задивила и највише бечке кругове. Коњи из ове старе штале, зване „Велбанка", поста ли су чувени у свету и својим вештинама и лепотом задивили и најизбирљивије љубитеље.

ОНИ МЕЊАЈУ БОЈУ — Липицанери не долазе на свет бели. Ждребад су тамносмеђе или црне боје, с белим „цветом" на челу и белим „чарапицама" на ногама. Временом, пре него што постане пастув или ждребица, липицанер постаје светлији, да би касније преовладала бела боја. Ове скупоцене животиње су под сталним надзором ветеринара и тренера. Пастувима и ждребицама улар се први пут ставља тек када се жигошу и пуштају у крдо са осталим одраслим коњима... Сваки липицанер уписује се у педантно вођене матичне књиге, и то на мало необичан начин. Наиме, липицанер има два имена: прво добија по оцу, а друго по мајци, на пример Конверзано Дубовина. Његово име јасно говори од кога води порекло и сједињује у себи особине оца и мајке, односно њихових предака.

ШЕСТ ЗНАЧАЈНИХ ЛИНИЈА — Данас се у овој ергели липицанери узгајају претежно за освежавање крви у неколико домаћих ергела, али и у иностранству. У Липицама је признато шест узгојних линија које носе називе по чувеним пастувима од којих потичу. То су Плуто, Конверзано, Неаполитано, Фавори, Маестозо и од 1816. године Сиглави. Као што се види на фотографији, липицанери су врло погодни за вучу. Ретко ко од 250 хиљада туриста колико годишње посети ову ергелу, одоли да не седне у кочије које поносно вуку липицанери.

ЗАЛИПИЦА

ЖИГ — ДА СЕ ЗНА — Када дође време да се млади пастув или ждребица пусти из штале међу крдо, животиња мора да буде обележена. Ветеринар усијани жиг ставља на леви образ и у кожи липицанера до смрти остаје утиснуто слово »L«. Истовремено, на леви бок се утискује и матични број. На жалост, неке ергеле у Европи фалсификују ове оригиналне жигове, стављајући их на коње који у себи уопште немају или садрже незнатно липицанерске крви. А када се млади липицанер једном одвоји од мајке, она га више не препознаје... Међутим, стручњаци строго пазе да не дође до „нечисте крви". Ако се то ипак догоди, или ако липицанер тешко оболи или сломи ногу „успављује" се инјекцијом или — метком.

СВИ УКОРАК — У већини најчувенијих циркуса света, захваљујући изузетној интелигенцији и послушности, међу главним звездама су — липицанери. Вековима су на најсјајнијим дворовима Европе ови коњи изазивали дивљење својим грациозним поносним ходом. Међутим, ратови су увек остављали свој траг и на ову ергелу. Најтеже последице оставио је други светски рат: године 1947. само једанаест коња вратило се у своју матичну ергелу. Али, захваљујући напорима стручњака и наше заједнице, ергела је обновљена. Данас се у њој одгаја 370 липицанера.

ВИСОКА ШКОЛА ЈАХАЊА — Сматра се да је липицанер најпогоднији за врхунски парадни корак, односно за такозвану високу школу јахања, која је настала у Шпанији па се преселила прво на бечки двор, а затим широм света. У августу следеће године, кад Липице славе јубилеј, одржаће се и научни симпозијум о липицанерима, а јахачи и дресери ће приказати вештине јахања и дресуре ових племенитих животиња. Нарочит задатак за ову манифестацију има први тренер ергеле Клаудије Мавер (на слици) који задивљује умећем јахања и дресуре.

КАО НА ФИЛМУ — Некада је ергела Липице служила само за расплод и гајење коња доступних искључиво аристократији. Међутим, последњих десетак година ергела је отворила врата туристима. Данас им на располагању стоји педесетак липицанера на којима могу да јашу међу столетним храстовима и боровима и да одлазе на дуже излете или, ако је лоше време, да јашу у хали величине 20 x 60 м. Али, у ергели има и понија за најмлађе јахаче, а њима је намењена и школа јахања која траје 10 часова... У кругу ергеле је ресторан у националном стилу, затворен базен, а поред хотела „Маестозо", који је добио име по једном чувеном ждрепцу-лепотану, гради се и нови. Иначе, у Липицама је снимљено неколико филмова, а један од њих је „Чудо белог ждрепца" у Дизнијевој продукцији.

ШПИЈУНАЖА НА ЕВРОПСКИМ ДВОРОВИМА

ЗАО ДУХ СТА

Нико у Анхалту није разумео због чега богати Француз упорно одбија све просце своје младе и лепе нећаке. За разлоге се сазнало много касније.

У борби да сачувају и побољшају своје позиције и прошире територије, европски владари средином 18. века водили су велику дипломатску игру, склапали и раскидали тајне савезе, шпијунирали једни друге нудећи уз пут „вечна" пријатељства... Додуше, та „искрена и одана пријатељства" понекад су трајала таман толико колико је било потребно да се изврше припреме за — објаву рата!

Учесници ове велике игре нису баш много поштовали правила већ су се служили свим средствима не би ли се први дочепали циља. Тако је, рецимо, енглески краљ Џорџ II, посумњавши да Француска и Пруска смерају нешто против Хановера, немачке покрајине у којој је био рођен, одлучио да руском двору понуди помоћ од 500 хиљада фунти стерлинга. Заузврат је очекивао, како је британски посланик натукнуо канцелару Бестушеву, да му царица Јелисавета „позајми" 60 хиљада руских сељака вичних оружју. Понуда је прихваћена и склопљен је уговор по којем је Русија обећала Џорџу II не 60 већ 30 хиљада људи.

Кад се за ово сазнало у Паризу, Лују XV било је одмах јасно да од његових планова са Прусима неће бити ништа ако не успе да поништи тек склопљени уговор. А једини начин да то учини био је да што пре ступи у везу са царицом. Међутим, то се показало као неизводљиво: канцелар Бестушев учинио је све да француски амбасадор у Петрограду не сусретне Јелисавету. Ипак, Луј XV се није предавао...

ГОСПОЂИЦА ВОЛИ ПРАВО

Године 1755. у немачки град Анхалт стигла је прашњава кочија са два путника: један је био висок, сувоњав витез Дуглас а други његова нећака госпођица Лиа де Бомон. Највиши друштвени кругови одмах су их прихватили и почели да наговарају да се што дуже задрже у њиховом граду. Сви су се отимали о друштво богатог али болешљивог ујака и његове младе нећаке.

Госпођица Лиа била је необично створење: мада се то од девојке њеног порекла није очекивало, показала се веома скромном. Док је њен ујак проводио време разгледајући имања која је, наводно, желео да купи, она се није одвајала од луксузног повеза Монтескјеовог „Правног зборника", мада је изгледало да га тешко схвата. Неки грађани Анхалта чак су се озбиљно питали да ли љупка госпођица из Париза можда намерава да ово дело научи напамет? Од колиског је значаја „Правни зборник" за Лију де Бомон то нико није могао ни да наслути, као ни да ће ова књига одиграти значајну улогу у једној међудржавној сплетки.

Упркос томе што је изазивала чуђење младе господе због своје необичне љубави, Лиа је почела све више да привлачи њихову пажњу. Из те ониже, витке, лепотице избијао је неодољив шарм па није чудо што је почела да стиче бројне удвараче. Њен успех озбиљно је забринуо ујака којем ни на крај памети није била њена удаја. Правдајући се својим слабим здрављем и саветом лекара да неко време проведе у хладнијем поднебљу, напречац је одлучио да отпутује у Русију.

НАПАДИ КАШЉА

У Петрограду су ујак и нећака прихватили позив господина Маршала, Француза који се бавио међународним банкарством, да се настане у његовој кући. И у руској престоници Лиа де Бомон постала је радо виђена личност: ишла је с пријема на пријем, с ручка на ручак. Њен ујак није имао ништа против. Једино што му је сметало била су питања радозналаца везана за лепу рођаку. Али и ту се некако снашао: чим би неко постао претерано љубопитљив, он је добијао такав напад кашља да следећих пола сата није био у стању ни реч да изговори. Радозналац би обично у међувремену заборавио шта је питао.

Једног дана Лиа се на неком од пријема упознала са кнезом Воронцовим који је одлучио да то „дивно створење" неизоставно представи царици. И девојка и њен ујак били су ван себе од среће. На позив у двор нису дуго чекали: Воронцов их је, као што је обећао, упознао са Јелисаветом.

Лепа и без сумње веома образована Парижанка била је право откровење за ексцентричну стару царицу. Тим пре што се показала као пријатан саговорник који је с лакоћом разгонио бриге које су свакодневно мориле царицу. Преко ноћи је Лиа де Бомон постала њена љубимица. Желећи је стално уз себе, Јелисавета је поставила за „дворску даму".

ПРЕВРТЉИВО ВЕЛИЧАНСТВО

Један од задатака младе Францускиње био је да чита царици. И сна је то радо чинила: њен мелодичан глас био је веома пријатан. Јелисавета се на њега толико навикла да више није могла да замисли да јој чита било ко други.

НАЈВЕЋА АВАНТУРА СЛАВНОГ ВОЗА

ИЗГУБЉЕН „ОРИЈЕНТ ЕКСПРЕС"

КАДА ЈЕ МАЈА 1962. ГОДИНЕ ВЕЋ ЛЕГЕНДАРНИ ВОЗ ИСКЉУЧЕН ИЗ САОБРАЋАЈА, МАЛО КО СЕ СЕТИО ДОГАЂАЈА КОЈИ СЕ ОДИГРАО 33 ГОДИНЕ РАНИЈЕ. СИГУРНО ЈЕ САМО ДА СУ ОНИ КОЈИ СУ ИХ ПРЕЖИВЕЛИ ДУГО ПАМТИЛИ ШЕСТ ЈАНУАРСКИХ ДАНА 1929. ГОДИНЕ.

Снег је почео да пада још у Бугарској. Тада још нико није имао разлога да се забрине.

Изгледало је као да се ради само о мало јачем и, највероватније, пролазном невремену. Тек када су прешли турску границу, а вејавица прерасла у снежну мећаву, путници „Оријент експреса" мало су се узнемирили. А када је, најпре готово неприметно, а затим све очигледније, воз почео да губи брзину, двадесеторо путника, колико их је у том тренутку било, схватило је да ситуација није тако наивна.

Били су то углавном дипломатски службеници, богати трговци и њихове жене. Господа ненавикнута на непријатности, бар када се о њиховој удобности радило, измењивала су уплашене погледе.

ЗАВЕЈАНИ СМО!

На свега сто километара од Истанбула, циља њиховог три хиљаде километара дугачког пута који је почео у Паризу, „Оријент експрес" је, на ужас својих путника, стао. Први пут у четрдесет шестогодишњој историји славног воза, изгледало је да се и путници и особље налазе у стварној опасности.

Да је тако, потврдиле су и речи којима им се обратио главни кондуктер Пјер:

— Господо, завејани смо. Никаква порука не може

АРЕ ЦАРИЦЕ

Придобивши царичино поверење, Лиа је одлучила да јој прочита и неке делове „Правног зборника" од којег се ни у Петрограду није одвајала. И не само то: она је царици књигу поклонила.

На изглед скроман поклон Лије де Бомон руској владарки задао је много главобоља — Јорцу II. Наиме, убрзо пошто је Монтескијеово дело променило власника, британски амбасадор у Петрограду послао је у домовину извештај следеће садржине: „Необично ми је жао што морам да известим да канцелар Бестушев у овом тренутку не успева да приволи царицу да ратификује уговор".

Ни енглеском краљу ни његовом амбасадору а ни руском канцелару Бестушеву није ни на памет пало да је за превртљивост Њеног величанства крив — поклон који је добила од Лије. Тек много касније сазнало се да се међу кожним корицама „Правног зборника" налазило скривено писмо које је Луј XV написао Јелисавети молећи је да ступе у тајну преписку. У књизи се налазило не само писмо већ и тајна шифра којом су она и кнез Воронцов, иначе потканцелар и човек веома наклоњен Француској, требало да се служе приликом дописивања. Заборавивши на обећања дата енглеском владару, царица је одлучила да своју подршку и пријатељство поклони — француском краљу.

* * *

Што се тиче Лије де Бомон и њеног ујака, показало се да они нису никакви рођаци већ тајни агенти и курири Луја XV. Штавише, млада девојка уопште није била девојка већ — младић Шарл Деон де Бомон! Захваљујући витком стасу и необично нежном изгледу, млади витез, који је изванредно вешто баратао мачем и био чувен по својој неустрашивости, неколико месеци је врло успешно играо улогу жене. Касније је причао да му је у извршавању важног задатка најтеже било да се ратосиља насртљивих удварача!

О. Вукадиновић

да се пренесе ни у једном правцу, па чак ни неколико километара до најближег града. Једном речју — одсечени смо од света!

Тог јануара 1929. године централна и источна Европа проживљавале су зиму какву је ретко ко од њихових становника памтио. Температуре су се спустиле и на минус 35° Целзијусових.

Једној од путница пали су на памет новински написи о чопорима изгладнелих вукова који харају снегом покривеним пространствима.

Када је прилично узнемирена дама своје мисли и изговорила, већ ионако уплашена групица ускомешала се још више. Па ипак, уплашени или не, путници су морали да се помире са чињеницом да ће бар ову ноћ морати да проведу ту где су. Уосталом, први часови у завејаном возу и нису морали да буду тако непријатни — хране и пића било је довољно, а гасне лампе и даље су нештедимице обасјавале путнике својом жућкастом и умирујућом светлошћу.

Пуна два дана чекали су да се појаве спасилачке екипе, а када је и трећи освануо, путници више нису могли да се отргну од мисли да се нико и неће појавити да их извуче.

ВРЛО НЕРВОЗНА ДАМА

Ако ништа друго, у једном су имали среће — од вукова није било ни трага. Снег је престао да пада, али је читав воз прекривен дебелим снежним прекривачем који је, ма колико их подсећао на то да се налазе у клопци, ипак задржавао топлоту — срећна околност, јер је грејање одавно престало да ради. Па ипак, путници су се питали колико ће још топлота трајати, а разделили су већ и последње порције из залиха хране.

Да више немају на шта да чекају постало је јасно и Пјеру који је одлучио да са најотпорнијим и најјачим путницима покуша да се пробије до најближег насеља.

Наоружани пијуцима, лопатама и обичним гвозденим полугама, шесторица људи борила су се пуних 36 сати са снегом кроз који су, да би избили на чистину, морали да прскопају тунел. Три пута су исцрпљени људи морали да почињу све из почетка, јер се снег, као уинат, обрушавао на деловима које су већ с муком прокопали.

Најзад су, захваљујући Пјеру који се досетио да зидове треба обложити даскама одломљеним са вагона и степеница воза, успели да се пробију на чистину.

Узбуђени путници који су остали у возу гледали су како се импровизоване дрвене санке лагано губе у даљини, ка селу у којем ће, тако су се надали, моћи бар да се купе храна и пиће.

Радост шесторице људи узбрзо је замењена очајањем, јер је и село било одсечено од света. Новац им, одговарали су им равнодушни сељани, не значи ништа. Чак и да га узму, на шта би могли да га потроше у овој пустоши?

Када су се, потпуно исцрпени и обесхрабрени, вратили, неколико јаја, неухрањених кокошака и векни устајалог хлеба било је све чиме је шесторица најодважнијих могла да утеши остале путнике.

Једној од путница, извесној госпођици Фон Вернер, страшна мисао која је мучила остале постала је неподношљива. Одлучила је зато да прекрати своје муке: нервозна дама покушала је да пререже вене комадићима разбијеног огледала, али су је ипак у последњем тренутку спасли.

У возу се, поред присебног Пјера, налазила још једна особа која није била спремна да се преда тако лако. Био је то господин Суф, човек кога су у почетку путовања сви избегавали јер се говоркало да се бави пословима, у најмању руку, врло сумњиве природе.

Сви су га, ипак, пажљиво саслушали и на крају се чак сложили да им је оно што он предлаже можда последња шанса.

ПРЕДЛОГ СУМЊИВОГ СУФА

Као средство да се колебљиви сељани „одобровоље" Суф је предложио злато.

— Верујте ми, злату неће моћи да одоле — уверавао је путнике.

Суф се није преварио: овога пута људи су се из села вратили пренатрпани намирницама, а даме које су се у почетку буниле зато што су са залихама купљене и пушке, ускоро су морале да признају да су се преварile.

Само неколико сати касније чопор изгладнелих вукова насрнуо је на воз. Подивљале животиње скакале су на прозорска стакла. Ужаснути путници само су беспомоћно гледали у њихове искежене чељусти и надали се да ниједно од стакала неће попустити под налетима звери.

И овога пута први је реаговао Пјер: зграбио је једну пушку, а другу дао машиновођи. Један метак погодио је вођу, други младог вука иза њега. Чопор се, подвијених репова, у трку изгубио у оближњој шумици.

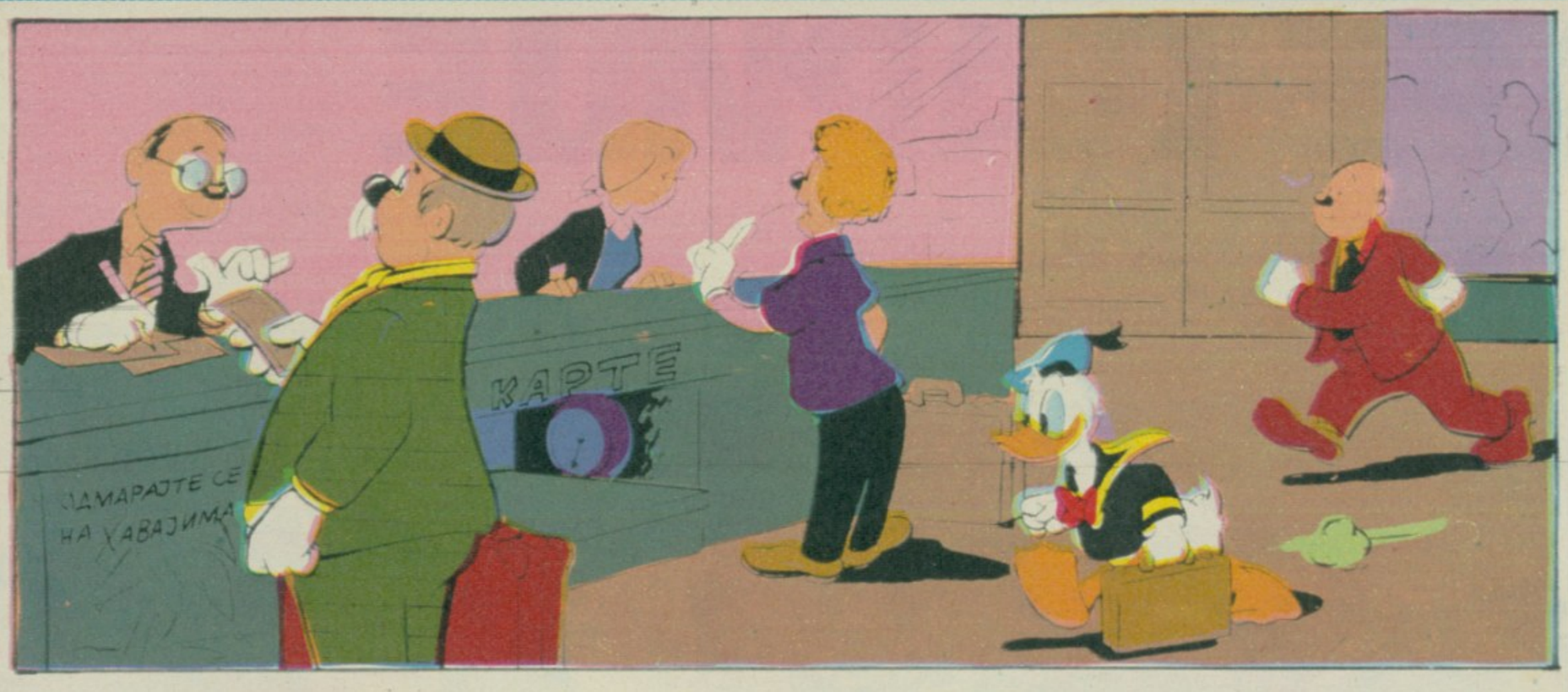
Те вечери путници су у сласт појели нешто на шта би се већина њих, у некој другој прилици, само с гађењем намрштила — одреске од вучјег меса.

Сутрадан, шестог дана откако су завејани, појавила се спасилачка екипа турске војске. Два-три часа касније, пруга је рашчишћена, воз ослобођен снежног оклопа и „Оријент експрес" могао је да настави пут.

М. И.

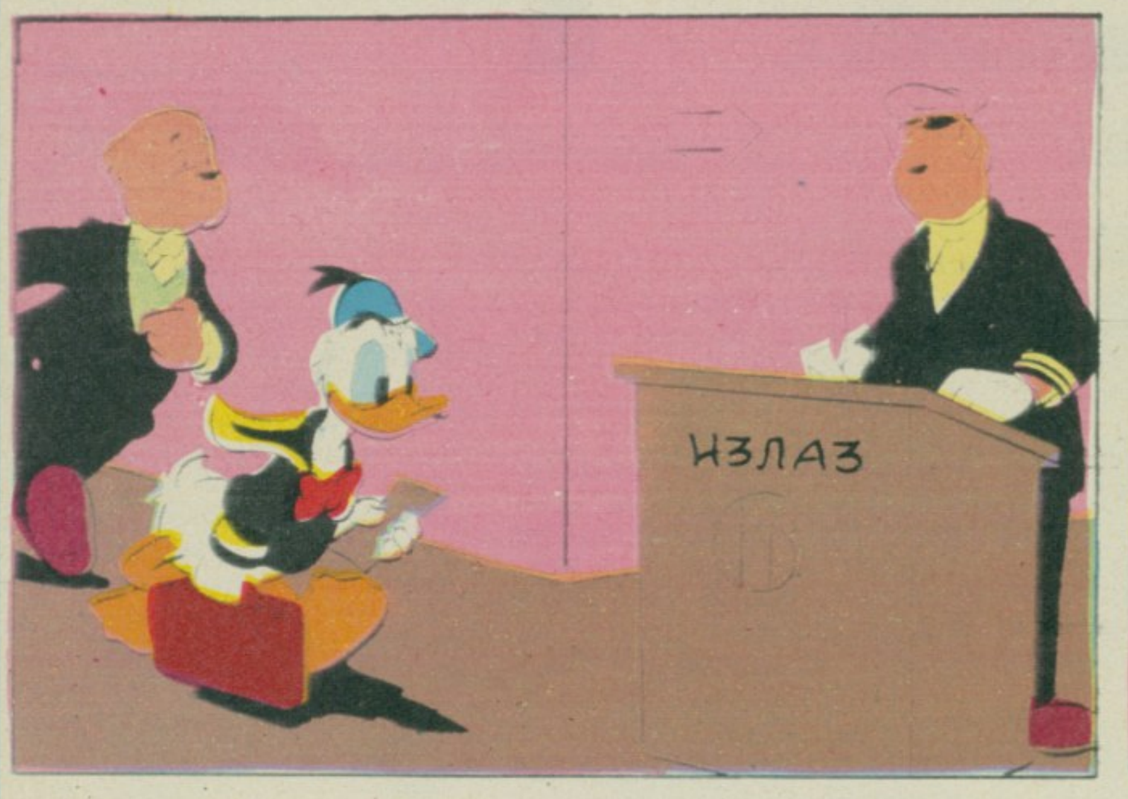
WALT DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ВЕЛИКИ ПОСАО АУТОМОБИЛСКЕ ИНДУСТРИЈЕ

ОКЛОП ГЛАВУ ЧУВА

У данашње време, када су терористички напади, разне диверзије и отмице достигли забрињавајуће размере, високи државни функционери, милионери и остале значајне личности савременог света не могу ни да се замисле без блиндираних аутомобила.

Непробојни оклоп који кола заштићује од напада из ватреног оружја тежак је преко пола тоне и — веома скуп. За око два милиона динара у аутомобиле се уграђују радарски сензори, оклоп од специјалног челика, непробојне гуме и прозорска стакла, као и бензински резервоар који не може да експлодира.

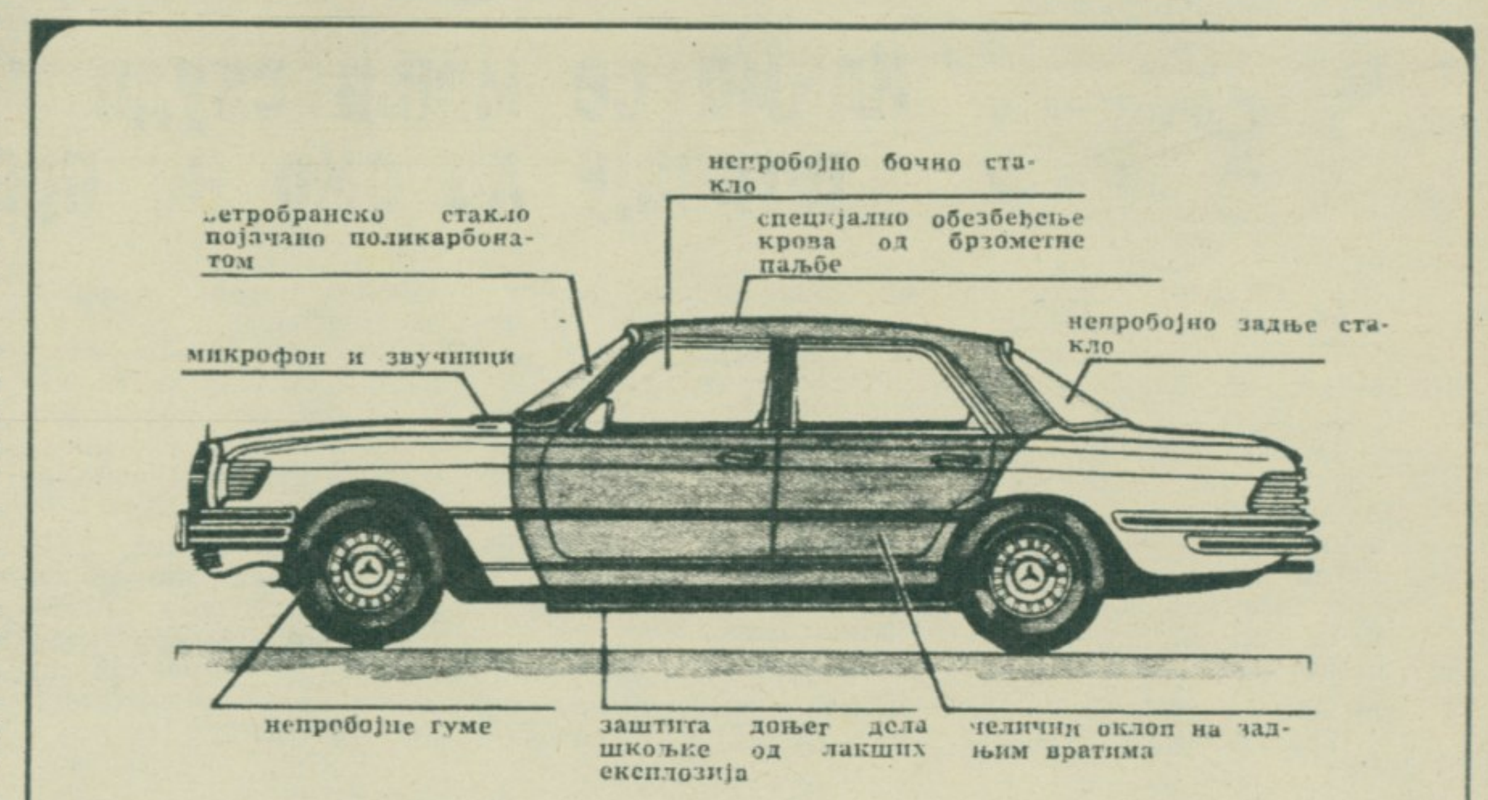
Једна од најпознатијих компанија која се бави овим необичним и веома уносним послом је „Крајфорд ауто дивелопмент" из Вестерхема, у Кенту. У фабрикама компаније „Крајфорд" сваке године најмање 250 аутомобила претвори се у праве покретне тврђаве.

По речима директора компаније Дејвида Мекмулана, „Крајфорд" производи и потпуно нове, блиндиране „мерцедесе" који се одлично продају јер, како каже Мекмулан, „познате личности не размишљају о новцу када је у питању њихова лична безбедност".

Цена оваквог „мерцедеса", обложеног непробојним челиком, износи око три милиона динара. Али, чак ни ова баснословна свота купцима не може да гарантује потпуну сигурност. Све што компанија гарантује је да су кола, захваљујући свом специјалном оклопу, обезбеђена у случају напада из малокалибарског оружја — од 7,62 мм. Ватру из оружја већег калибра не може задржати чак ни челични оклоп.

Блиндирањем аутомобила недавно је почела да се бави и компанија „Фонтауто" из северноиталијанског града Кунео. Ова компанија прочула се по томе што се у њој „прерађују" све марке аутомобила, па чак и мала и „неугледна" кола као што је, на пример, „фолксваген". „Фонтауто" је познат и по томе што својим муштеријама уграђује у аутомобиле и специјалне противпожарне уређаје и апарате са сузавцем.

Најобезбеђенији ауто који је икада направљен био је „форд линколн континентал" бившег америчког председника Ричарда Никсона. Ова кола, дугачка 6 и по метара, тежила су шест тона и коштала око осам милиона.

ОПАСНО И КОРИСНО

ЛЕТЕЛИЦЕ ЗА БАКТЕРИЈЕ

ИАКО ЗВУЧИ НЕВЕРОВАТНО, НЕСТАНАК ПРАШИНЕ ДОВЕО БИ У ПИТАЊЕ ОПСТАНАК ЧИТАВЕ ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ.

Сваки наш покрет подиже читаве облаке прашине. Чак иако мирно седимо и читамо око нас ће се сваког минута подићи најмање 100 хиљада честица прашине.

Научници који испитују састав Земљине атмосфере тврде да ваздух никада није био толико загађен као данас. Темпо живота постаје све бржи, па се и количина прашине коју удишемо свакодневно повећава. По проценама стручњака, због убрзаног развоја индустрије и саобраћаја, густина прашине у најнижим слоју атмосфере, у последњих пет година, порасла је за читавих пет процената.

РУЧАК ИЗ ПЛАСТИЧНЕ КУПОЛЕ

Али сваки појединац, и нехотице, доприноси загађености ваздуха. Само један дим цигарете садржи 4 милиона невидљивих честица прашине. Мада су честице које се на сунчевој светлости могу видети голим оком огромне у поређењу са онима у дуванском диму, загађења се ипак повећавају.

Многи људи вероватно и нису свесни колико прашина може да буде опасна. Домаћице које велики део дана проводе у загушљивим просторијама испуњеним прашином, често се жале на јаке главобоље и болове у грлу. А прашина је одлично склониште и за бактерије које проузрокују озбиљне болести, као што су астма, разна синусна обољења и тзв. пнеумоконијаза — хронично запаљиве промене на плућима.

Да би се количина прашине у становима свела на најмању могућу меру — нешкодљиву по људско здравље — потребна су велика новчана улагања. Постављање двоструких прозорских окана свакако би помогло, али и у кући у коју је готово онемогућен продор прашине, ваздух би требало пречишћавати најмање сто пута на сат. Требало би, такође, одстранити сав непотребан намештај, а кување се више не би обављало у кухињи већ у посебној пластичној куполи изолованој од осталог дела стана.

НЕБО НЕ БИ БИЛО ПЛАВО

Због све гласнијих протеста и опомена еколошких екипа и здравствених организација широм света, велике индустријске компаније троше огромне своте новца да би бар донекле смањиле количину прашине и нечистих састојака у атмосфери. Тако је позната аутомобилска компанија Форд из Дагенхама, у Есексу, морала да уложи 600 хиљада фунти стерлинга (око 2,5 милијарде старих динара) за набавку специјалне опреме за пречишћавање издувних гасова који су озбиљно угрожавали здравље становника оближњих насеља.

Али, како каже једна стара пословица, свако зло има своје добро. Без прашине и молекула водене паре, небо не би било плаво. Нестали би и они дивни изласци и заласци сунца који добијају најчудноватије нијансе захваљујући преламању светлости кроз прашину која непрестано лебди у атмосфери.

Можда звучи невероватно, али нестанак прашине довео би у питање опстанак читаве цивилизације. Јер, без честица прашине које омогућавају кондензацију водене паре, на Земљу би пала само незнатна количина кише и снега. Биљке би постепено изумрле и цео живот би замро.

М. Ш.

ЧОВЕКОВА БОРБА СА ПРИРОДОМ

ЛЕДЕНА ПРЕТЊА

Клима се мења свуда у свету. Научници наговештавају да смо на прагу новог леденог доба.

Вероватно многи од нас замишљају Земљу у леденом добу као залеђену пустош, у којој су једино животиње са дебелим крзном могле да преживе. А човек? Они са мало више маште и духа би могли да га замисле као промрзлу прилику која нема времена ни за шта друго, осим да гледа како да се угреје.

Времеплов нас враћа далеко, далеко у прошлост, негде на крај леденог доба...

КРИЦИ НАД ПОНОРОМ

Све је мирно и бело. Зима је. Ова зима је дуга, дужа него обичне зиме, јер траје већ неколико стотина хиљада година. Одједном, тишину је прекинуо заглушујући топот копита. Крдо бизона јурило је право према гребену. Изгледало је да се неће зауставити на ивици понора и десило се баш то. Лов је завршен. У провалији испод гребена гамне безобличне масе су покварише савршену белину снега.

Неколико прилика обучених у животињске коже опрезно се приближавало. У тренутку, страх је сменила радост. Опасности није било. Све су животиње биле мртве. Крици одушевљења ове мале групе необичних ловаца нарушили су тишину. И овог пута им је пошло за руком да животиње натерају у стампедо баш тамо где су желели. Петнаестак бизона ће бити довољно да за неко време племе обезбеди с храном, одећом и машћу за осветљење.

Сада је требало пожурити и пренети животиње у пећину, што пре је требало стићи у сигурност, осетити поново топлину ватре.

Дом ових наших далеких предака био је сасвим једноставан. Разбацане животињске коже које су служиле као постеље практично су биле цео „намештај". На једној гомили се налазе скупљени плодови разних биљака.

Разноврсни предмети за свакодневну употребу, оруђе и оружје нису само грубо исклесани, већ имају фино обрађене ивице.

На зидовима пећине насликани су призори из лова и живота. На поду фигурице мамута и слонова: статуете трудних жена које симболично представљају плодност племена. Можда је све то део неког ритуала, а можда само израз свега оног што је овај наш предак, у немогућности да саопшти на неки други начин, пренео у цртеж, боје, фигуре. Дочарао је своју стварност, свестан своје немоћи у односу на природу. Овај нагон да комуницира, да изрази све оно што осећа и мисли, касније ће га довести до говора.

ОН ЋЕ ПРОГОВОРИТИ

За време ове дуге „зиме", свет је нестајао и поново се рађао, флора и фауна се неколико пута готово из корена мењала а само човек, од када се појавио у другом леденом добу, у облику који условно називамо човеколиким, опстаје. Он постаје и све савршенији и способнији да се ухвати укоштац са природом; доказује своју супериорност у односу на остале животиње, развија вештине, ствара уметничка дела, што ће га све једног дана довести до цивилизованог живота.

Човек се полако усправља, налази склониште у пећинама, открива ватру... Успео је да победи своја два можда најтежа непријатеља: незнање и сурову климу.

ЈОШ ТРАЈЕ

Дуго се није знало за постојање леденог доба. Веровало се да су наслаге глечера и глацијала ерозија, који су откривени у Европи и Северној Америци, у ствари последице неке катаклизме или чак библијског потопа. Тек почетком 19. века два научника А. Бернарди и Л. Агасиз смело износе своје теорије. Требало је да прођу скоро три деценије пре него што су оне и прихваћене. Ледено доба представља, у ствари, смену глацијалних (када је лед чија је дебљина достизала и 3 км прекривао велики део јужне и северне хемисфере) и интерглацијалних периода — који су у просеку трајали 100 до 300 хиљада година — са тропском климом и обиљем биљне и животињске хране. Још увек се не зна тачно које природне појаве доводе до овако драстичних промена климе. Разне теорије помињу различите узроке: осцилације Сунчеве енергије, циклонске олује, нагиб Земљине осе према еклиптици...

Наука је утврдила постојање четири глацијална и три интерглацијална периода. Неки научници сматрају да ледено доба још увек траје, а да се ми налазимо у једном интерглацијалном периоду топле климе. Значи, за коју хиљаду година можемо очекивати повратак леда...

Ј. В.

ОЧИ У ОЧИ С ЧЕТНИЦИМА

ОБРАЧУН С ГОРСКОМ АЖД

ДОК САМ СЕДЕО НАСУПРОТ ЗЛОГЛАСНОМ ЗЛОЧИНЦУ, ПРИСЕЋАО САМ СЕ РЕЧИ ДРУГА ИЗ ДРЖАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ: »БОЉЕ ЈЕ И ДА МАЊЕ САЗНАШ НЕГО ДА ИСПАДНЕШ СУМЊИВ!«

И у најодсуднијим тренуцима Милан Драгутиновић је успевао да сачува присуство духа.

После хватања четничког генерала Драже Михаиловића 1946. године одметницима у целој земљи задат је одлучујући, мада не и последњи ударац. У шумама, по забитим селима и на тешко приступачним теренима источне Босне, Црне Горе и Србије пред органима Државне безбедности крили су се појединци или групе окорелих злочинаца. Међу онима који су добили задатак да их похватају налазио сам се и ја.

Захваљујући познанству са доктором Рајком, човеком који никако није могао да прежали пропаст Краљевине, 1949. године дошао сам у везу с Вићентијем. Овај крупни и отресити човек кога су звали Мургаћ био је за време рата посилни Вука Калаитовића, команданта једног Државног корпуса. Сумњали смо на њега да одржава везу с одметницима. И нисмо се преварили. Али, прошло је доста времена док сумњичави Мургаћ није одлучио да му укаже поверење и доведе ме у везу с „нашом браћом" која су се налазила у шумама око Нове Вароши.

МУРГАЋЕВО ОБЕЋАЊЕ

Тако сам једног дана кренуо с Мургаћем пешице преко Златибора пут Нове Вароши. Убеђен да сам ја нека „виша" веза с четничком командом у иностранству, Мургаћ ми је уз пут надугачко и нашироко причао о својој служби код Вука Калаитовића и како је често потезао каму.

Пошто смо оставили за собом Борову главу, пут нас је водио стално кроз шуму. Ишли смо сатима и прво нас је ухватила киша, а онда смо морали и да прегазимо брзи Увац. Око поноћи стигли смо до куће неког Мургаћевог пријатеља. Домаћину који нас је срдачно примио Мургаћ је објаснио да сам ја дошао специјално из Београда да бих видео како комунисти пљачкају народ. Ја сам пожурио да то потврдим.

— Ја сам ти, Вићентије, баш зато и дошао овамо — рекох — **да видим како ви овде живите и ухватим везу с „Нашом браћом у шуми". Знаш, ја то радим по наређењу команде.**

— Знао сам ја то, Докторе, од првог момента — одговорио је Мургаћ. — **Повезаћу те с браћом још колико сутра.**

Међутим, није одржао реч. Не само да ме сутрадан није повезао с одметницима него то није учинио ни после месец дана. Врдао је стално. Најзад, када сам већ почео да губим стрпљење, а то је било после мог четвртог боравка у брдима, Мургаћ је решио да испуни обећање. Још једном сам из Београда кренуо ка Новој Вароши.

ЗДРАВИЦА У КОЛИБИ

Била је већ дубока ноћ, тамна и олујна, кад сам се састао с Мургаћем на договореном месту. Пошто смо се срдачно поздравили повео ме је кроз мрак пут неке дубодолине. Корачао сам за њим ћутке. Нисмо дуго ишли кад је Мургаћ застао крај једног оборених стабла. Однекуд из мрака зачуо се тихи звиждук.

— Ту смо! — јави се Мургаћ, а онда ће мени тихо:

— То су они!

Иако приправан на све, осетио сам лаку језу. Присетих се и речи мог друга из Државне безбедности: „Најважније је, другар, да добро наступиш кад се будеш срео с бандитима. Од тога све зависи. А кад видиш да си стекао њихово поверење, онда иди даље, али увек опрезно! Боље је и да мање сазнаш него да испаднеш сумњив."

Ускоро је из мрака искочила људина с шубаром на глави и пушком на готовс. Био је то Радослав Минић, познат због своје преке нарави као Горска Аждаја.

Ја, као да сам пред собом угледао брата рођеног, раширих руке да се с бандитом загрлим. Збуњен, одметник у првом тренутку устукну а онда пребаци пушку преко руке и на загрљај одговори загрљајем. Пошто сам се срдачно поздравио и са Слободаном Поповићем који је у међувремену искрснуо из мрака, склонили смо се у неку колибу. Гледајући ме неповерљиво, одметници никако нису одлагали оружје.

— Људи — рекох одједном — **ја сам се толико ознојио уз пут, да морам да пресвучем кошуљу.**

На то, као по команди, Горска Аждаја и његов друг, скочише и управише пушке према мени. Очекујући тако нешто, правио сам се да ништа не примећујем. Изручио сам све из своје торбе на сто, узео чисту кошуљу и пресвукао се. Тако сам их уверио да не носим никакво оружје. Они су се тек сад мало раскравили. Радослав је чак однекуд извукао чутуру с ракијом.

— Хајде, Докторе, наши мили брате, да попијемо за срећно вићење.

Спремно сам прихватио чутуру и отпочео здравицу:

— Да је срећно вићење, горски вуци...

ИЗДАЈА, БРАТЕ!

После здравице настао је разговор који је сатима трајао. Што је време одмицало, то сам их придобијао. Строго се држећи датих наређења, нисам наваљивао да ми кажу више него што су сами хтели. Никако нисам смео да дозволим да Радослав, који је требало да ме доведе у везу са Српком Меденицом, најопаснијим злочинцем који је у то време крстарио шумама западне Србије, било шта посумња.

Везу с Горском Аждајом и његовим другом одржавао сам месецима преко Мургаћа и других јатака које сам у међувремену упознао а онда сам добио поруку од Радослава да је Слободан Поповић убијен. Одмах сам кренуо на пут. Овог пута са собом сам понео и два револвера: руски „ТТ" и амерички „колт".

— Дошао сам на сат-два — рекао сам одметнику кад смо се састали. — **Хоћу од тебе да чујем како је настрадао Слободан Поповић.**

— Издаја, брате — почео је Радослав огорчено, и испричао ми како је Слободан Поповић убијен и да сумња да га је издао Самуило Рацић са Голије.

Мени је лакнуло. Значи, права истина о ликвидацији Слободана Поповића остала је тајна за Радослава, што је значило да још није наслутио да ја не припадам никаквој четничкој команди већ служби Државне безбедности.

БОМБА, БОМБА!

Кад сам се спремао да кренем назад, замолио сам Радослава да ме испрати до пута за Нову Варош. Ништа не слутећи, пристао је. По плану начињеном у Београду, требало је да у одређено време на друму Титово Ужице — Нова Варош, баш тамо где ћу проћи с Минићем, специјална екипа официра Државне безбедности постави заседу. Мој задатак био је да Ра-

...ЈАЈОМ

дослава живог доведем до ње.

Била је већ увелико ноћ кад смо кренули ка Новој Вароши.

— **Слушај** — рекао сам му у једном тренутку — **ако мислиш да ниси сигуран овде, ја бих покушао да те пребацим у иностранство!**

— **Не, ја остајем овде** — одговорио је. — **А баш кад не буде друге, онда...**

— **Добро, ти најбоље знаш шта да радиш** — рекао сам па смо ћутке наставили даље.

Међутим, кад смо стигли близу друма предложио сам да се одморимо и још мало попричамо.

Радослав се одмах сложио. Сео је крај мене и извадио кутију са цигаретама. Упитао сам га да ли је успео да ухвати везу са Српком Меденицом и кад ми је одречно одговорио, заћутали смо. У мучној тишини која је настала грозничаво сам размишљао како да ступим у акцију. Ближио се договорени час: другови су чекали. Устао сам као да хоћу да узмем нешто из торбе. Кад сам се нашао иза одметникових леђа, муњевито сам извукао колт и тресnуо га по десној слепоочници. Удараџ је био тако јак да се Минић, тежак око 120 килограма, занео и простро по земљи.

Прискочио сам да му намакнем лисице, али се он, људина коју није било лако савладати, брзо повратио и придигао. За трен ока у његовој руци нашла се бомба. Положај у којем сам се нашао био је више него страшан: Радослав је у рукама држао бомбу, а ја само челичне лисице. Немајући куд, бацио сам се на њега.

Добро извежбан за борбу изблиза, зачас сам се нашао на његовим леђима и почео да га стежем за врат. Није се бранио: учинио је нешто друго — потрчао је ка шуми. Очигледно, тражио је неки чврст предмет о који би ударио бомбу и активирао је. Прозревши намеру, пустио сам врат и чврсто га ухватио изнад десне шаке. На то је Радослав повикао:

— Бомба, бомба!

У том тренутку нисам знао да он то даје знак јатаку који нас је све време пратио да се налази у опасности.

ПУЦЊИ УВИС

Секунди су пролазили. Док сам га ја и даље држао изнад шаке, Радослав је грабио ка шуми. Помислио сам да употребим резервни револвер, али сам се сетио колико је важно да Радослава ухватимо живог.

Уместо да пуцам, одлучио сам да га још једном ударим револвером. И управо кад сам замахнуо, одјекнуо је пуцањ. Осетио сам како ми је букнула десна половина лица коју је метак окрзнуо. Инстинктивно, нагло сам тргнуо главу улево. То ми је и спасло живот. Следећи метак, испаљен из непосредне близине, погодио је Горску Аждају посред лобање.

У ушима ми је звонило, низ врат се сливала крв. Иако ошамућен, знао сам да морам брзо да реагујем: опалио сам два метка у правцу прилике која је претрчавала ливаду, али увис, и повикао:

— **Стој, предај се!**

— **Не бежим, не бежим!** — зачуо сам преплашени глас и човек је, на моје највеће изненађење, стао. Зашто је четнички јатак одлучио да се преда, постало ми је јасно тек кад сам видео да му се метак заглавио у цеви.

Мој задатак био је завршен, делимично без успеха јер нисам успео да Радослава Минића живог доведем до заседе а тиме је било одложено и хватање злогласног Српка Меденице.

М. Драгутиновић

МАЛИ ПРОНАЛАСЦИ — ВЕЛИКА КОРИСТ

НОВЧИЋИ ПАДАЈУ С КИШОМ

МЛАДИ МЕКИНТОШ ЈЕ БИО ОДУШЕВЉЕН — ОТКРИО ЈЕ ДА ПОМОЋУ НАФТЕ МОЖЕ ДА РАСТВОРИ КАУЧУК.

Људи су се мрштили гледајући у тмурно енглеско небо које ретко кад обећава нешто осим кише, а само једна особа задовољно је грљала руке — Чарлс Мекинтош. Свака кишна капљица за њега је значила један пени више.

Све чешће људи су се одлучивали да купе мекинтош, јер то је био једини начин да на киши остану суви.

Права је срећа што је Мекинтоша далеко више занимала хемија него чиновнички посао, јер кожна колико би још људи киснули, добијали кијавицу и проклињали кишу да се он није досетио како да доскочи тим упорним капљицама.

Проклети шавови

Још као двадесетогодишњак постиже прве значајне резултате — усавршава прављење разних боја, нарочито тамноплаве, а уводи и неколико нових поступака бојења текстила. Испитујући могућност коришћења нафте која се добија као споредни производ при дестилацији катрана, долази до значајног открића — нафта раствара каучук. Ово откриће послужило му је да направи оно по чему је постао чувен у свету — тканину која не пропушта воду. Метод се састојао у овоме: два слоја тканине лепљена су помоћу каучука раствореног у нафти. Одмах се почело са производњом овог материјала у једној фабрици у Манчестеру, али очекивани успех изостаје. Многи људи су се плашили да овакав материјал није здрав, јер задржава зној, а требало је наћи и решење за оне готово неприметне убоде шпенадли и игала кроз које је вода још једино могла да прође. Кројачи никако нису могли да се одрекну свог алата и често је чак и цео материјал био избоцкан. Тканина је прављена у великој ширини, јер било је предвиђено да се прави комотна одећа са што мање шавова. Кројачи су представљали заправо највећу препреку пошто су и поред свих савета и упозорења, ваљда под убеђењем да моду треба пошто-пото пратити, и даље правили тесну одећу препуну шавова која је морала да се шаље у фабрику на поновну импрегнацију.

Какао је спасен

Када је за Војводу од Јорка направљен непромочиви војнички огртач од плаве тканине, оивичен црвеном свилом, мекинтоши као да су коначно ушли у моду. Почињу да их носе официри, студенти па чак и они који су донедавно били огорчени противници овог проналаска. Вероватно су увидели да је боље бити мало мање конзервативан и остати сув на киши.

У априлу 1824. Мекинтош добија једну помало необичну наруџбину — да направи одређену количину непромочивих платнених торби, ваздушних душека и јастука за једну арктичку експедицију. Капетан ове експедиције забележио је у свом дневнику: **„Ивица једне велике санте сломила се док су људи додавали храну из чамца и готово смо изгубили торбу са какаом које је пала преко ивице чамца. Срећом, закачила се за један комад леда. Ова торба била је направљена од Мекинтошевог импрегнираног платна тако да јој се ништа није догодило. Нема речи хвале за овај непроцењиви проналазак“.** Мекинтош се тако прославио — постао је и члан Краљевског друштва.

Мекинтоша није интересовала само непромочива тканина. Ништа мање био је заокупљен идејом претварања гвожђа у челик, чак је 1825. и патентирао свој метод који се састојао у томе да се гвожђе на температури белог усијања излаже дејству гасова засићених угљеником.

Брже до челика

Постојећи процес, који је трајао неколико дана, сведен је, на овај начин, на само неколико часова. Међутим, било је тешко обезбедити да гасови на овако високој температури не излазе из пећи.

Мекинтош је сарађивао и са Џемсом Бомонтом Нелсоном који 1828. долази до новог метода производње челика по којем се метал топи помоћу ваздуха који се под притиском уводи у високу пећ. У знак захвалности, Нелсон је Мекинтошу уступио део права на патент.

Иако је је Мекинтош свој таленат испробао на неколико проналазака, остаће у сећању највише по кишном мантилу који се и данас носи свуда у свету и назива његовим именом.

И. В.

КАЛЕМ НА РАКЕТНИ ПОГОН

КАД ТАЈНА ЗАТАЈИ...

Једне мркле септембарске ноћи 1943. године, из фабрике оружја у енглеском месту Лејтонстоун изашао је покривени камион и упутио се друмом према западној обали у пратњи полицијског обезбеђења. Официру задуженом за камион и терет наређено је да ни под којим изговором не сме да вози даљу — ова испорука била је најстрожа војна тајна. У камиону се налазио пенцендрам — британско тајно оружје које је, како се сматрало у највишим војним круговима, могло да одлучи о исходу рата!

Пенцендрам је требало да буде испробан на једној заштићеној плажи, пошто је био и конструисан тако да се употреби на обали.

ТО ЈЕ ОНО ПРАВО!

Још од почетка 1943. године, савезници су чекали на одлуку да се крене у офанзиву на Европу, а знало се да су Немци брижљиво чували све плаже погодне за искрцавање. Пробити њихову ватрену линију представљало је веома тежак проблем и не би могао да се реши без великих људских губитака.

Било би идеално имати неко оруђе, које би само ишло испред савезничких група и отварало пут.

— **Нешто овако** — предложио је један официр на саветовању у Вајтхолу.

А то „овако" скицирао је на комаду хартије: два гломазна метална точка спојена кратком дебелом осовином која би била напуњена великом количином експлозива. Такав „калем" био би упућен према непријатељским линијама и тамо би експлодирао. Наравно, његово разорно дејство било би огромно. Неко је упитао:

— Шта би покретало тај калем?

— Ракете! — поносно је одговорио идејни творац.

Свима се учинило да је то „оно право". Неко је овај експлозивни калем у шали назвао пенцендрам, по имену измишљеног народа из популарне бурлеске с краја 18. века. И — назив је остао!

БРИТАНЦИ СУ КОНСТРУИСАЛИ СТРАШНО ОРУЖЈЕ КОЈЕ ЈЕ ТРЕБАЛО ДА РЕШИ ИСХОД ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА... АЛИ, ПРВА ПРОБА ЈЕ РАЗОЧАРАЛА.

У највећој тајности пенцендрам је конструисан, транспортован до плаже и истоварен. Његова величина била је доиста импресивна: пречник точкова износио је 3 метра! По ободима су му се налазиле ракете.

Уз страховит напор, посада је догурала грдосију до саме обале и утоварила на носач.

Наиме, требало је да приликом искрцавања савезника најпре појуре пенцендрами са носача, брзином од 100 километара на час!

НЕПОСЛУШНИ ПЕНЦЕНДРАМ

Али, проба је разочарала присутне. Активирани пенцендрам клизнуо је са носача и полако, полако се котрљао, застао у песку, а ракете су се постепено гасиле. Очигледно, била је

потребна много већа пропулзивна снага да би гостас функционисао како је замишљено...

Пенцендрам је враћен у фабрику и уместо првобитних 18, монтирано је 70 ракета на његова два точка! Поново је уследило тајанствено транспортовање до плаже, искрцавање, прекрцавање у носач и... тренутак испаљивања. Овога пута „калем" је излетео веома брзо, како се и очекивало, само... Један точак му се брже окретао тако да је пенцендрам доста скренуо с путање, зарио се у песак, а точкови отпали.

Одлучено је да се ипак поново покуша. Треба само уметнути трећи точак који би обезбедио већу стабилност непослушном калему. И то је учињено.

Још један пут до морске обале. Тада замало и посада да настрада! Јер, чим је испаљен, пенцендрам је поскочио, окренуо се и у облаку песка и дима појурио натраг, ка мору, где се налазио носач. Кад је бућнуо, превртнуо се а од ракета које су наставиле да бацају пламене језике море је просто прокључало.

Неко је предложио да се пенцендрам одржава на правцу помоћу каблова. Као да већ није било довољно јасно да је ово тајно супероружје пун промашај! Ипак, приступило се и тој, четвртој проби.

Ни тада није било више среће: пенцендрам се прво заплео у кабл, затим су, необјашњиво, све ракете наједном пукле и гвоздено чудовиште је уз страховиту експлозију одлетело у парампарчад. На пешчаној плажи остала је гомила извитоперених делова, усијани метал који се још дуго пушио.

* * * * * * *

Никоме више није било до прављења новог пенцендрама. Само се после чуло да је у дугој историји људског ратовања и прављења тајног оружја — пенцендрам највећи промашај.

М. К.

ФУДБАЛСКА МАЈСТОРИЦА У ФРАНКФУРТУ

НЕБО ЈЕ ГОРЕ

ГОЛМАН ИРИБАР ЈЕДВА ЈЕ ОДБРАНИО УДАРАЦ, АЛИ ЛОПТА ЈЕ ОПЕТ ДОШЛА ДО КАТАЛИНСКОГ ... ОН ЈЕ ИЗ ОКРЕТА, ПОЛУВОЛЕЈОМ, СТРАХОВИТИМ УДАРЦЕМ ПОСЛАО У САМЕ РАШЉЕ ШПАНСКОГ ГОЛА.

Стадион „Валд“ у Франкфурту. Хладно и магловито зимско вече 13. фебруара 1974. Стадион за 70 хиљада гледалаца испуњен је до последњег места. Изнад стади она налази се коридор за слетање авиона на франкфуртски аеродром, један од најоптерећенијих у Европи. Сваких двадесет секунди слеће по један авион. Спуштајући се уз заглушујућу буку мотора и заслепљујуће фарове, авиони су изазивали необично узбуђење гледалаца окупљених да прате утакмицу између Шпаније и Југославије, „мајсторицу“ у којој је требало да се одлучи ко ће отићи на Светско првенство у СР Немачку, јуна 1974. године.

Тачно у 19,30 часова судија Лоро дао је знак за почетак утакмице. На стадиону је било као у вулканском гротлу. Око 50 хиљада Југословена, већином наших радника запослених у СР Немачкој, уз помоћ сирена, труба, бубњева, мегафона, бодрило је нашу репрезентацију. Праштале су ракете, севали блицеви, блештали јаки рефлектори на стадиону а авиони се у ниском лету са упаљеним фаровима спуштали на аеродром. Изгледало је као да небо гори у Франкфурту.

ХОД ПО МУКАМА

После сензационалне победе наше репрезентације, са играчем мање, над Грчком од 4:2 у Атини, Фифа је одредила да се „мајсторица“ између Шпаније и Југославије одигра на неутралном терену. Миљанића и његове сараднике поново су чекали велики и веома сложени задаци. За припремање репрезентације, јер су играчи после Атине добили заслужени одмор, остало је једва двадесетак дана.

Требало је, пре свега, радити на успону форме коју су наши играчи изгубили јер се код нас првенствене утакмице не играју зими. У то време шпански играчи су, пошто се њихово првенство приближавало крају, били у пуној форми. Друга потешкоћа била је у комплексу наших играча, јер Југославија још ниједном није успела да савлада Шпанију. И коначно, временске прилике у току припрема нису нам биле наклоњене.

Од првог дана припрема почела је битка за време, битка за спортску форму, битка са сопственим организмима. Радило се два пута дневно, по ветру и леденој киши, на блатњавим и тешким теренима. Повреде су биле честе али и повишена температура играча, па су др Бранко Нешовић и физиотерапеут Милан Аранђеловић имали пуне руке посла. Било је дана када су наше собе у хотелу „Лав“ у Сплиту личиле на болничке — играчи су лежали држећи кесе са ледом на повређеним деловима тела или пијући чајеве са антибиотицима уз витаминске додатке. Ти дани су, по речима капитена наше репрезентације Драгана Џајића, били прави „ход по мукама“.

Миљанић је, као добар психолог, после десетак дана убитачног рада, осетио да треба мало „опустити“ играче, па је дозволио да се заједнички обиђе неки ресторан и уз ракове, шкољке и понеку чашу вина и запева. То није могло да остане незапажено и неки неупућени, и злонамерни, почели су да говоре: „Лепо се ови наши припремају за Шпанце по кафанама и уз добро вино!“

ТАЈНИ САСТАНАК

Ноћ уочи утакмице у „Мотор-Есо“ хотелу у Франкфурту, у коме је била смештена наша фудбалска репрезентација, била је бучнија од најбучнијих концерата рок-музичара. Неколико хиљада наших радника и навијача опсело је хотел и целе ноћи, песмом, музиком, сиренама и бубњевима, изражавало привржености нашим играчима. О спавању није могло бити ни говора. У поноћ су сви наши играчи били у једној соби. Тада су нам открили да су одржали „тајни састанак“ који је водио капитен Драган Џајић. Он је, између осталог, рекао:

— Ово је дан одлуке, утакмица у којој морамо да дамо све од себе. Ово је шанса која не сме да се пропусти. Данас се боримо за Југославију, за наш фудбал, наше раднике у СР Немачкој. Ако се током игре буде и грешило — није важно. Нека свако помаже сваком и грешке ће бити исправљене.

Састанак је завршен једногласном одлуком: **„Победити не питајући за цену!“**

Око два часа ујутру обишли смо собе наших играча. Ниједан од њих још није спавао. Доктор Нешовић, физиотерапеут Аранђеловић — Раки и ја покушавали смо да их охрабримо и опустимо, али без много успеха. Најдуже смо се задржали у соби Драгана Џајића који је био сталожен али, притиснут одговорношћу, и забринут. Тада га је доктор Нешовић, преко 120 пута лекар репрезентације, охрабрио:

— Никада овако нисте радили и никада нисте били овако спремни да дате све од себе. Сигуран сам да ћете се херојски држати и победити!

Иако смо се растали скоро пред зору, остатак ноћи за нас је био дугачак. Мало ко је заспао.

ОДЛУКА ЈЕ ПАЛА

У 19,30 часова на „Валду“ су, једна према другој, приметно напете, стајале две репрезентације очекујући знак за почетак утакмице. Шпански селектор Кубала извео је следећи тим: **Ирибар, Сол, Бенито, Урија, Ј. Мартинез, Кларамунт, Амансио, Х. Карлос, Гарате, Асенси** и **Валдез.** Боје наше репрезентације бранили су: **Марић, Буљан, Е. Хаџиабдић, Облак, Каталински, Богићевић, Петковић, Караси, Шурјак, Аћимовић, Џајић.**

Утакмица је почела у пакленом темпу. Све акције одвијале су се готово у спринту. Навијачи на препуном стадиону нису навијали, нису викали, нису пљескали... Био је то стравичан тутањ од којег се човеку леди крв у жи-

ЕЛО

лама, и то од првог до последњег минута утакмице.

Рајко Митић, капитен „Црвене звезде" и државне репрезентације, рекао је после утакмице да овако нешто није доживео у својој каријери иако је играо и на највећим стадионима и такмичењима у свету. Наши радници донели су на стадион на хиљаде транспарената са исписаним жељама и порукама: „ПЛАВИ, МИ СМО СА ВАМА!". „ГЛАВУ ДАЈЕМО ПЛАВЕ НЕ ДАЈЕМО!", „НАПРЕД ЈУГОСЛАВИЈА!"...

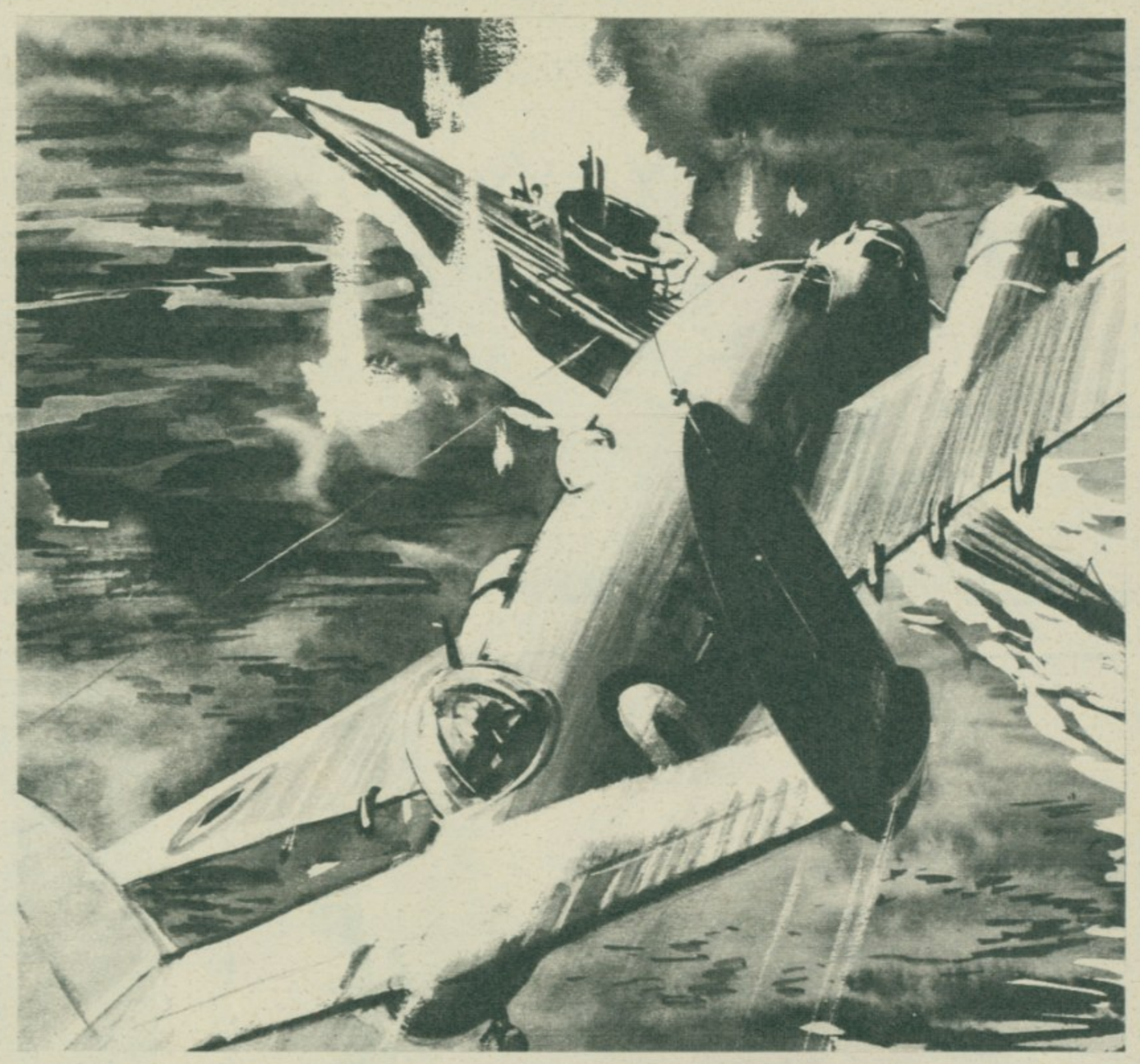
Наши играчи су им се заиста одужили на најбољи начин. Кидисали су силовито... И тада долази 14. минут. Наш десни бек Иван Буљан извео је слободан ударац са десне стране на око 35 метара од гола. Лопта је у високом луку падала пред шпански гол и тада је Каталиноки у „васионском" скоку надвисио одбрамбене играче Шпанаца и јаким ударцем главом упутио лопту на гол. Голман Ирибар је са великом муком одбранио ударац одбивши кратко лопту, али опет до Каталинског. Плави „пет" је из окрета, полуволејом, страховитим ударцем погодио саме рашље шпанског гола. Био је то гол на који смо чекали 12 година, гол који нас је коначно одвео на светско првенство.

Остали део утакмице наши су одиграли несмањеним темпом. Такав „пресинг" Шпанци нису могли да издрже. Почели су да их хватају грчеви у ногама па су, један по један, падали на терен „Валда". У једном тренутку Миљанић је устао и дошао до аут-линије да нешто довикне нашем капитену Цајићу. То је приметио судија Лоро, дотрчао до њега и показао му црвени картон. Миљанић је морао да оде на трибине. Али ни то није могло да задржи наше играче. Наставили су са нападима и створили идеалне шансе које нису искористили Аћимовић, Облак, Шурјак...

После утакмице, у ноћи какву Немци и наши радници у СР Немачкој нису доживели, Франкфурт на Мајни био је Југославија на Мајни. На свим већим трговима играла су се кола, певале борбене партизанске песме, вијориле наше заставе. Тако је било и у Југославији, у свим нашим градовима, где су навијачи и читава земља славили велику победу.

Др Војислав Стефановић

НЕОБИЧНО ЗАРОБЉЕНИШТВО

ДУЕЛ ПОДМОРНИЦЕ И АВИОНА

НЕКОЛИКО ХИТАЦА ПОГОДИЛО ЈЕ КОМАНДНИ МОСТ И ТРУП НЕМАЧКЕ ПОДМОРНИЦЕ, А ЊЕНА ПОСАДА ЈЕ ОДЛУЧИЛА ДА ОДГОВОРИ ПРОТИВАВИОНСКОМ ВАТРОМ...

Десетог маја 1942. у једној ваздухопловној бази на југу Енглеске јављено је да је у њиховом сектору Атлантика примећена немачка подморница. Ништа необично за то време. На место догађаја полетео је „хадсон" капетана Мерика. Због неповољних временских прилика Мерик је авион држао ниско, над самом површином мора.

Прошло је више од сата, а да он и други пилот и стрелац у куполи нису приметили немачку подморницу. Међутим, није могла дуго да се крије. Први је приметио други пилот Ремси.

Мерик је оштро заокренуо авион. Обрушивши се над подморницу која је зарањала, авион је отворио жестоку ватру. Море је пркључало од испаљених рафала. Неколико хитаца погодило је командни торањ и труп подморнице.

Али ни Немци нису остали без одговора на овај напад. Посада авиона је ускоро приметила да је подморница поново изронила и да се морнари припремају за паљбу из топова.

Дошавши у погодан положај, авион је поново запуцао из свих оруђа. Неколико хитаца погодило је подморницу. На палуби је настала паника.

ВАТРЕНИ АЕРОМИТИНГ

Авион је четири пута надлетао подморницу, засипајући је мецима. Ускоро затим морнари су подигли белу кошуљу у знак предаје, али Енглези су посумњали да је то клопка. „Хадсон" је и даље облетао подморницу, а његова посада је била спремна да запуца и на најмањи сумњив знак.

За то време Немци су се на све начине трудили да увере нападаче да заиста намеравају да се предају. Прошло је доста времена док је посада авиона постала сигурна да је — заробила подморницу!

Али у тим тренуцима били су свесни још једне чињенице: нису смели да напусте подморницу, јер чим би се одмакли, подморница би заронила и убрзо нестала... Одлучила су да дежурају све док им из базе не пошаљу помоћ. После пола сата примили су поруку да су два патролна брода већ на путу. „Хадсону" је једино преостало да попут бумбара облеће око подморнице, како би спречио посаду да се повуче под палубу. Требало је Немце стално држати у страху и на површини. Због тога, а и да разбију досаду, из авиона би често запуцали, а морнари су сваки пут панично дизали руке изнад главе.

ШТАФЕТНО ДЕЖУРСТВО

Време је пролазило, а горива у резервоару авиона било је све мање. У право време, сасвим случајно, на месту догађаја, нашао се и авион обалске команде. Убрзо су сазнали зашто њихове колеге круже изнад подморнице, па су им се придружили.

Није прошло много а на хоризонту су се појавила још три авиона упућена из базе. „Хадсон" у коме су резерве горива биле при крају, сада је могао да се врати у базу.

Остали авиони били су присиљени да још дуго претећи круже над подморницом јер су патролни бродови због невремена споро напредовали и стигли су до подморнице тек ноћу. Опрезно су се примакли незнатно оштећеној подморници и привезали је. Преостало је само да је дотегле до обале. Сутрадан се подморница нашла у луци. Био је то јединствен догађај другог светског рата.

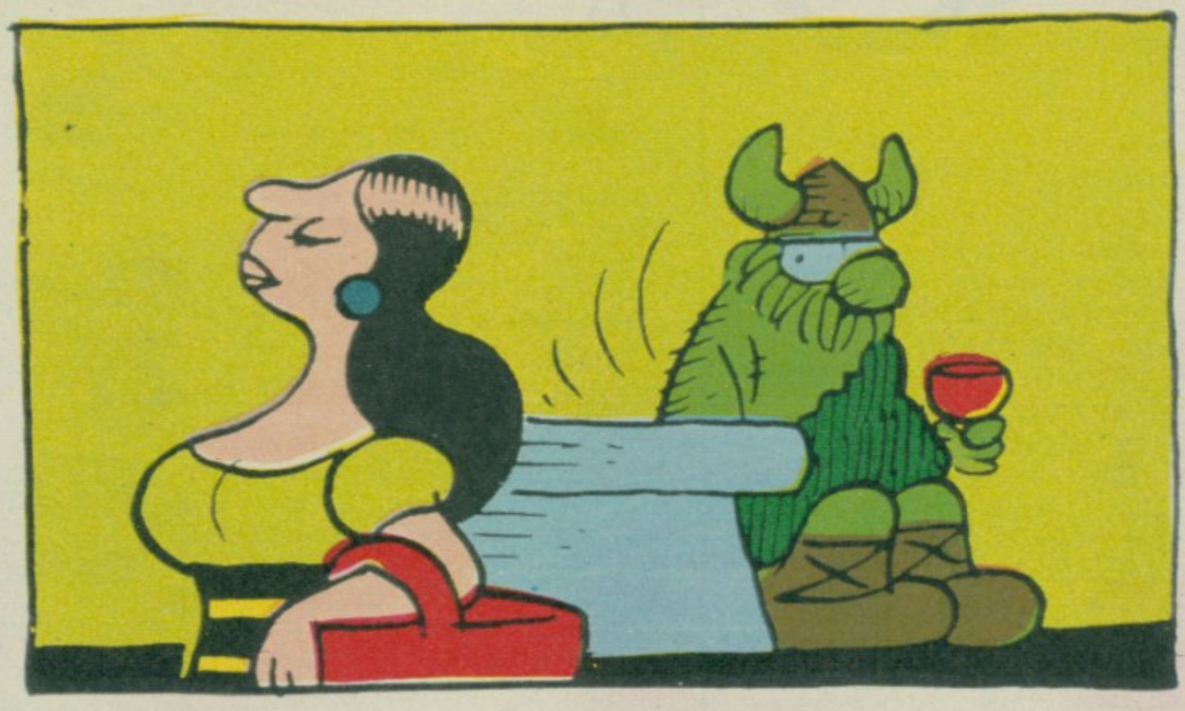
В. Г.

DIK BROWNE

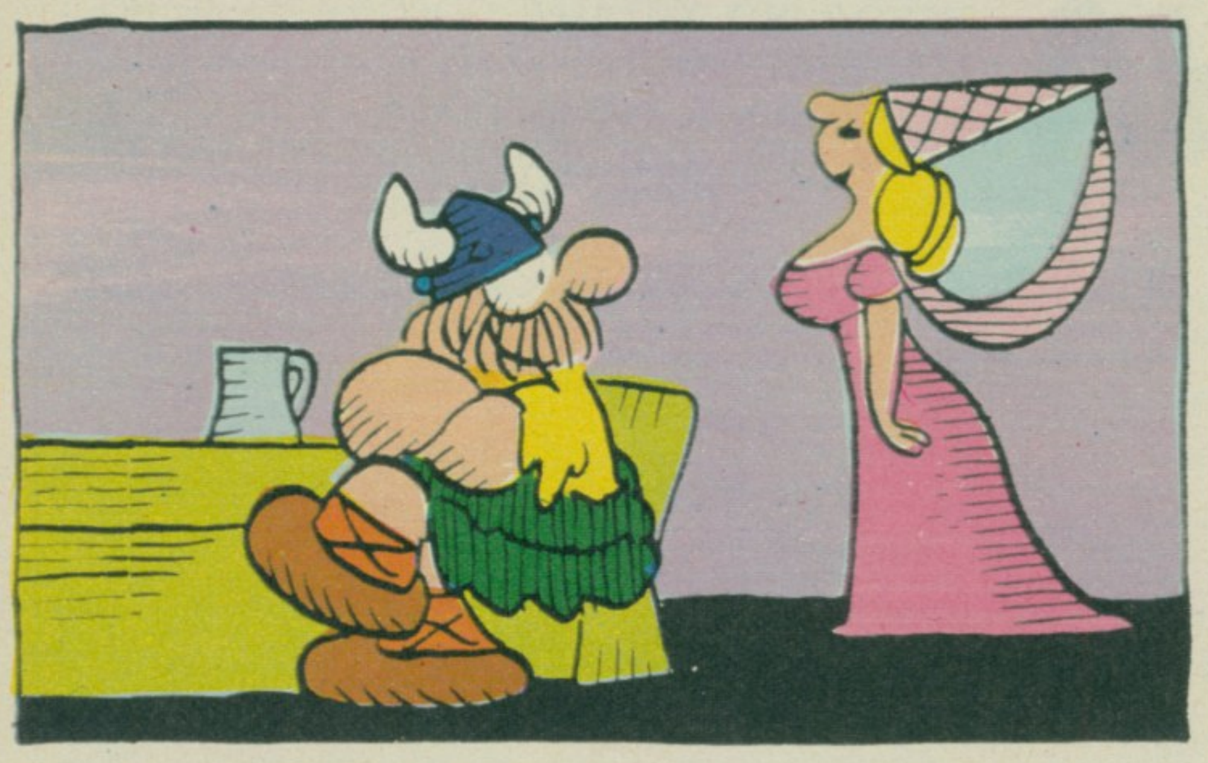
ХОГАР СТРАШНИ

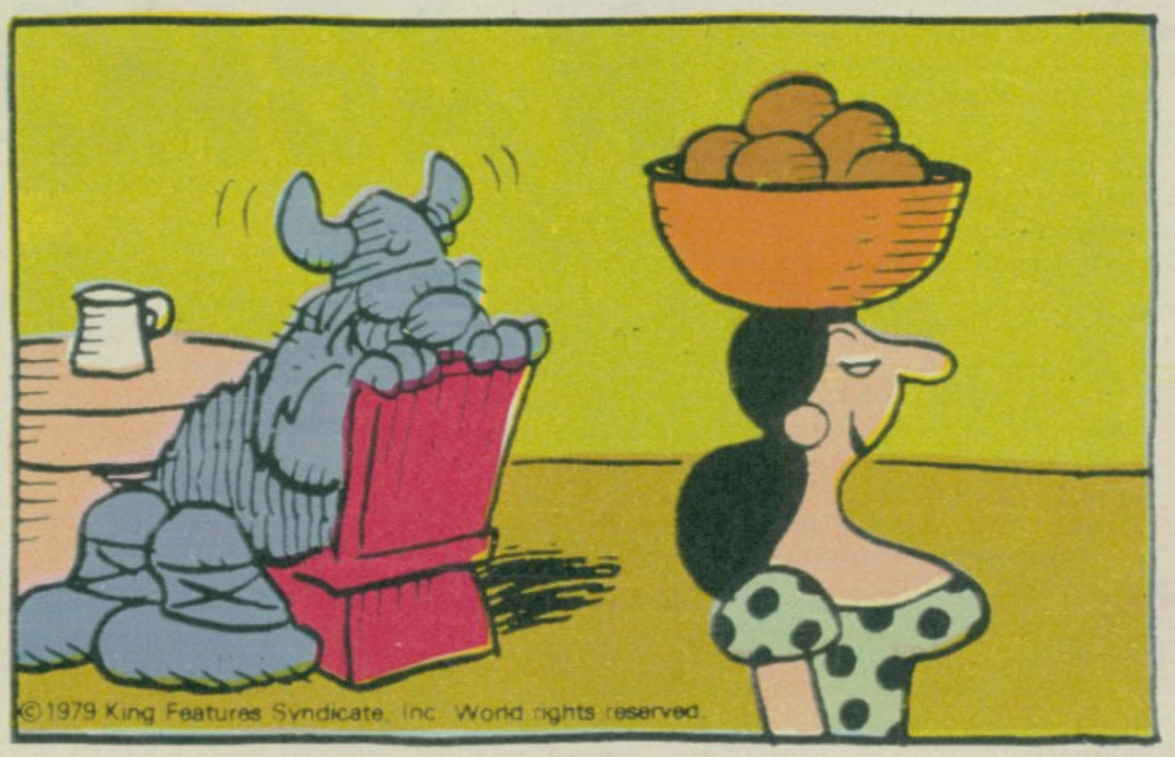

© 1979 King Features Syndicate, Inc. World rights reserved.

Добар новинар па велики писац

ДАЈТЕ НАМ 4 КОЊА!

— Ко је овај човек? — питао се млади новинар записујући важан говор. — До ђавола, па то је извештач »Тајмса«!... Морам да га предухитрим!

Густи облаци надвили су се над једним малим енглеским местом, кад је државник лорд Џон Расел држао конференцију за штампу. Киша која је непрестано падала спречавала је радознале посетиоце да чују лорда, па је овај био принуђен да понавља читаве реченице. Хиљаду километара даље, у Лондону, људи су нестрпљиво очекивали извештај о овој веома важној конференцији.

Један млади новинар бележио је сваку Раселову реч користећи само њему знане знаке и скраћенице. Киша и радозналa гомила људи која се стално гурала ометали су га да брзо обавља свој посао. Изненада, опази да недалеко од њега стоји један висок спортски одевен човек. И он је журно бележио сваку изговорену реч.

— Ко је овај човек? — упита млади новинар једног свог пријатеља:

— До ђавола, па тај је из „Тајмса"! Припрема специјалан извештај.

ВИ МЕ ЗАСМЕЈАВАТЕ!

Сада није било довољно забележити сваку реч, већ је требало доставити извештај пре „Тајмсовог" новинара. Када је лорд завршио, младић и његова два пријатеља пожурише да нађу кочију која ће их одвести у Лондон. Ушли су у прву на коју су наишли и младић поче да преписује и тумачи своје белешке. Међутим, како је кочија била веома неудобна, једва је успевао да задржи папир. Точкови су пропадали у блато, а кад би се кочија нагло занела у страну, папири су бежали из руку нестрпљивог новинара.

— Последњи пут то радим! — викну бесно. **— Не могу чак ни да препишем забелешке. А ако не успем, говор неће изаћи у следећем издању.**

Два коња су се с муком пробијала кроз блато и воду. Већ исцрпљене од јутрошњег путовања, младиће је мучило што иду тако споро.

— Предухитри „Тајмс"! — рече главног уредника одзвањале су у ушима младог новинара.

— Ко зна где је у овом тренутку „Тајмсов" извештач — рече забринуто. **— Ако овако наставимо, никад нећемо стићи у Лондон.**

— Мораћемо првом приликом узети бољу кочију — рече један од пријатеља.

— Обавезно! — допуни га други. **— Узећемо и одморније коње.**

Кад су стигли испред једне крчме, младић се упути унутра и обрати власнику:

— Потребна нам је кочија с одморним коњима!

— А куда ћете? — упита радознало крчмар.

— Ја сам из „Кроникла". Морам стићи у Лондон што је могуће пре!

— Ви ме засмејавате! Малопре је то исто тражио од мене један други лондонски новинар. И њему се журило.

— Ако је тако, дајте нам четири коња! — рече узнемирени младић.

Кад се попео у кочију, објаснио је кочијашима:

— Стало нам је да што пре стигнемо. Чим будемо у Лондону, обојицу ћу вас наградити. Један део дајем вам унапред!

ТРКА

Зашуштало је неколико новчаница и коњи полетеше. Младић настави да сређује своје белешке, док су пријатељи пажљиво осматрали не би ли угледали кочију „Тајмсовог" извештача.

Одједном, један од њих се узбуђено огласи:

— Испред нас јури кочија са четири коња. Мислим да је и он унутра. Препознајем његово спортско одело!

— Тако дакле! Морамо га престићи по сваку цену!

Киша је и даље неумољиво лила док су коњи јурили кроз блато такмичећи се са кочијом „Тајмсовог" дописника. Убрзо се нађоше једни поред других, а онда четвороприег новинара листа „Кроникл" преузе вођство. Коначно, и град је био близу. Младић је управо био завршио извештај, кад се кочије зауставише испред редакције.

Пружио је исписане листове уреднику:

— Дајте одмах на слагање!

Мало касније на лондонским улицама појавило се најновије издање „Кроникла" доносећи комплетан говор лорда Расела. Био је то догађај о коме је причао цео Лондон! Сви су истицали прецизност и брзину којом је новост пренесена. И уредник је био задовољан. Држао је у руци последња издања „Кроникла" и „Тајмса". Кад је отворио конкурентски лист, прво што је угледао било је:

„Извештај са конференције за штампу коју је данас одржао лорд Расел, објавићемо чим буде готов. Сачекајте „Тајмсов" извештај"!

Затим се победоносно упути према младићу:

— Честитам! Не само да си успео да пренесеш говор, већ си предухитрио и „Тајмс"! Ти си заиста добар новинар!

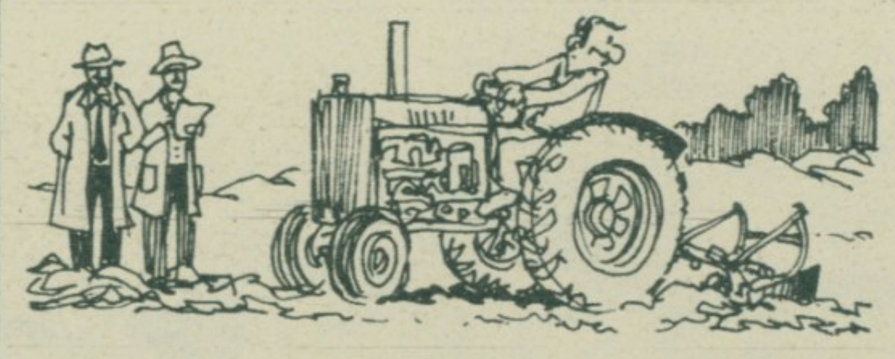
Речи похвале главни уредник је 1831. упутио младом Чарлсу Дикенсу, изврсном новинару који ће касније постати и велики писац, аутор „Давида Коперфилда", „Оливера Твиста" ...

Т. П.

АУТОПОРТРЕТ ЗА ПТИЦЕ

Др Том Аркли из Аустралије је научник, агроном. У слободном времену бави се сликарством, што га је, уз наговор супруге, и навело да начини аутопортрет, али не на платну, него на — њиви. Размере тог необичног аутопортрета су импозантне: 100 са 50 метара.

Идеју за стварање тог „уметничког дела" дала му је супруга, уметник по професији. Најпре је

портрет био начињен на милиметарској хартији, а затим га је Аркли са ње пренео на њиву, означивши основне координате кочићима. Основни алат „сликара" био је — трактор са плугом. Са површине земље портрет се не може добро разазнати, али зато сви они, који су могли да га виде из хеликоптера, у један глас тврде да је то „пљунути" Том Аркли.

БИМ И БУМ

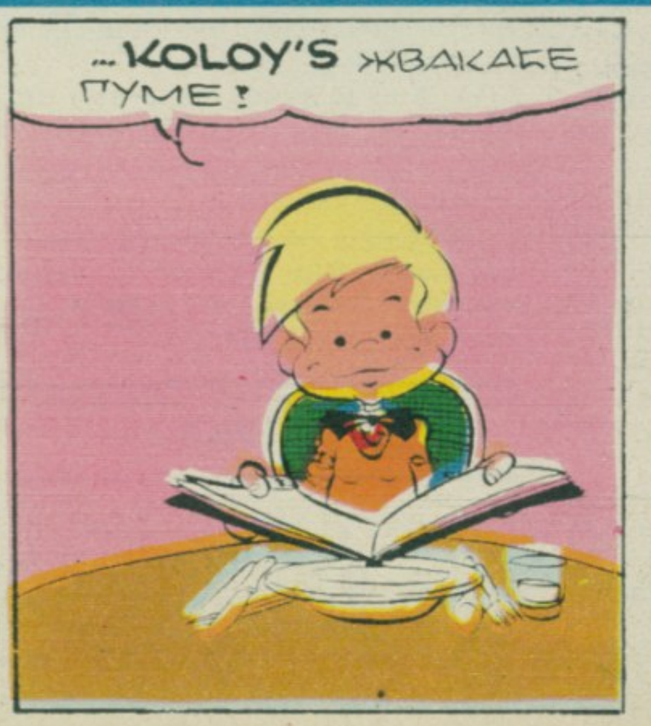

BABALU стрип

ЦРНИ РЕПОРТЕР: ДРАМА НАД НЬУЈОРКОМ

ДЕНИ РАВЕН БИО ЈЕ РЕПОРТЕР **ЗВЕЗДЕ**...

У ЈЕДНОЈ НОВИНСКОЈ КУЋИ У ЊУЈОРКУ...

А ЗАШТО? ПА ОНА ЋЕ БИТИ НОВИНАР ЧУВЕНЕ **ЗВЕЗДЕ**?

ЗАР ВАМ НИЈЕ ЖАО ШТО НАС НАПУШТАТЕ, ХОПИ?

ЗА ТО ВРЕМЕ У РЕДАКЦИЈИ **ЗВЕЗДЕ**...

КУДА ЋЕШ, ТРОЈ?

У НАШ КЛУБ? НЕ МОГУ ВИШЕ ДА ПОДНОСИМ ОВУ БУКУ!

БАНГ! ДУП

ХОЗИ ХОПАН

ЗАР ЋЕШ И ОВЕ НОЋИ РАДИТИ, ДЕНИ? ПА, УМОРАН СИ?

ТАКАВ ЈЕ ЖИВОТ НОВИНАРА, ВЕНДИ?

НЕКОЛИКО МИНУТА КАСНИЈЕ У **ЗВЕЗДИ**...

КАКО ЈЕ ОВДЕ МРАЧНО? ГДЕ ЈЕ ДЕЖУРНИ УРЕДНИК?

ОВДЕ БИ ТРЕБАЛО ДА ЈЕ ПРЕКИДАЧ...

УУХ? ШТА...

ТРАС!

John Saunders Al Williams B-15

КО ЈЕ ПРЕМЕСТИО МОЈ СТО?

ТО СИ ТИ, ДЕНИ? КАКВА ЈЕ ТО ЛУПЊАВА?

КЛИК!

АКО ТРАЖИШ СВОЈ СТО, ОН ЈЕ НЕГДЕ ИСПОД ОНЕ ГОМИЛЕ КЊИГА И КУТИЈА?

John Saunders Al Williams B-16

ШТА СЕ ТО ОВДЕ ДОГАЂА?

ДОБИЛИ СМО НОВУ КОЛЕГИНИЦУ!

ЗА ДАЉА ОБАВЕШТЕЊА, ПИТАЈ ТРОЈА! ЕНО ГА У КЛУБУ, ДРЖИ ГОВОР!

John Saunders Al Williams B-17

ШТО СИ СЕ ТОЛИКО УЗБУДИО, ТРОЈ?

ПА И ТИ БИ ДА СУ ТИ ИЗБАЦИЛИ СТО ЗБОГ НЕКЕ НОВИНАРКЕ?

1456/1

АЛИ, ЈА САМ ЧУО ДА ЈЕ ХОЛИ ХОЛАНД ДОБАР НОВИНАР?

ГЛУПОСТИ! ПИШЕ САМО ТРАЧ--РУБРИКЕ!

И ШТО ЈЕ НАЈГОРЕ, У ЊИМА НЕМА НИ ТРУНКЕ ИСТИНЕ!

JOHN SAUNDERS
AL WILLIAMS
8-18

ГОРЕГ НОВИНАРА ОД ТЕ ХОЛИ НЕМА?

УЗЕЋУ ВАМ ПИВО?

ТРОЈ, ПОЗНАЈЕШ ЛИ ТИ ЊУ?

НЕ? АЛИ, ЧИТАО САМ ЊЕНЕ ЧЛАНКЕ!

JOHN SAUNDERS
AL WILLIAMS
8-19

ПРЕТПОСТАВЉАМ ДА ИМА УШИ КАО У СЛОНА КОЈЕ СТАЛНО ДРЖИ ПРИЉУБЉЕНЕ УЗ НЕКУ КЉУЧАОНИЦУ!

ПРЕТЕРУЈЕШ, ДРУШКАНЕ!

ШТА? УУХ!

УПРОПАСТИЛИ СТЕ МИ МОЈЕ НОВО ОДЕЛО!

ТО ЈЕ САМО МАЛА КАЗНА ЗА ОНО ШТО САМ ЧУЛА!

СПОМИЊАЛИ СТЕ МОЈЕ ИМЕ...

ВАШЕ ИМЕ?

УПРАВО СИ СРЕО ХОЛИ ХОЛАНД!

ЗДРАВО, ТРОЈ! ИЗГЛЕДАШ К'О ДА СИ ПОКИС'О?

ТО ЈЕ ЗБОГ ОНЕ ДАМЕ, ДЕНИ!?

ДОК СИ ТИ БИО ОДСУТАН, УРЕДНИК ЈЕ ОДЛУЧИО ДА НАМ ДОВЕДЕ ПОЈАЧАЊЕ!

JOHN SAUNDERS
AL WILLIAMS
9-22

ТАКО ЈЕ ЗАПОСЛИО ЖЕНУ КОЈА СЕ БАВИ ТРАЧЕВИМА!

ЧУО САМ ЗА ХОЛИ, АЛИ НИСАМ ПРОЧИТАО НИЈЕДАН ЊЕН ЧЛАНАК!

ТО САМО ДОКАЗУЈЕ ДА ИМАШ УКУСА!

ОНА ТИ ЈЕ ЈЕДНО ЗАЈЕДЉИВО И ЗЛОНАМЕРНО СТВОРЕЊЕ!

АЛИ, ПОНЕКАД ПОГОДИ ПРАВУ ТЕМУ!

PAGE 10

ВЛАДА НАЗАВИЛА ПРОМЕНУ КАБИНЕТА

ХОЛИ ХОЛАНД

МИНИСТРИ ПРИМАЛИ МИТО

ТОРАШ ДА ПРИЗНАШ ДА ЈЕ ОВО, О ВЛАДИНОМ КАБИНЕТУ, ОДЛИЧНО НАПИСАЛА!

ПИХ! НАЧУЛА ЈЕ НЕШТО НА НЕКОМ ПРИЈЕМУ!

ИГРОМ СЛУЧАЈА НАШЛА СЕ НА ПРАВОМ МЕСТУ!

У ТОМ ТРЕНУТКУ У ПРЕДГРАЂУ ЊУЈОРКА...

ОДАВДЕ ЋУ ПЕШКЕ... МОЖДА СЕ ТАТА ВРАТИЛА РАНИЈЕ С ПОСЛА!

ТОГ ЈУТРА У ЗВЕЗДИ...

ОВО СУ МОЈИ НАЈБЛИЖИ САРАДНИЦИ, ХОЛИ!

ТРОЈА САМ ВЕЋ УПОЗНАЛА У КЛУБУ, УРЕДНИЧЕ!

ДИСКУТОВАО ЈЕ О КВАЛИТЕТУ ТОГ РАДА!

ХОЛИ ХОЛАНД

ТРОЈ, ХОЛИ ЈЕ ИЗВАНРЕДАН НОВИНАР И НЕЖЕЛИМ ДА ЈЕ ВРЕБАТЕ САМО ЗАТО ШТО СТЕ ЪУБОМОРНИ!

ЈА ЪУБОМОРАН? ГЛУПОСТИ!

ХОПИ ХОЛАНД

ПОКУШАЋУ ШТО МАЊЕ ДА РАЗГОВАРАМ С ЊОМ! А ОНА ЈЕ И ТАКО СТАЛНО ЗАУЗЕТА СКУПЉАЊЕМ ТРАЧЕВА!

ХАЈДИ, ЗОВЕМ ТЕ САМО ДА ВИДИМ ДА ЛИ СИ СЕ ПРОБУДИЛА!

ЈЕСАМ, МАМА! УПРАВО СЕ СПРЕМАМ ДА УРЕБУЈЕМ БАШТУ!

НЕПРИЈАТЕЉСТВО ИЗМЕЂУ ТРОЈА И ХОЛИ И ДАЉЕ ЈЕ ВЛАДАЛО...

НЕ МОГУ ДА ВАС НАТЕРАМ ДА ЈЕ ПОШТУЈЕТЕ, АЛИ ВАС УПОЗОРАВАМ ...

...АКО И ДАЉЕ ОТВОРЕНО ПОКАЗУЈЕТЕ СВОЈЕ НЕПРИЈАТЕЉСТВО ПРЕМА ХОЛИ, МОРАЋУ НЕШТО ДА ПРЕДУЗМЕМ

ШТА ТО?

ЛЕТЕЋЕТЕ ИЗ РЕДАКЦИЈЕ!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 8-28

ШТА ТИ ЈЕ, ТРОЈ? ШТО ТАКО БЕСНО ЛУПАШ ПО МАШИНИ ?

УПРАВО САМ ИМАО РАЗГОВОР СА УРЕДНИКОМ !

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 8-29

АКО И ДАЉЕ БУДЕМ НЕТРПЕЉИВ ПРЕМА ХОЛИ, ДОБИЋУ ОТКАЗ?

НАРЕЂЕНО МИ ЈЕ ДА ПОЗОВЕМ НАШУ НОВУ КОЛЕГИНИЦУ НА ВЕЧЕРУ!

КАКАВ ЛЕП РЕСТОРАН, ТРОЈ? НИКАДА НИСАМ БИЛА ОВДЕ!

НЕ ЧУДИ ТЕ? ОВДЕ СЕ САМО СКУПЉАЈУ ВРСНИ НОВИНАРИ !

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 8-30

ВРЕМЕ ПРОВОДИМО ВОЂЕЊИ ЗАНИМЉИВЕ И ПАМЕТНЕ РАЗГОВОРЕ!

ДА ЛИ СТЕ МЕ ПОЗВАЛИ НА ВЕЧЕРУ САМО ДА БИСТЕ МЕ ВРЕБАЛИ?

АЛИ, СРЕТАЛА САМ ЈА ТАКВЕ ТИПОВЕ КАО ШТО СТЕ ВИ?

ДА БУДЕМ ПОШТЕН, НАРЕЂЕНО МИ ЈЕ ДА ВАС ИЗВЕДЕМ НА ВЕЧЕРУ!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 8-31

НАШ УРЕДНИК ЖЕЛИ ДА У РЕДАКЦИЈИ ВЛАДА СЛОГА!

ГЛЕ, КОГА ВИДИМ! ХОЛИ ХОЛАНД, УНИШТИТЕЉКУ ПОШТЕНИХ ГРАЂАНА!

ВИ КАО ДА СТЕ ИЗНЕНАЂЕНИ? ЗАР НЕ ПОЗНАТЕ СВОЈУ ЖРТВУ?

ИЗВИНИТЕ ...

НЕ ПРАВИТЕ СЕ ЛУДИ! ЗБОГ ВАШЕГ ЧЛАНКА ИЗГУБИО САМ СЛУЖБУ!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 9-1

ЈА САМ ЈЕДАН ОД ОНИХ МИНИСТАРА? А САДА СЛУШАЈТЕ ШТА ЋУ ВАМ РЕЋИ!

ШТА?!

СКЛОНИТЕ РУКУ С ЊЕНОГ РАМЕНА!

ЧУЈЕТЕ ЛИ?

ЧУЈЕМ САМО ОНО ШТО МИ СЕ СВИЂА!

ОСТАВИТЕ МЕ НА МИРУ!

ЈЕДНОГ ДАНА ЋЕ И О ВАМА НОВИНЕ ПИСАТИ ОНАКО! ЈА ЋУ СЕ ПОСТАРАТИ ЗА ТО!

ЗА ТО ВРЕМЕ НА ОБЛИЖЊЕМ ПРИВАТНОМ АЕРОДРОМУ...

АРЧИ, ЗАИСТА ТО МИСЛИШ?

НАРАВНО! ХАЈДИ ХОЛАНД, ОВО ЈЕ ТВОЈ ПРВИ САМОСТАЛНИ ЛЕТ!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 9-2

ПОСЛЕ ОНЕ НЕПРИЈАТНЕ СЦЕНЕ, ХОЛИ И ТРОЈ НАПУСТИШЕ РЕСТОРАН...

ХВАЛА ШТО СТЕ МЕ ЗАШТИТИЛИ, АЛИ НИЈЕ БИЛО ПОТРЕБНО!

МИСЛИТЕ ДА БИСТЕ МОГЛИ ДА СЕ ОДБРАНИТЕ ОД ОНОГ БУЛДОГА?

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 9-4

ЖИВОТ МЕ ЈЕ НАУЧИО ДА СЕ САМА СТАРАМ О СЕБИ!

ДА ЛИ СУ ВАС ОНЕ РУБРИКЕ РЕКЛА-КАЗАЛА ИЛИ ВАШ ИЗГЛЕД НАТЕРАЛИ ДА СЕ САМИ БРАНИТЕ?

ЗАИСТА, ХОТЕЛИ, ВИ СТЕ ВЕОМА ПРИВЛАЧНА ЖЕНА! НА ЖАЛОСТ, ЗА ВАШЕ РУБРИКЕ НЕМАМ РЕЧИ ПОХВАЛЕ!

НЕМАТЕ ЗАШТО ДА ЖАЛИТЕ!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 9-5

СВЕТ ЈЕ ПУН ОНИХ КОЈИ УЖИВАЈУ ДА ВРЕЂАЈУ ДРУГЕ!

ДРАГО МИ ЈЕ ДА НИСАМ ЈЕДНА ОД ТИХ!

ПОНЕКАД НИ САМА НИСАМ ЗАДОВОЉНА СВОЈИМ ПИСАЊЕМ!
ЛЕПО ЈЕ ТО ШТО СТЕ САМОКРИТИЧНИ!
АЛИ, ИМАМ ЈА НЕШТО ШТО МИ МНОГО ВИШЕ ЗНАЧИ ОД ОВОГ НАШЕГ ПОЗИВА... КЋЕРКУ ХАЈДИ!
ЗВАЛИ СУ ВАС СА АРЧИЈЕВОГ АЕРОДРОМА! КАЖУ ДА ЈЕ ХИТНО!
JOHN SAUNDERS
AL WILLIAMS
9-6
БЛЕДИ СТЕ! НЕШТО НИЈЕ У РЕДУ?
МОЈА КЋИ УЧИ ДА ПИЛОТИРА НА ТОМ АЕРОДРОМУ?
JOHN SAUNDERS
AL WILLIAMS
9-7
IN
БОЈИМ СЕ ДА ЈОЈ СЕ НИЈЕ НЕШТО ДОГОДИЛО?
МАМА, УСПЕЛА САМ! ЛЕТЕЛА САМ САМА! ДОЛАЗИМ ДА ТО ПРОСЛАВИМО! ИМАМ ЈОШ ЈЕДНО ИЗНЕНАЂЕЊЕ ЗА ТЕБЕ!
РЕКАО БИХ ДА СУ ВЕСТИ ДОБРЕ!
МОЈА КЋИ ЈЕ ПРВИ ПУТ ЛЕТЕЛА САМА?
JOHN SAUNDERS
AL WILLIAMS
9-8
IN
OUT
ДОЛАЗИ ДА ТО ПРОСЛАВИМО!
А НА АЕРОДРОМУ...
ХАЈДИ, МОЖДА НИЈЕ ТРЕНУТАК ДА ТО САДА КАЖЕШ, МАЈКИ!
ВАРАШ СЕ, ДРАГИ! У СВОЈОЈ КАНЦЕЛАРИЈИ НЕКЕ СЕ УСУДИТИ ДА ПРАВИ СЦЕНЕ!
ЗДРАВО, СВИМА! ПРЕД ВАМА ЈЕ ПИЛОТ ХАЈДИ!
МОЈА КЋИ!
МАМА, ДА ТЕ УПОЗНАМ СА СВОЈИМ ИНСТРУКТОРОМ АРЧИЈЕМ БОЛДОМ!
ЗНАШ, МИ ЋЕМО СЕ ВЕНЧАТИ?
JOHN SAUNDERS
AL WILLIAMS
9-9
6

ЖЕЛИМ ДА РАЗГОВАРАМ СА ХАЈДИ? ОСТАВИТЕ НАС САМЕ?

МАМА!

ЧЕКАЋУ ТЕ, МАЛЕНА, ДОК ОБЈАСНИШ МАЈЦИ НЕКЕ СТВАРИ?

ЗАБРАЊУЈЕМ ВАМ ДА СЕ И ДАЉЕ ВИБАТЕ СА МОЈОМ КЋЕРКОМ!

КАКО СИ СЕ УСУДИЛА ДА ГА ОТЕРАШ?

ДА ТЕ САМО ПОДСЕТИМ ДА СИ МАЛОЛЕТНА...

...И ДА ЈА ЈОШ БРИНЕТ О ТЕБИ? А ОВАЈ ТВОЈ АРЧИ ЈЕ ЉОВАЦ НА МИРАЗ?

ЊЕМУ НИЈЕ ПОТРЕБАН ТУЂ НОВАЦ? ОН ЈЕ **БОГАТ**?

ОПШТЕ МИ СЕ НЕ СВИЂА?

ТИ ГА И НЕ ПОЗНАЈЕШ?

ВИЂАТ ТАКВЕ ТИПОВЕ? СВИ СУ ЛЕПО ОБУЧЕНИ, АЛИ ПРАЗНИХ ЏЕПОВА?

ЗА ТО ВРЕМЕ У ОБЛИЖЊЕМ БАРУ...

ЗАР НЕМАТЕ НЕШТО СИТНИЈЕ?

НА ЖАЛОСТ, НЕ?

ПРОКИЋЕТЕ ОВО, ХАЈДИ? ЖЕНЕ СЕ ЧЕСТО ЗАЉУБЉУЈУ У СВОЈЕ НАСТАВНИКЕ, ЛЕКАРЕ..

АРЧИ НИЈЕ САМО МОЈ УЧИТЕЉ ЛЕТЕЊА?

ЈА ГА **ВОЛИМ**! ОН ЈЕ ТАКО ПАМЕТАН И ОСЕЋАЈАН?

У ТОМ ТРЕНУТКУ...

ОНО ЈЕ НЕКИ ФАРМЕР? КАЖЕ ДА ЈЕ СЛУЧАЈНО ПРОЛАЗИО ОВУДА И УГЛЕДАО СВОЈ УКРАДЕН АВИОН?

ДО БАВОЛА?

ШТА У СТВАРИ РАДИ ТВОЈ АРЧИ ?

ЗВЕЗДА НОВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ

БАВИ СЕ ВЕОМА УНОСНИМ ПОСЛОМ?

КУПУЈЕ И ПРЕПРОДАЈЕ СТАРЕ АВИОНЕ?

НА АРЧИЈЕВОМ АЕРОДРОМУ...

ОВО ЈЕ ТОЈ АВИОН? ИЗ ЊЕГА ЈЕ ИЗВАБЕН РАДИО-УРЕБАЈ?

КАДА САМ ЈУЧЕ УЈУТРО СТИГАО ОВДЕ, ЗАТЕКАО САМ АВИОН, ШЕРИФЕ?

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 9-15

НЕКО МИ ГА ЈЕ УКРАО, А ЈА САД ТРЕБА ДА ПЛАТИМ ЗА ПАРКИРАЊЕ?

НИСАМ ЈА КРИВ ШТО ЈЕ ЛОПОВ СЛЕТЕО БАШ ОВДЕ?

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 9-16

ДА ВИДИМО... ПЛАТИЋЕТЕ ПАРКИРАЊЕ ЗА ДВА ДАНА И БЕНЗИН ДА СЕ ВРАТИТЕ КУЋИ? УКУПНО ДВЕСТА ДОЛАРА?

ОД САДА ЋУ ДА ГА ДРЖИМ ЗАКЉУЧАНОГ У ХАНГАРУ?

АРЧИ, ТЕЛЕФОН ЗА ТЕБЕ! ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ ХАЈДИ!

ТЕ ВЕЧЕРИ...

ХОЋЕШ ЛИ ДА РАЗГОВАРАМО ИЛИ ЋЕШ ДА ПАТИШ У ТИШИНИ?

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 9-18

УПАМТИ САМО ДА НЕМА ВИШЕ САСТАНАКА СА АРЧИЈЕМ!

АКО ТРЕБА, НЕЋУ СЕ ОДВАЈАТИ ОД ТЕБЕ!

ДОБРО ЈУТРО, ХАЈДИ! ЈЕСИ ЛИ ДАНАС БОЉЕГ РАСПОЛОЖЕЊА?

НЕ!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 9-19

ВИДЕЋЕШ, УСКОРО СЕ НЕЋЕШ НИ СЕЋАТИ АРЧИЈА!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

ИМАШ ЧАС СА ХАЈДИ, АНО ЈОЈ МАЈКА ДОЗВОЛИ ДА ДОЂЕ?

ХАЈДИ МЕ ЈЕ ЗВАЛА СИНОЋ? КРИШОМ ЋЕМО ДРЖАТИ ЧАСОВЕ!

ЈОШ ЈЕДНУ ШОЉУ КАФЕ? НЕШТО ТЕШКО РАДИТЕ?

ПОКУШАВАМ ДА ОСТАНЕМ БУДНА, РУБИ! НИСАМ СПАВАЛА НОЋАС ЗБОГ СВОЈЕ КЋЕРКЕ!

ЗАЉУБИЛА СЕ У ПОГРЕШНОГ ЧОВЕКА?

У ТОМ ТРЕНУТКУ...

РЕКЛА МИ ЈЕ ДА НЕ СМЕМ ВИШЕ ДА ТЕ ВИДИМ!

НЕ СПОМИЊИ НИКОМ ДА СИ ДАНАС БИЛА ОВДЕ!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 9-20

КАКО ЈЕ ЛЕПО ЛЕТЕТИ, АРЧИ!

ОДЛИЧНО СИ УЗЛЕТЕЛА! ИДЕМО ПРЕМА СПРИНГФИЛДУ!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 9-21

ЈОШ ЈЕ ЛЕПШЕ ШТО СИ ТИ КРАЈ МЕНЕ!

ВРАТИЋЕШ СЕ САМА, ХАЈДИ! ЈА ИМАМ НЕКА ПОСЛА У СПРИНГФИЛДУ!

ДА ТРАЖИМ ДОЗВОЛУ ЗА СЛЕТАЊЕ?

УСКОРО ЋЕМО СЕ СПУСТИТИ!

НЕ! ОВДЕ НЕМА КОНТРОЛНОГ ТОРЊА!

ПАЗИ, НЕ ЖЕЛИМ ДА ИКО САЗНА ДА СМО БИЛИ У СПРИНГФИЛДУ!

ПОНОСИМ СЕ ТОБОМ, ХАЈДИ! ОДЛИЧАН СИ УЧЕНИК!

АЛИ, БОЈИМ СЕ ДА СЕ ВРАТИМ САМА! ЧЕКАЋУ ТЕ ОВДЕ!

N11

НЕ! УСКОРО ЋЕ МРАК И МОРАШ КУЋИ! ЈА СЕ МОГУ ЗАДРЖАТИ И ЦЕЛУ НОЋ!

9

У РЕДАКЦИЈИ „ЗВЕЗДЕ"...

НЕШТО НИЈЕ У РЕДУ, ХОЛИ?

ХАЈДИ БИ ТРЕБАЛО ДА ЈЕ КОД КУЋЕ, АЛИ НЕМА ЈЕ!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 9-23

РУБИ, ОДЛАЗИМ РАНИЈЕ? МОРАМ ДА ПРОНАЂЕМ КЕЛНЕРКУ!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 9-25

ХАЈДИ СЕ УПРАВО НАПАЗИЛА ИЗНАД ЊУЈОРКА...

А АРЧИ ЈЕ ЗБОГ „ПОСЛА" ОСТАО У СПРИНГФИЛДУ...

ОДАВДЕ ИМАМ ОДЛИЧАН ПОГЛЕД НА АЕРОДРОМ! САЧЕКАЋУ ДА СВАНЕ!

КАКО ЈЕ БИЛО, ХАЈДИ?

СЈАЈНО! ИМАЛА САМ ПОВОЉАН ВЕТАР!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 9-26

А САД БРЗО КУЋИ! НАДАМ СЕ ДА ЋУ СТИЋИ ПРЕ МАМЕ!

ШТА ТО РАДИТЕ С КУПАЋИМ КОСТИМОМ?

СПРЕМАМ АПИБИ!

ВЕЋ СИ СЕ ВРАТИЛА?

А ГДЕ СИ ТИ БИЛА ДОСАД?

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 9-27

ПРОВЕЛА САМ ДАН НА БАЗЕНУ, ДЕТЕКТИВУ! ИДЕМ ДА СТАВИМ КОСТИМ ДА СЕ СУШИ!

ПОЛАКО! КУПАЛА СИ СЕ, А ИМАШ ФРИЗУРУ КАО ДА СИ ДОШЛА ОД ФРИЗЕРА!

МОГУ! ПОКВАСИЛА САМ СЕ ДОВДЕ! И ПРЕСТАНИ ДА СЕ ПОНАШАШ ПРЕМА МЕНИ КАО ДА САМ КРИМИНАЛАН!

НИСАМ БИЛА СА АРЧИЈЕМ ЈЕР ОН И НИЈЕ У ГРАДУ! ПРОВЕРИ АКО НЕ ВЕРУЈЕШ!

МОЖЕШ ЛИ ТО ДА МИ ОБЈАСНИШ?

А НА АЕРОДРОМУ У СПРИНГФИЛДУ...

ОВДЕ ВЛАДА ТИШИНА! МОРУ ДА СТУПИМ У АКЦИЈУ!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 9-28

ЗНАЧИ, ЗВАЛА СИ АРЧИЈА? ЗАР ТИ ТО НИСАМ ЗАБРАНИЛА?

АЛИ, ДАНАС ЈЕ ТРЕБАЛО ДА ИМАМ ЧАС ЛЕТЕЊА?

ЗВАЛА САМ АЕРОДРОМ И РЕКЛИ СУ МИ ДА АРЧИ НИЈЕ ТАМО!

Хајди није ни слутила каквим послом је њен младић заузет...

НИШТА ЛАКШЕ ОД ОБИЈАЊА АВИОНА?

ПОСЛЕ ПЛИВАЊА ТРЕБАЛО БИ ДА СИ ГЛАДНА?

НИСАМ! БОЛИ ME ГЛАВА?

МЕНЕ НЕ МОЖЕШ ПРЕВАРИТИ: МИСЛИШ НА АРЧИЈА, ЗАР НЕ?

У том тренутку...

ИМАЋУ БЕНЗИНА ТАМАН ДО ЊУЈОРКА?

Те ноћи Холи није могла да спава. Бринула је за своју кћерку...

Хајди је такође била будна. Мислила је на Арчи-ја...

... који је управо полетео...

Кад власник сазна да му је нестао авион, ја ћу већ бити код куће!

У контролном торњу бостонског аеродрома...

НЕКИ АВИОН ЈЕ УЗЛЕТЕО СТО ШЕЗДЕСЕТ КИЛОМЕТАРА ОДАВДЕ!

ДА ЛИ ЈЕ ДОБИО ДОЗВОЛУ КОНТРОЛНОГ ЦЕНТРА?

НЕ! МОРАМО ДА САЗНАМО КО ЈЕ ПИЛОТ?

Арчи није ни слутио да се његов лет прати...

ВЕЋ СУТРА ЋУ БИТИ БОГАТИЈИ ЗА СТО ХИЉАДА ДОЛАРА?

НЬУЈОРК? БОСТОН ОВДЕ? НЕПОЗНАТИ АВИОН ЛЕТИ ПРЕМА ВАМА?

ИМАМО ГА НА ЕКРАНУ!

НИЈЕ ДОБИО ДОЗВОЛУ ЗА ЛЕТ! ИЗГЛЕДА ДА ЋЕ СЕ СПУСТИТИ НА ПРИВАТНИ АЕРОДРОМ, НАСЕВЕРУ НЬУЈОРКА!

„ТАЈ ПИЛОТ МОРА ДА ЈЕ СОВА! НА ТОМ АЕРОДРОМУ НЕМА ОСВЕТЉЕЊА!"

ДА УПАЛИМ ФАРОВЕ? АРЧИ ЋЕ СТИБИ СВАКОГ ТРЕНУТКА?

НЕМОГУЋЕ! НЕ МОЖЕ ДА СЛЕТИ НА ТАЈ АЕРОДРОМ!

АКО ЧУЈЕТО ЗАВИЈАЊЕ СИРЕНА, ЗНАЋЕТО ШТА СЕ ДОГОДИЛО!

У ТОМ ТРЕНУТКУ...

ДОБРИ СТАРИ БЕРТ! ЧЕКА МЕ!

МОТИЦИ СУ СПРЕМНИ! У КОЈУ БОЈУ ХОЋЕШ ДА ГА ПРЕФАРБАМО?

John Saunders Al Williams 10-5

МАЛО КАСНИЈЕ...

НЕ! КУПАЦ ЈЕ РЕКАО ДА НЕ СМЕ НИШТА ДА ФАЛИ!

АВИОН ИМА ОДЛИЧНУ РАДИО-ОПРЕМУ! ДА ЈЕ СКИНЕМ?

ПОЖУРИТЕ СА ФАРБАЊЕМ! НЕМАМ МНОГО ВРЕМЕНА!

ПАЗИ ДА РЕГИСТАРСКИ БРОЈ ОДГОВАРА ОВОМ НА ЛАЖНОМ КУПОПРОДАЈНОМ РАЧУНУ! НЕ ЖЕЛИМ ПРОБЛЕМА КАД СЛЕТИМ У МЕКСИКО!

John Saunders Al Williams 10-6

ДО БАВОЛА, ЗАБОРАВИЛА САМ ДА НАВИЈЕМ САТ ЗА БУЂЕЊЕ!

ПОЗВАЋУ РЕДАКЦИЈУ ДА ЈАВИМ ДА ЋУ ДАНАС ЗАКАСНИТИ! ХЕЈ, ХАЈДИ С НЕКИМ РАЗГОВАРАЈ!

ПАЗИ ШТА ГОВОРИШ, АРЧИ! ТАМА ИМА ТЕЛЕФОН У СВОЈОЈ СОБИ! МОГЛА БИ ДА ПОДИГНЕ СЛУШАЛИЦУ...

БРИГА ТЕ! ХОЋЕШ ЛИ ДА ПРОВЕДЕШ МЕЂЕНИ МЕСЕЦ У МЕКСИКУ?

John Saunders Al Williams 10-7

12

ОДЛЕТЕЋЕТЕ ТАМО ВЕЧЕРАС И ВЕНЧАТИ СЕ?

НЕ ЗНАМ, АРЧИ... ЗАБОРАВИО СИ НА МОЈУ МАМУ?

КРАЈЊЕ ЈЕ ВРЕМЕ ДА ПРЕСТАНЕШ ДА СЕ ДРЖИШ ЗА МАМИНУ СУКЊУ?

У ПРАВУ СИ, АРЧИ?

УЧИНИЋУ КАО ШТО КАЖЕШ? ОСТАВИЋУ МАЈЦИ ПИСАМКЕ И ДОЋИ НА АЕРОДРОМ? :КЛИК:

НЕ МОГУ ДА ВЕРУЈЕМ? ХАЈДИ ЋЕ ЗАИСТА ПОБЕГИ С ОНИМ ПРОБИСВЕТОМ?

НЕ СМЕМ ДА НАПРАВИМ НЕКУ ГЛУПОСТ? ХАЈДИ БИ ME ОМРЗЛА КАД БИ САЗНАЛА ДА САМ ПРИСЛУШКИВАЛА РАЗГОВОР?

МОРАМ ДА ВИДИМ АРЧИЈА, ТОГ НЕОДОЉИВОГ ЗАВОДНИКА?

АВИОН МОЖЕ ДА ПОЛЕТИ, АРЧИ?

СПРЕМИ НАМ НЕШТО ЗА ЈЕЛО? МОЖДА ЋЕМО ОГЛАДНЕТИ НА ПУТУ ЗА МЕКСИКО?

ГОВОРИШ У МНОЖИНИ?

ПА И ХАЈДИ ЋЕ СА ТНОМ?

ДРАГО МИ ЈЕ ДА САМ ВАС НАШЛА, АРЧИ?

ГЛЕД? ВИ?!

ШТА... ОВАЈ... БАШ СТЕ МЕ ИЗНЕНАДИЛИ?

ДОШЛА САМ ДА ВАМ СЕ ИЗВИНИМ?

БИЛА САМ ГРУБА ОНОГ ДАНА КАДА ВАС ЈЕ ХАЈДИ ДОВЕЛА У МОЈУ КАНЦЕЛАРИЈУ? НАДАМ СЕ ДА ЋЕТЕ МИ ОПРОСТИТИ?

ПОШТО ЋЕТЕ МИ БИТИ ЗЕТ, ВОЛЕЛА БИХ ДА СЕ МАЛО БОЉЕ УПОЗНАМО? ИМАТЕ ЛИ УПАЉАЧ?

ЗАР ВАМ ЈЕ ХАЈДИ ИСПРИЧАЛА О НАМА?

ОНА НЕ УМЕ ДА ЧУВА ТАЈНЕ? РЕКЛА МИ ЈЕ И ЗА ВАШ ПЛАН ДА ОДЛЕТИТЕ У МЕКСИКО?

ТО ЗВУЧИ ТАКО УЗБУДЉИВО! МОЖДА САМ ЧАК И МАЛО ЉУБОМОРНА!

JOHN SAUNDERS
AL WILLIAMS
10-13

АЛИ, НАДАМ СЕ ДА ЋУ, НАДА СЕ ХАЈДИ УДА, СРЕСТИ НЕКОГ КО ЋЕ И МЕНЕ ВОДИТИ НА ТАКО ЛЕПА МЕСТА?

У ТО НЕ СУМЊАМ!

ЗНАТЕ ЛИ ДА НЕ ЗНАМ НИШТА О АВИОНИМА? ХОЋЕТЕ ЛИ ДА МИ ИХ ПОКАЖЕТЕ?

ТРЕБАЛО БИ ДА САЧЕКАМО ХАЈДИ!

JOHN SAUNDERS
AL WILLIAMS
10-14

КО ЗНА КАД ЋЕ СТИЋИ? ОНА УВЕК КАСНИ!

© Field Enterprises, Inc. 1973

У ТОМ ТРЕНУТКУ...

АУУ! СВЕ ОВО НОСИТЕ?

ЈА СЕ УДАЈЕМ, ЗНАТЕ! ОДНЕСИТЕ СТВАРИ У ТАКСИ ДОК ЈА ОСТАВИМ ПИСМО ЗА МАМУ!

А НА АЕРОДРОМУ...

ЈАСНО МИ ЈЕ ЗАШТО СЕ ХАЈДИ ЗАЉУБИЛА У ВАС! ПИЛОТИ СУ ТАКО РОМАНТИЧНИ!

ПА, ТО ЈЕ ПОСАО КАО И СВАКИ ДРУГИ, ГОСПОЂО ХОЛАНД!

JOHN SAUNDERS
AL WILLIAMS
10-16

ЗОВИТЕ МЕ ХОЛИ, МОЛИМ ВАС!

© Field Enterprises, Inc. 1973

И ТАКО ЋЕТЕ СЕ ЧЕСТО ВИЂАТИ КАД СЕ ОЖЕНИТЕ СА ХАЈДИ? А МОЖДА ЋУ ВАС УЗЕТИ И ЗА СВОГ УЧИТЕЉА ЛЕТЕЊА!

КАКАВ ЛЕП АВИОН! ЈЕ ЛИ НОВ?

НЕ! САМО ЈЕ ОФАРБАН! ЊИМЕ ЋЕТЕ ХАЈДИ И ЈА ЗА МЕКСИКО!

ТРЕБА ДА ГА ИСПОРУЧИМ ЈЕДНОМ БОГАТОМ РАНЧЕРУ! ХОЋЕТЕ ЛИ ДА ГА ВИДИТЕ ИЗНУТРА?

ПАЗИТЕ ДА СЕ НЕ ОКЛИЗНЕТЕ!

JOHN SAUNDERS
AL WILLIAMS
10-17

НИКАДА ЈОШ НИСАМ КРОЧИЛА У ПРИВАТНИ АВИОН!

ОВАЈ ЈЕ ВЕОМА ЛУКСУЗАН! У ЊЕМУ ИМАТЕ СВЕ СЕМ БАЗЕНА!

JOHN SAUNDERS AL McWILLIAMS 10-18

ООХ!

© Field Enterprises, Inc. 1972

БАШ САМ НЕСПРЕТНА!

НА СРЕЋУ, БИО САМ БЛИЗУ!

ДОБРО МИ ЈЕ! НЕ МОРАТЕ ВИШЕ ДА МЕ ДРЖИТЕ, АРЧИ!

КОГА ТИ ТО ПОКУШАВАШ ДА НАПРАВИШ БУДАЛОМ, ХОЛИ?

ОТКАКО СИ ДОШЛА, ЧЕКАЛА СИ САМО ОВАЈ ТРЕНУТАК!

JOHN SAUNDERS AL McWILLIAMS 10-19

© Field Enterprises, Inc. 1972

МАМА!?

АРЧИ, ШТА ОВО ЗНАЧИ?

АРЧИ, ЉУШЕ ВАМ СЕ ПИШЕ!

ХАЈДИ, НИЈЕ ОНО ШТО МИСЛИШ! ТВОЈА МАЈКА СЕ ОКЛИЗНУЛА И...

© Field Enterprises, Inc. 1972

ЉАЖЕ, ХАЈДИ! ПРЕ НЕКОЛИКО СЕКУНДИ ШАПУТАО МИ ЈЕ НЕЖНЕ РЕЧИ И СТРАШНО МЕ ЉУБИО!

JOHN SAUNDERS AL McWILLIAMS 10-20

ЧУЛА САМ ТВОЈ РАЗГОВОР СА АРЧИЈЕМ И ДОШЛА САМ ПРЕ ТЕБЕ ДА БИХ ТИ ПОКАЗАЛА С КИМ ИМАШ ПОСЛА!

JOHN SAUNDERS AL McWILLIAMS 10-21

ВИДЕЛА СИ КАКО РЕАГУЈЕ И НА НАЈМАЊИ ИЗАЗОВ! НИЈЕ ТИ ВАЖНО НИ ШТО САМ ЈА ТВОЈА МАЈКА!

15

ЗА ТО ВРЕМЕ У КАНЏЕЛАРИЈИ НА АЕРОДРОМУ...

АЛИ, МОРАТЕ ДА ИМАТЕ НАЛОГ ЗА ПРЕТРЕС!

ИГРАЋЕМО ГА! ЗА САДА ЖЕЛИМО САМО ДА РАЗГОВАРАМО СА АРЧИЈЕМ БОЛДОМ!

САД ЗНАШ КАКВОГ СИ МУЖА ИЗАБРАЛА?

ХАЈДИ, НЕ СЛУШАЈ ЈЕ!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 10-23

ЈА САМ САМО ХТЕО ДА ЈЕ ПРИДРЖИМ...

ОХ! ИМАТО ДРУШТВО?

MAIN OFFICE

НАСТАВИТЕ ПРИЧУ, АРЧИ!

УЂИТЕ У АВИОН! ТАМО ЋЕТО РАЗГОВАРАТИ!

У СТВАРИ, НЕМАТО МИ ВИШЕ ШТА ДА РАЗГОВАРАТО! ХАЈДИ И ЈА СЕ ВРАЋАМО КУЋИ!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 10-24

НЕ ПРАВИТЕ ГЛУПОСТИ И УЛАЗИТЕ У АВИОН!

АРЧИ!?

АКО МИСЛИШ ДА ЋУ СЕ УДАТИ ЗА ТЕБЕ ПОД ПРЕТЊОМ ОРУЖЈА, ГРДНО СЕ ВАРАШ!

ОВО НЕМА ВЕЗЕ СА НАШИМ ВЕНЧАЊЕМ! У ПИТАЊУ ЈЕ МОЈ ЖИВОТ!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 10-25

ПРЕДСТАВНИЦИ ЗАКОНА ДОШЛИ СУ ПО МЕНЕ!

ЗАШТО?

ОБЈАСНИЋУ ВАМ! САДА СЕ ВЕЖИТЕ! ПОЛЕЋЕТО!

ХОЋУ ДА ЗНАМ ШТА СЕ ОВО ДОГАБА!

УКРАТКО, ЈУЧЕ ЈЕ ОВАЈ АВИОН БИО ДРУГЕ БОЈЕ!

„ПОЗАЈМИО" САМ ГА!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 10-26

АРЧИ, ТИ СИ ЛОПОВ!?

ХЕ, ХЕ! ВЕОМА БОГАТ ЛОПОВ, ХАЈДИ!

16

НИКАДА СЕ НЕЋЕТЕ ИЗВУЋИ ИЗ ОВОГА!

ВАРАТЕ СЕ? СВЕ ЈЕ НА МОЈОЈ СТРАНИ!

КРАЂА АВИОНА СЕ НАЈВИШЕ ИСПЛАТИ!

ПОЛИЦИЈА НЕ МОЖЕ ДА НАМ БЛОКИРА ПУТ НИТИ СМЕ ДА ПУЦА!

JOHN SAUNDERS
AL MCWILLIAMS
10-27

АРЧИ, ЗАШТО СИ УКРАО ОВАЈ АВИОН? (ШМРК!)

ДА БИХ ЗАРАДИО ПАРЕ, МАЛА ГЛУПАЧО!

ИМАМ НОВЦА У НАЈВЕЋИМ БАНКАМА У СВЕТУ! МОГЛИ СМО ДИВНО ДА ЖИВИМО, ХАЈДИ!

JOHN SAUNDERS
AL MCWILLIAMS
10-28

ШТЕТА ШТО СЕ ТВОЈА МАЈКА УМЕШАЛА ПА ЋУ МОРАТИ САМ ДА ПОТРОШИМ СВЕ ТО БОГАТСТВО!

ЖАО МИ ЈЕ ШТО ТИ И ТВОЈА МАЈКА МОРАТЕ НЕСТАТИ! МНОГО ЗНАТЕ!

JOHN SAUNDERS
AL MCWILLIAMS
10-30

МОЖЕТЕ ДА БИРАТЕ... ИЛИ ДА ВАС ОСТАВИМ У НЕКОЈ ПУСТИЊИ ГДЕ ЋЕ ВАС УНИШТИТИ СУНЦЕ И ДИВЉЕ ЗВЕРИ...

...ИЛИ ДА ВАС УБИЈЕМ ПИШТОЉЕМ!

АРЧИ, МОЛИМ ТЕ...

НЕ МОЖЕШ НАС ТАКО ХЛАДНОКРВНО УБИТИ?

А ШТА МИ ДРУГО ПРЕОСТАЈЕ?

ХОЛИ, ДОДАЈ МИ ТЕРМОС С КАФОМ!

ДА НЕ МИСЛИТЕ ДА САМ БЕЗ СРНА, ПОДЕЛИЋУ ХРАНУ С ВАМА!

JOHN SAUNDERS
AL MCWILLIAMS
10-31

ГДЕ ЈЕ ТА КАФА?

САМО ДА ЈЕ СИПАМ У ШОЉУ!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 11-1

ДРЖИТЕ ЈЕ! ПАЗИТЕ ДА СЕ НЕ ПРОСПЕ!

ПА, ДАЈ МИ ЈЕ ВЕЋ ЈЕДНОМ!

© Field Enterprises, Inc., 1972

ШТА?!

ХОЛИ ЈЕ ПОПРСКАЛА АРЧИЈА ПЕНОМ ЗА ГАШЕЊЕ ПОЖАРА...

...А ОНДА ГА ТРЕСНУЛА БОЦОМ ПО ГЛАВИ...

БЕЗ КОНТРОЛЕ, АВИОН ЈЕ ПОЧЕО ДА ПРОПАДА...

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 11-2

МАМА, УБИЛА СИ ГА?

СУМЊАМ? ИМА ТВРДУ ГЛАВУ? ПОМОЗИ МИ ДА ГА ПРЕБАЦИМО НА ДРУГО СЕДИШТЕ?

ТИ ПРЕУЗМИ КОМАНДЕ! НАДАМ СЕ ДА ЋЕМО СЕ ВРАТИТИ НА АЕРОДРОМ ПРЕ НЕГО ШТО СЕ ОСВЕСТИ!

© Field Enterprises, Inc., 1972

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 11-3

АЛИ... ЈА НЕ ЗНАМ КАКО СЕ УПРАВЉА ОВИМ АВИОНОМ!

КО КАЖЕ? ВИДИШ ДА СИ ЗАУСТАВИЛА ПРОПАДАЊЕ!

НИЈЕ У ТОГЛЕ ПРОБЛЕМ...

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 11-4

...ВЕЋ У СЛЕТАЊУ!

© Field Enterprises, Inc., 1972

НАДАМ СЕ ДА ЋЕ СЕ ОСВЕСТИТИ КАД БЕНЗИН БУДЕ ПРИ КРАЈУ? ТАДА ЋЕ МОРАТИ ДА СЕ СПУСТИ, ИАКО ГА ЧЕКА ПОЛИЦИЈА!

18

МОКИ БЕШ ТИ ТО И САМА? ПОНОСИМ СЕ ТОБОМ, ХАЈДИ?

НЕ ДОНОСИ ПРЕРАНО ЗАКЉУЧКЕ?

JOHN SAUNDERS AL McWILLIAMS 11-6

НАД БИХ МОГЛА ДА СТУПИМ У ВЕЗУ СА КОНТРОЛНИМ ТОРЊЕМ НА ГЛАВНОМ АЕРОДРОМУ?

© Field Enterprises, Inc., 1972

А У КОНТРОЛНОМ ТОРЊУ ...

ПОЧИЊЕ НЕВРЕМЕ? БОЉЕ НАРЕДИТЕ СВОЈИМ МОТОРИМА ДА СЕ ВРАТЕ, МАЈОРЕ?

ЗАПОВЕДНИК ПИЛОТИМА? ВЕЖБА ЈЕ ЗАВРШЕНА? ВРАТИТЕ СЕ?

ПРИБЛИЖАВАТО СЕ АЕРОДРОМУ? КАКО ЈЕ АРЧИ?

ЈОШ СПАВА?

ЗНАЧИ ДА СВЕ МОРАМ ДА УЗМЕМ У СВОЈЕ РУКЕ? КАКО ТИ РАДИ ОВАЈ РАДИО?

© Field Enterprises, Inc., 1972

ТРЕБАЛО БИ ДА ДОЗИВАМ У ПОМОЋ ИЛИ ДА ВРИШТИМ?

ШТА?

JOHN SAUNDERS AL McWILLIAMS 11-7

ЧУЈЕМО ВАС? ОСТАНИТЕ ПРИБРАНИ?

МАЈОРЕ, ЈЕДНА УЧЕНИЦА ЈЕ У АВИОНУ СА ОНЕСВЕШЋЕНИМ ПИЛОТОМ?

ШТА?

НЕ ЗНА ГДЕ СЕ ТАЧНО НАЛАЗИ, А НЕ УМЕ НИ ДА СЛЕТИ ?

© Field Enterprises, Inc., 1972

ПИЛОТИ, У ВАШОЈ БЛИЗИНИ ЈЕ ДВОСЕД КОЈИМ УПРАВЉА ЈЕДНА УЧЕНИЦА?

КОНТРОЛНИ ТОРАЊ ДВОСЕДУ? ПОКУШАЋЕМО ДА ВАС УХВАТИМО НА РАДАРУ?

САД

САД

САД

JOHN SAUNDERS AL McWILLIAMS 11-3

ВИДИМО ВАС? НАЛАЗИТЕ СЕ ПЕДЕСЕТ КИЛОМЕТАРА ОД НАС?

КРУЖИТЕ ДОК МИ РАШЧИСТИМО. ЧИТАВ КРАЈ? САМО БЕЗ ПАНИКЕ!

БЕЗ ПАНИКЕ, ХА, ХА ?

JOHN SAUNDERS AL McWILLIAMS 11-9

49

ДВОСЕД НА ВИДИКУ? ЛЕТИ МНОГО НИСКО?

КОНТРОЛНИ ТОРАЊ ДВОСЕДУ? ОКРУЖЕНИ СТЕ НАШИМ ВОЈНИМ АВИОНИМА?

МАЈОРЕ, ЈЕДАН ОД ВАШИХ ПИЛОТА ЈЕ СТУПИО У ВЕЗУ СА ДЕВОЈКОМ!

НАЛАЗИМ СЕ ИЗНАД ВАС! ЛЕТИТЕ СУВИШЕ НИСКО!

ПОПНИТЕ СЕ! ЧЕКАМ ВАС! ДА ВАМ СЕ ПРЕДСТАВИМ! ЈА САМ СТИВ!

© Field Enterprises, Inc., 1972

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 11-10

А ЈА ХАЈДИ!

ММММ! БАШ ЛЕПО ИМЕ! КЛАДИМ СЕ И ДА ЛЕПО ИЗГЛЕДАТЕ!

ИМАТЕ ЛИ СТЕБЕ ОЧИ?

НЕ? ПЛАВЕ?

КАКВЕ СУ ОВО ГЛУПОСТИ?

ВАШ ПИЛОТ САМО ПОКУШАВА ДА УМИРИ ДЕВОЈКУ!

И БАШ САДА ДА ПОЧНЕ НЕВРЕМЕ!

© Field Enterprises, Inc., 1972

У ЊУЈОРКУ ЈЕ ПЉУШТАЛА КИША...

ПИЈЕ К'О ИЗ КАБЛА!

НЕ ПАМТИМ ОВАКАВ ПЉУСАК!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 11-

САМО ТАКО, ПЛАВО ОНО!

БОЈИМ СЕ...

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 11-13

НЕМА ЧЕГА ДА СЕ БОЈИШ!

© Field Enterprises, Inc., 1972

СТИВЕ, ТИ ЗАИСТА УМЕШ ДА ОХРАБРИШ!

ХИТНА ПОМОЋ И ВАТРОГАСЦИ СУ НА ПИСТИ! КАКО ЈЕ ДЕВОЈКА?

ИЗГЛЕДА ДОБРО, ЗАХВАЉУЈУЋИ СТИВУ!

СЈАЈНО, ПЛАВО ОКО! ТОЧНОВИ СУ ИЗБАЧЕНИ!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 11-14

ПРОВЕРИ ГОРИВО! ПАЗИ НА КОРАК ЕЛИСЕ!

НЕ ТАКО БРЗО, МОЛИМ ТЕ!

БЕЗ ПАНИКЕ, ХАЈДИ! КОЈА ТИ ЈЕ БРЗИНА?

ОКО ДВЕСТА КИЛОМЕТАРА!

САД

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 11-15

УСПОРИ И ПОЧНИ СА СПУШТАЊЕМ!

ноћи полако, хајди!

АВИОН ЈЕ ДОТАКАО ПИСТУ УЗ СТРАШАН ТРЕСАК. ХАЈДИ НИЈЕ ДОВОЉНО УСПОРИЛА ...

А КАДА ЈЕ НАГЛО ПОЧЕЛА ДА ВУЧЕ КОЧНИЦУ...

© Field Enterprises, Inc., 1972

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 11-16

ПИЛОТ ЈЕ У ЛОШЕМ СТАЊУ!

ШТА ЈЕ СА ЖЕНАМА?

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 11-17

ЗАДОБИЛЕ СУ САМО ОГРЕБОТИНЕ! ЕНО ИХ КРАЈ КОЛА ХИТНЕ ПОМОЋИ!

© Field Enterprises, Inc., 1972

ПЛАВО ОКО, ЈЕСИ ЛИ ДОБРО?

ПРЕПОЗНАЈЕМ ТАЈ ГЛАС! ДАЈТЕ ДА МУ ВИДИМ ЛИЦЕ!

МАМА, ОВО ЈЕ СТИВ НАВАРЕ! ОН МИ ЈЕ ПОМОГАО ДА СЕ СПУСТИМ!

НЕ ЗНАМ КАКО ДА ВАМ СЕ ЗАХВАЛИМ, СТИВЕ!

НАГРАДА МИ ЈЕ ШТО САМ УПОЗНАО ВАШУ ЛЕПУ КЋЕРКУ! ПОЋИ ЋУ С ВАМА ДО БОЛНИЦЕ!

JOHN SAUNDERS AL WILLIAMS 11-18

21

КРАЈ ЕПИЗОДЕ

ПОРОДИЦА КРЕМЕНКО

МЕДВЕД ЈОГИ

ХВАЛА НА РУЧКУ?

ЧУВАЈ СЕ, ЈОГИ! ЗНАШ ДА СЕ У ШУМИ КРИЈЕ **ЦРВЕНИ НАПАДАЧ!**

ЦН

ЗА САМ **ЦРВЕНИ НАПАДАЧ,** НАРОДЕ! ЧЕКАМ СВОЈУ СЛЕДЕЋУ ЖРТВУ! **ХИ! ХИ!**

11/12

РУКЕ УВИС!

ОХ, **ЦРВЕНИ НАПАДАЧ!** НЕЕ!

ЗНАШ, ДРУШКАНЕ, ТАЈ ТВОЈ ЦРВЕНИ КОСТИМ ЋЕ ТИ ДОБИ ГЛАВЕ!

© 1978 McNaught Snyd. © Hanna-Barbera Prods. Inc.

ГЛУПОСТИ! ШЕСТ ГОДИНА ГА НОСИМ И НИСАМ ИМАО НИКАКВИХ ПРОБЛЕМА!

ТО ЈЕ ЗАТО ШТО СЕ НИСИ НАШАО У БЛИЗИНИ НЕКОГ БИКА!

ОХ! ОХ!

ГРР! ГРР!

ТАЛАТУПТУП

РИЛЕ и ГИЛЕ

КАП! КАП! КАП!

AL SMITH

ДОСАДНЕ ТИ ЧЕСТЕ? МОРАЋУ ДА ПРОТЕНИМ ГУТИКУ!

КАП! КАП! КАП!

!

НЕ ПАДА КИША? ШТА ЈЕ ОВО?

НЕКОМЕ ЈЕ ДО ШАЛЕ!?

Copyright © 1977
Ædita S. de Beaumont
All World Rights Reserved

Trade Mark Registered
A McNaught Syndicate Feature

УУУ!

ДУТ! ДУТ! ?

СВАКАКОР ЛИ СВЕТА?

AL SMITH

6-5

24

ГОГАЈ

By Bud Sagendorf

ЕВО, ИДЕ БАЦА! ФУЈ!

ЈА САМ ГА ПОЗВАЛА!

ЖЕЛЕЛА БИХ МАЛО КАМЕЊА ДА ОГРАДИМ БАШТИЦУ!

ЈА ЋУ ГА ДОНЕТИ, ОЛИВИЦЕ!

ПРЕПУСТИ ТО МЕНИ, ОЛИВИЦЕ!

БЕЖИ МИ С ПУТА, ГМИЗАВЧЕ!

ГУБИ СЕ! ОЛИВА ЈЕ МОЈА ДЕВОЈКА!

СЛАБИЋУ! ОНА ЖЕЛИ КАМЕЊЕ А НЕ...

ЈЕ ЛИ? ПА ПОКАЗАЋУ ТИ!

© 1979 King Features Syndicate, Inc. World rights reserved.

ТУП! ЛУП! ТУП! ТУП! ЛУП!

?

ПРЕСТАНИТЕ!

У СЕНЦИ ВЕЛИКИХ ДОГАЂАЈА

НАПОЛЕОНОВА КОБ

— КУНЕМ СЕ, ПРОГОНИЋУ ТЕ ДО СМРТИ! - ЗАПРЕТИО ЈЕ БОНАПАРТИ ЊЕГОВ ДРУГ ИЗ ДЕТИЊСТВА КАД ЈЕ НАПУШТАО КОРЗИКУ.

После велике победе код Аустерлица, Наполеон Бонапарта је дошао у Беч да утврди услове мира који је требало да се потпише у Братислави. Када је сазнао да се међу савезницима пораженог аустријског цара налази и Шарл Андре Поцо ди Борго, француски цар бесно је процедио:

— Захтевам, пре свега, изручење тог човека!

ПУТ У ВИСОКО ДРУШТВО

Наполеонов друг и истомишљеник од најранијих дана Поцо ди Борго потицао је из угледне корзиканске породице. Изабран је за посланика у Уставотворној скупштини, која је отпочела рад 9. јула 1789, исте године кад је избила француска револуција. А кад је револуција почела да добија обележје насиља, Ди Борго се вратио на Корзику. Као и Наполеон, био је присталица корзиканског родољуба Ђузепа Паолија, који се у борби за независност острва ослањао на Енглезе.

Године 1792. два пријатеља дошла су у сукоб. Младом Бонапарти додељен је чин потпуковника и то је изазвало неописиву мржњу код његовог пријатеља. Љубоморни Поцо наговорио је Паолија да се окане револуције и да на острво позове Енглезе. А кад су се ови 1794. године искрцали, поразили су Бонапарту. Поцо је тријумфовао! И пошто су га поставили за председника Државног савета Корзике, искористио је свој положај да се освети. Ускоро је планула кућа породице Бонапарта, а одлазећи у Лондон, Поцо је Наполеону упутио речи претње:

— Кунем ти се нашом светом домовином, прогонићу те до смрти!

Пошто је материјално стајао веома лоше, Поцо је с муком успевао да остане на висини новонастале ситуације. Његово финансијско стање побољшало се тек кад је постао тајни агент енглеског двора. Истина, то није био сјајан положај за човека који је претендовао да буде краљ на свом острву али — и то може да послужи освети. Путовања у Русију, Пруску и Аустрију прибавила су му још неке титуле, а руски цар га је поставио за свог приватног саветника.

ЛОША ВЕСТ

— Ако нам у року од три дана не изручите тог човека, прекинућемо све преговоре — обратио се аустријском министру Метерниху Наполеонов министар за спољне послове Талеран.

— Поцо је још у Бечу? — зачудио се Метерних. — **Зар се не налази у Русији?**

Уосталом, надмено је објашњавао аустријски министар, његова презапосленост му не дозвољава да се бави тако безначајним личностима какав је Ди Борго. Затим се ипак повукао у своју резиденцију да би на миру размислио. Прекинути мировне преговоре због тајног агента? Не, то није долазило у обзир! С друге стране, Поцо је био драгоцен. Уживао је пуно поверење руског цара. Шта урадити? Постоје ситуације када и најоштроумније дипломате губе тле под ногама. Уосталом, питање самог Поца!

— Морачу да вас предам Наполеону, јер то упорно захтева — рече одлучно аустријски министар. — **— Можете ли на неки други начин да задовољите цара, а да не изгубите живот?**

— Умрећу, али само на папиру. За једног министра биће једноставно да изда такав документ.

Сутрадан два коњаника напустише Беч. Један од њих, Поцо ди Борго, упутио се према Варшави, док је други скренуо у једно мађарско село.

— Имам лошу вест за вашег цара — обратио се аустријски министар Талеранy. — **Господин Поцо ди Борго** за кога се распитивало Његово величанство, умро је пре осам дана. Потрудићу се да што хитније набавим његову умрлицу.

Министри се погледаше испитивачки. Преговори се ипак наставише, а Наполеон прими званичан документ о смрти свог непријатеља. Кад је схватио да је преварен, било је касно. Мир у Братислави био је већ потписан.

ПОБЕДА ЈЕ СЛАТКА

Године 1812. опасност се наднела над Европом. Свемоћ Наполеона Бонапарте спотицала се о ништа мање моћног руског цара. Ако би се ујединили, владали би светом. Сукобе ли се, била би то права катастрофа за једног од двојице моћника. Наполеонови непријатељи желели су да умање његову величину, да омаловаже његове способности.

Поцо је добро знао ко би био спреман да изда Бонапарту. Шведски принц Бернадот, некадашњи Наполеонов маршал, који се 1809. године разишао с царом, не би пропустио прилику. А и Наполеонов зет Мира, краљ Напуља, учиниће то после похода на Русију. Отров своје мржње Поцо је убризгао у редове Наполеонове велике армије.

После пораза Наполеонове војске у Русији, Поцо ди Борго је са савезницима ушао у Француску, а затим кренуо право на Париз. Корачао је задовољан улицама главног града док је Наполеон у Фонтенблоу с муком одолевао нападима. Коначно, 1814. године, цар је био принуђен да абдицира.

Политички убијен и сахрањен, Наполеон још није био мртав. Неколико месеци касније поново је дошао на власт.

Поцо је, као и обично, служио савезницима, аплаудирао Наполеоновом поразу код Ватерлоа, радовао се његовом прогону на острво Света Јелена. За смрт свог великог непријатеља 1821. године, сазнао је у Паризу, где је био именован за руског амбасадора. Победио га је! Коначно су се испуниле речи које је изговорио напуштајући домовину.

МРЖЊА У НАСЛЕЂЕ

Мржња између породице Ди Борго и породице Бонапарта није била угушена, чак ни после 1842, кад је умро амбасадор Ди Борго. Као и многобројне титуле, и она се пренела на његове наследнике.

Тридесетак година касније Наполеонови наследници истерани су из Тиљерија. Ова велелепна палата служила је као резиденција свим француским владарима. Када је после пропасти Париске комуне 1871. сасвим изгорела, војвода Поцо ди Борго купио је ту гомилу камења.

На Корзици, изнад Ајача, на месту званом Пунта, уздиже се дворац породице Ди Борго, направљен од камења Тиљерија, истог изгледа и распореда. Ограде које су постављене око њега узете су из Сен-Клуа, другог царског боравишта које су запалили Пруси.

Поцови су заиста победили Бонапарте.

А два портрета у великом салону дворца, Давидов „Наполеон" и Жераров „Поцо ди Борго", као да се сударају погледима пуним мржње.

Т. П.

ЧУДА ЉУДСКИХ РУКУ

ТИРОС ВЕДРИ И ОБЛАЧИ

Међу многим сателитима које су у орбиту Земље лансирали Американци, Совјети и други је и Тирос. Низ метеоролошких сателита од великог је значаја за научнике чији је посао да предвиде какво време можемо да очекујемо. Поред помоћи у свакодневним метеоролошким прогнозама сателити Тирос дају и тачан положај облака у центру урагана (тајфуна), па становници угроженог подручја могу на време да се упозоре.

У доњем десном углу је слика примљена на Земљи из сателита. Главни део Тироса (2) садржи погонске батерије, магнетоскопске и телевизијске уређаје. Сунчане батерије (3) претварају светлосну енергију у електричну струју која се акумулира у погонским батеријама. Тирос има и мале ракете за стабилизацију (4). Телевизијска камера (6) усмерена је на објекат. Антена (5) емитује слику на Земљи.

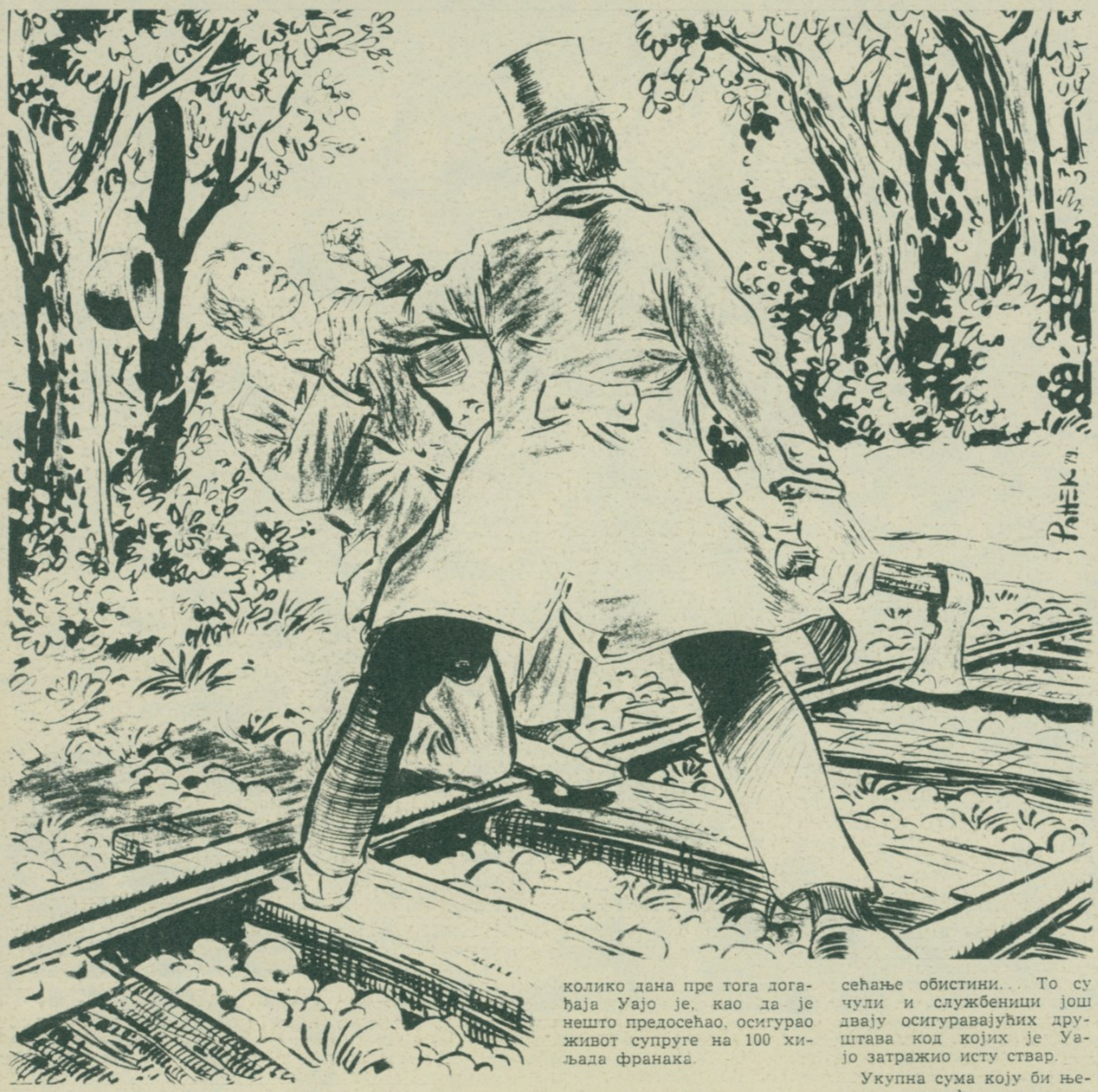
Сателит је лансиран у орбиту помоћу тростепене ракете. Слика лево показује моменат лансирања. Сателит је монтиран у врху ракете и заштићен крушкастим омотачем (1). Када се сателит нађе на исправној путањи, одбацује омотач и на сигнал са Земље спреман је за функционисање. Мале ракете на ивици сателита спречавају ротирање тако да телевизијска камера може стабилно да снима Земљу на коју се слика враћа показујући метеоролошким стручњацима широм света формације облака у датом моменту.

ИЗ АНАЛА ФРАНЦУСКЕ ПОЛИЦИЈЕ

КО ЈЕ У

Уз податке о Иполиту Уајоу из Белгије је стигла и једна његова фотографија не баш најновијег датума, али довољно јасна да се судији Обиртену дигне коса.

Снажни Иполит Уајо из малог белгијског места Бусија био је уочљива појава не само због атлетског стаса, него и препланулог тена на којем су долазиле до изражаја његове плаве очи, светли бркови и коса. Првог дана 1888. године доселио се у Француску са породицом: супругом Алфонсином и њихово троје деце, као и два сина из првог брака. Запослио се у замку Пуањи код Рембујеа, код грофа Де Рсверолија иначе инжењера.

Гроф је био задовољан новим управником свога имања који је из Белгије донео најбоље препоруке. Очигледно, Иполит Уајо је био човек широког образовања и финих манира. Волео је бурбон, лепа одела, ципеле од јареће коже, свилене кошуље ... Наравно, за све то требало је и доста новца. Али, Уајо је поред плате имао и ренту на 100 хиљада франака добијених срећом у несрећи. Наиме, његову прву жену ритнуо је његов коњ у чело и усмртио је. Само неколико дана пре тога догађаја Уајо је, као да је нешто предосећао, осигурао живот супруге на 100 хиљада франака.

ЛЕШ НА ПРУЗИ

Животом у замку Пуањи Уајо је могао да буде веома задовољан. Ипак, већ после неколико месеци спопале су га, како је говорио, неке зле слутње. Стално је имао предосећање да ће убрзо настрадати. Баш то, навео је и као разлог зашто жели животно осигурање, када се по том питању појавио у филијали компаније „Урбен". Хтео је да обезбеди деци будућност ако му се предосећање обистини... То су чули и службеници још двају осигуравајућих друштава код којих је Уајо затражио исту ствар.

Укупна сума коју би његови сирочићи подигли у случају несреће износила би 200 хиљада франака. Послове око осигурања Уајо је завршио у августу 1888. године а месец дана доцније дошао је у сукоб са грофом и — напустио посао. Тада је жену и децу послао натраг у Буси, а сам је одсео у гостионици Бономових у Пуањију. Крајем октобра је отпутовао у град Валансјен да обави неке своје послове. Породици је рекао да ће се новембра возом вратити у Пуањи, како би код судије средио нерашчишћене рачуне са грофом, а потом ће да им се придружи.

Међутим, 3. новембра у 6 сати ујутру, на прузи која из Валансјена води у Рамбује, код места Шантији, Уајо је пронађен мртав! Леш је био унакажен, недостајало је једно стопало, а лице је било такво да се није могло препознати. Али, доста лако установљено је ко је жртва, пошто су у џеповима карираног, сивог одела пронађени папири из којих се јасно видело да припадају Уајоу. Марамице и доње рубље носили су његове иницијале.

На први поглед чинило се да је бивши управник замка Пуањи извршио самоубиство бацивши се под воз. Али, дубока рана на врату очигледно је настала ударцима секире и то је наводило на помисао да је несретника неко убио па онда бацио на шине. Можда је у питању била пљачка, пошто код Уајоа није пронађен ни новчић, а сасвим сигурно није путовао без пребијене паре. Пред истражним судијом Обиртеном, коме је поверен случај, стајао је тежак задатак да пронађе убицу који је могао да буде и нека скитница...

ЗАПАЊУЈУЋИ ОБРТ

Већ 12. децембра полицајци из Валансјена ставили су руку на раме једном крупном, плавокосом човеку који је седео у кафеу Бетремје. Саопштили су ми да је ухапшен за убиство и обману. Човек је изгледао зачуђен, опирао се али, лисице су шкљоцнуле и морао је да пође у испоставу. Био је то — Иполит Уајо! Баш кад је намеравао да од 200 хиљада франака које су његови синови и жена подигли од осигурања купи имање и настани се ту, далеко од Рамбујеа...

Био је то чудесно брз и запањујући обрт. А да монструозна истина изиђе на видело — допринео је случај.

Када је ковчег са унакаженим телом већ био закопан на гробљу у Шантијиу, судији Обиртену стигла је тражена пошиљка из Белгије, са подацима о Иполиту Уајоу који, узгред, нису одавали најпоштенију личност: био је уплетен у неке незаконите послове, осуђиван, па чак и протеран из родног места. Уз податке је стигла и једна његова фотографија, истина не баш најновијег датума, али довољно јасна да се Обиртену дигне коса: та особа није имала ника-

КОВЧЕГУ?

кве везе са несрећником у ковчегу.

Сместа је наредио да се сандук откопа и отвори како би се све још једном проверило. Одиста, лични опис никако није одговарао, осим што је и настрадали био плавокос, плавоок и са брковима. Све остало, почев од жгољавог тела и ниског раста — није се поклапало са изгледом Уајоа.

СИРОТИ БАРОН

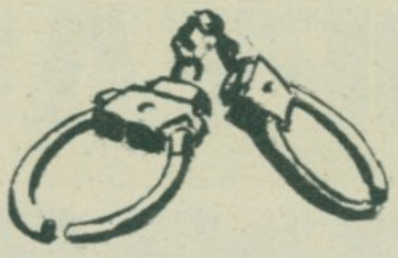
Обиртен је отпутовао у Пуањи. Тамо је, као прво, сазнао да је жртва са пруге управо бивши управник замка. Наиме, 7. новембра газдарици гостионице Боном стигло је писмо од Уајоове супруге из Валенсјена у којем забринута жена моли да је обавесте није ли њен супруг већ стигао, како је и било предвиђено. Никако јој се не јавља, а увек је био тачан. Газдарица је послала телеграм у којем је јавила „необавештеној" госпођи Уајо да је њен супруг пронађен мртав на прузи.

Обиртен је јавио у Валенсјен да се госпођа Уајо ухапси. Тако је, помало неочекивано, пронађен и сам Иполит који је сматрао да је у овом граду, далеко од Пуањија, безбедан. Код Алфонсине је приликом претреса пронађен концепт писма упућеног газдарици Боном написан Уајоовом руком! Сумње није могло бити — све је било испланирано да се леш на прузи — погрешно идентификује као његов!

Доцније је утврђено и ко је убијени, мада сам Иполит Уајо ништа није хтео да призна. Био је то Луј Барон који је живео у истом оном Бусију, у Белгији, одакле је Уајо протеран. Тај ситни и слабуњави четрдесетогодишњак, рођен с искривљеним стопалом које је морало бити одсечено јер би открило да није реч о Уајоу, одувек је гајио дивљење према снажном и крупном Иполиту. Па када га је овај писмом позвао да му се придружи и живи у Француској, сироти Барон је био луд од среће. Иполит му је, наводно, нашао одличан посао, али га је упозорио да никоме у месту, па ни рођацима, ништа не говори о тим плановима него да једноставно ишчезне и допутује у — Шантији!

Барон је тако и учинио. Земљак га је срдачно дочекао и увече 2. новембра повео на воз за Рамбује, где ће га, рекао му је, представити послодавцу. А да би Барон у тој важној прилици оставио бољи утисак, великодушни Уајо натерао га је да обуче његову свилену кошуљу, фино карирано одело, ципеле од меке, јареће коже, па чак и гаће са иницијалима. Није важно што му је све било велико... У џеповима одела „случајно" су остали Уајоови папири и марамице — опет са иницијалима.

Пун поверења, јадни Барон кренуо је на железничку станицу Шантији заједно са својим доброчинитељем. Пролазили су кроз шуму када је Уајо изненада из дубоког унутрашњег џепа свог мантила извукао секиру и ударио Барона по врату. Само неколико корака делило их је од пруге...

Иако су изнети непобитни докази против њега, Иполит Уајо ни на суђењу није признао свој ужасни злочин. Бранио се веома вешто и у више наврата поновио:

— Уосталом, ко ме је видео?!

Чињенице су, ипак, сасвим јасно говориле против њега. Осуђен је на смрт, а казна је извршена августа 1889. године.

М. К.

ЛЕГЕНДЕ ИЗ НАШИХ КРАЈЕВА

ТРИ ЗАЉУБЉЕНЕ СЕСТРЕ

БОКА КОТОРСКА

У Прчању, у Боки которској, и данас постоји кућа која се зове: Tre sorelle (Три сестре). То је типична камена приморска кула чији прозори гледају на море. Па ипак, код ове обичне куће има и нешто необично: свака соба има свој кров и по један прозор који гледа на море. Заправо, сада само онај трећи прозор гледа на море, јер два су зазидана.

У овој кући живеле су, према предању, три сестре: Филомена, Грацијана и Рина. Биле су надалеко познате по лепоти и чистоти. А легенда овако вели.

Три сестре загледале су се у младог морнара Јерка Новањанина. Морнарево срце није могло одолети тој љубави, али није могло ни да се одлучи за једну од три сестре. Коначну одлуку требало је донети по његовом повратку са дуге пловидбе.

Сестре су, свака са свог прозора, дочекивале и испраћале све бродове и поморце не би ли сачекале једног јединог морнара, своју једину љубав — Јерка. Заветовале су се да ће га чекати док су живе. Договориле су се још и то да ако нека од њих умре, преживеле сестре зазидаће прозор покојнице.

Морнар Јерко није се враћао са пловидбе, а две сестре су умрле чекајући га свака на свом прозору. Тако су зазидани прозори Филомене и Грацијане, а прозор најмлађе Рине остао је отворен. Није имао ко да га зазида.

„Вакат куле по Приморју зида

Вакат зида вакат разиђује" — каже народна песма.

Овог пута земљотрес је учинио своје и у Приморју. Па ипак је ова кула — Tre sorelle — одолела и вакту и потресу, те и данас стоји као неми сведок великих несрећних љубави...

Т. Срдановић

У НОВОМ БРОЈУ ЕНИГМАТСКОГ ЛИСТА

ПОЛИТИКА

МОЗАИК

- ИСТИНИТА ЉУБАВНА ИСПОВЕСТ БЕТИ ЂОРЂЕВИЋ
- НЕПОЗНАТО О ПОЗНАТИМ СПОРТИСТИМА
- ПРИЧЕ
- ПРИЗОРИ ИЗ ЉУБАВНОГ ЖИВОТА ЛИВ УЛМАН
- ИВИЦА ШУРЈАК СВЕ О СЕБИ
- МУЗИЧКИ МОЗАИК

ТИГРАСТИ КОЊ ИЗ САВАНЕ — Људи се још нису сложили да ли је широм света позната зебра — бела животиња са црним пругама или је то — црни сродник коња са белим пругама. Овај копитар данас живи само на зеленим пространствима афричког континента, где је основна храна лавовима. Међутим, то не значи да је зебру лако и једноставно уловити: иако је плашљива и повучена, у стању је да се, када је угрожена, упорно и жестоко брани, употребљавајући као убојито оружје копита предњих и задњих ногу и крупне зубе. Захваљујући шареном телу, зебру је тешко приметити на отвореним, сувим равницама под јаким афричким сунцем. Увек живи у бројном крду, где је свака јединка другачијих пруга. Од неколико врста најпознатија је обична или Берчелова зебра. Укрштањем са коњем настаје нова сорта — зебрула.

ЧУВАЈ СЕ ПРЕДЊЕ КАНЦЕ!

РЕПАТО ЧУДО СА ДРВЕТА — Мањи мравојед или тамандуа се и по величини и по начину живота разликује од свог сродника џиновског мравоједа. Иако је на земљи прилично покретљив, највећи део времена проводи на дрвећу, где се храни термитима и мравима који на стаблима праве гнезда. Тамандуа изненађује снагом, нарочито предњих шапа: окачен за грану само задњим ногама и репом, предњим удовима врло брзо раскопа и најчвршћи термитњак, за шта је снажном човеку наоружаном лопатом потребно много више времена. Од непријатеља се брани ослоњен на својеврстан троножац од репа и задњих ногу и тешко оном ко му се тада приближи: муњевитим ударцем шапе наоружане издуженом средњом канџом наноси дубоке и болне ране. Мајка младе носи на леђима, остављајући их понекад док прикупља храну да сами висе окачени о гране.

ЛИЦЕ У СРЕБРНОМ ОКВИРУ — Од мањих човеколиких мајмуна најпознатији су гибони, којих данас има шест врста. Међу њима се издваја белоруки гибон, карактеристичан по сребрнастој длаци око лица. Насељава неке делове југоисточне Азије. Научници сматрају да је овај мајмун, као и остали чланови његовог малобројног рода, најчистији, најнежнији и, вероватно, најинтелигентнији од свих човеколиких мајмуна. Са дрвећа, где проведе највећи део живота, белоруки гибони понекад силазе на земљу, и ту могу да трче само на задњим ногама. Међутим, на дрвећу су ненадмашни у верању и великим скоковима, као акробате на трапезу. Познати зоолог Иван Т. Сандерсон пропутовао је цело Малајско полуострво са једним гибоном који је увек с њим ручавао, сам спремао постељу и брижљиво скупио неколико хиљада врста инсеката!

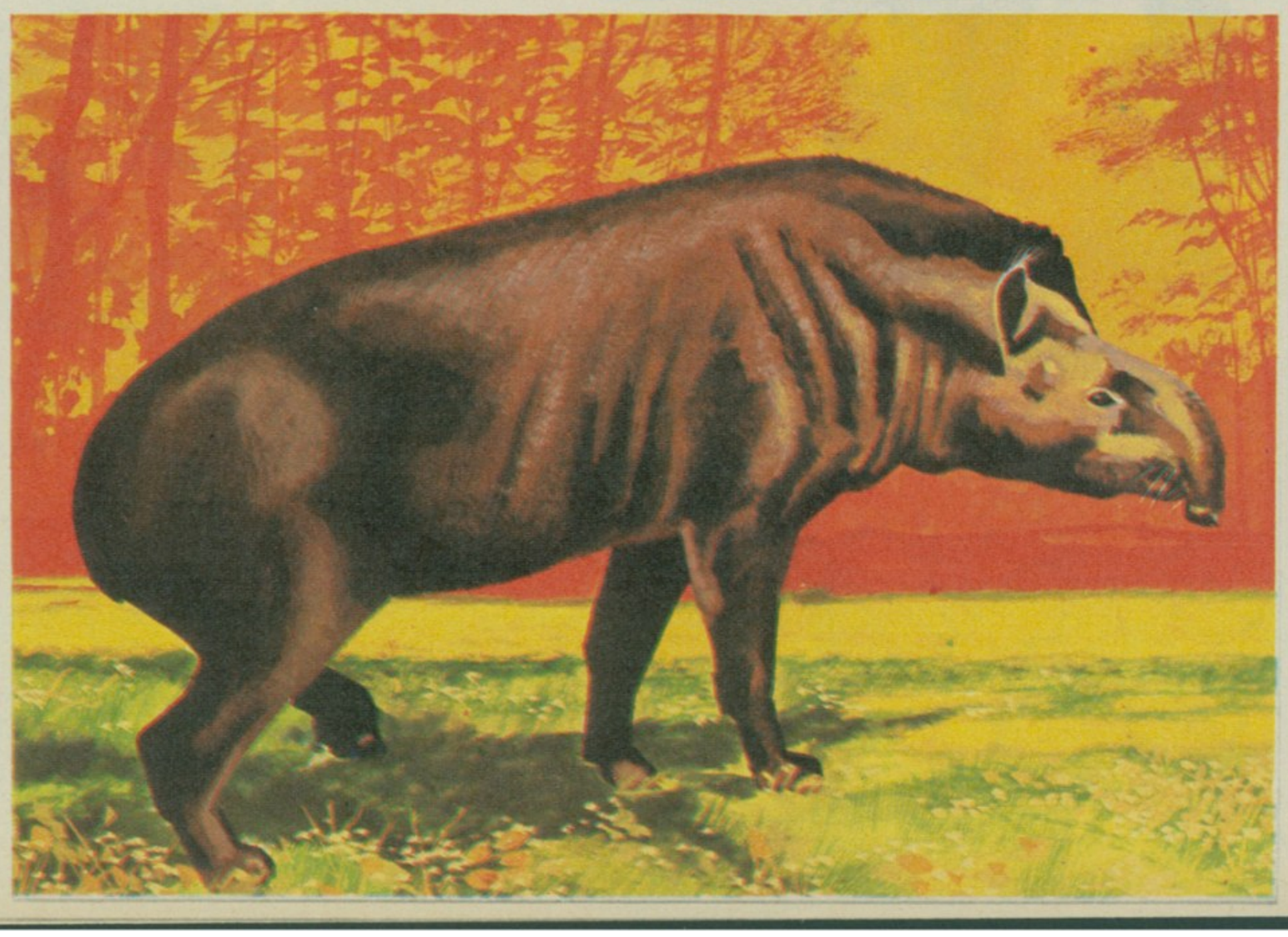

С РОГОВИМА У БЕСПУЋЕ — Аудад, гриваста или берберска овца насељава сва подручја око Сахаре и то је једина аутохтона врста оваца у Африци. Лако се разликује од сродника по крупном телу, великој, ресастој бради и крупним снажним роговима. Ово чврсто, свинуто оружје изразитије је код мужјака. Аудад се по оштром, стрмом стењу вере вешто као наша дивокоза, иако му у том застрашујућем пентрању често сметају управо тешки, гломазни рогови. Чак се и младунци зачуђујуће спретно веру користећи за упориште најмање неравнине. Иначе, научници се још нису сложили око поделе, односно разлика између оваца и коза. Донекле су у праву они који тврде да козе имају попречан прорез преко јастучића испод папака, али неке афричке овце имају исти такав жлеб . . .

ПЕГАВИ ЛЕПОТАН — У бројну породицу убраја се и 19 подврста сервала. По изгледу и донекле по начину живота овај месојед из екваторијалне Африке доста се разликује од осталих мачака. Живи најчешће у високој трави саване, где лови птице и мање сисаре, али и гуштере и инсекте. Захваљујући изузетно развијеном чулу слуха и готово свевидећим очима, и у најгушћој тами, сервалу тешко може да измакне иједан плен слабији од њега. Иако му је врло квалитетно крзно живописно обојено, ова мачка високих ногу као код пса готово се не примећује у сунцем спржености трави саване. Сервали су врло брижни и пажљиви родитељи; умиљату младунчад чувају у легло скривеном у шипражју у густој трави, где од мајке и оца добијају лекције из лова, скривања, опреза. У потрази за пленом понекад залазе и у шуме.

ПО ПОРЕКЛУ — НАЈСТАРИЈИ — Некада је тапир, најстарији од данас живих сисара, насељавао и целу Европу и Азију, али се сада може да се нађе само у југоисточној Азији, централној и Јужној Америци. На азијском континенту живи само једна врста, а на америчком три, од којих је најпознатији обични јужноамерички тапир (на слици). Он је најмањи од свих тапира, доста чест у високим шумама, ниском растињу, па чак и периферији пампаса од Колумбије и Венецуеле на северу до Аргентине на југу. Сви тапири су љубитељи воде и чест плен великим мачкама и човеку који га лови због меса, сланине и коже. Јужноафрички тапир је најкрупнија животиња овог континента, занимљива и по стазама које сама прави. Наиме, сваког дана до испаше или воде тапир увек иде једним истим путем, понегде врло дугачким.

ХИТ-СТРАНА

песма недеље

СУЛТАНИ СВИНГА
(SULTANS OF SWING)

Музика и текст: Марк Кнопфер

Изводи: ДАЈЕР СТРЕЈТС

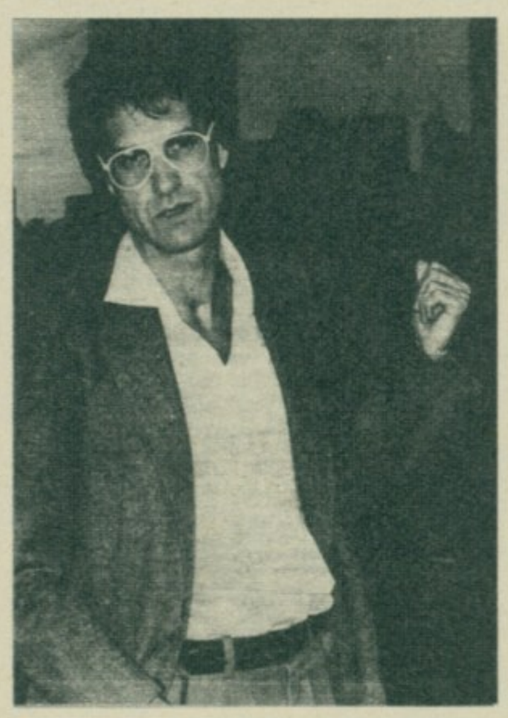
You get a shiver the dark
It's raining in the park but
meantime
South of the river you stop and
you hold everything
A band is blowing Dixie double
four time
You feel alright when you hear
that music ring
You step inside but you don't see
many too faces
Coming in out of the rain to hear
the jazz go down
Too much competition too many
other places
But not too many horns can make
that sound
Way on downsouth way on
downsouth London town
You check out Guitar George he
knows all the chords
Mind he's strictly rhythm he doesn't
want to make ita cry or sing
And an old guitar is all he can
afford
When he gets up under the lights
to play his thing
And Harry doesn't mind if he
doesn't make the scine
He's got a daytime job he's
doing alright
He can play honky tonk just
like anything
Saving it up for Friday night
With the Sultans with Sultans
of Swing
And a crowd of young boys they're
folling around in the corner
Drunk and dressed in their best
brown baggies and their
platform soles
They don't give a damn about any
trumpet playing band
It ain't what they call
rock and roll
And the Sultans played Creole
And then the man he steps right
up to the microphone
And says at last just as the time
bell rings
»Thank you goodnight it's
time to go home«
And he makes it fast with one
more thing
»We are Sultans of Swing«
Čitaoci javljaju

КИНКС

КИНКС је почетком шездесетих година, заједно са БИТЛСИМА и РОЛИНГ СТОУНСИМА, био један од најпопуларнијих састава. Имао је велики број хитова, а композиције »You Really Got Me«, »All Day and All of the Night«, »Set Me Free«, »Where Have All the Good Times Gone«, »Lola« и многе друге, остале су незаборавне тако да их и данас радо слушамо.

Почетком седамдесетих година КИНКСИ и њихов вођа и композитор **Реј Дејвис** (Ray Davies) запали су у велику кризу. И даље су издавали плоче, али оне нису имале квалитет претходних остварења, тако да су КИНКСИ полако тонули у заборав. И када су их свиђ отписали, КИНКСИ су направили плочу „Мали буџет" (»Low Budget«) која је одмах заузела високо место на листама популарности у Америци, а полако осваја и Европу. У Енглеској, где је модпокрет опет популаран, млади их сматрају својим узором јер су КИНКСИ, поред група ХУ и СМОЛ ФЕЈСИСА, оснивачи овог покрета.

У данашњој постави КИНКСА, поред Реја Дејвиса, свирају: **Дејв Дејвис** (Dave Davies) — сологитара, **Џим Редфорд** (Jim Redford) — бас-гитара, **Јан Гибонс** (Ian Gibbons) — инструменти с клавијатурама и **Мик Ејвори** (Mick Avory) — бубњеви.

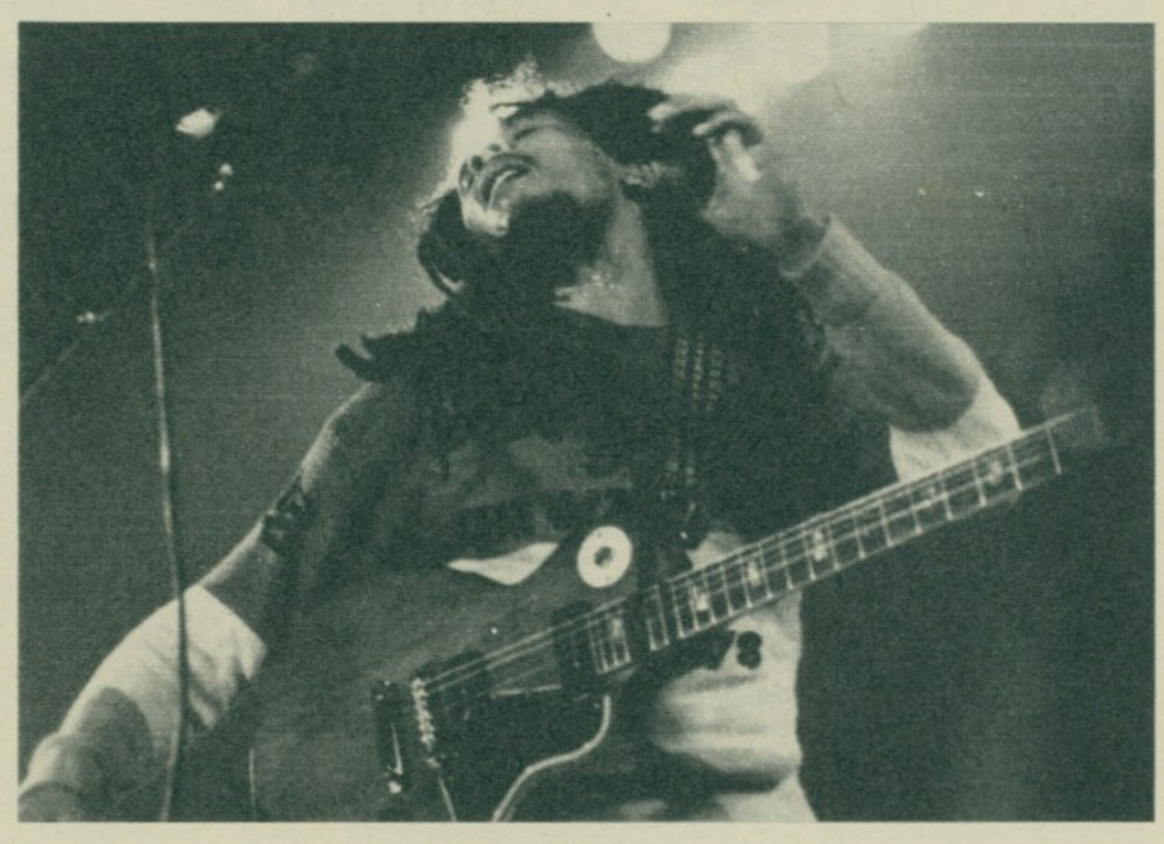

ДАЈЕР СТРЕЈТС (DIRE STRAITS)

После великог успеха групе ДАЈЕР СТРЕЈТС у читавом свету, недавно се и код нас појавила сингл-плоча „Султани свинга" (»Sultans of Swing«), најпопуларнија композиција овог састава. Готово истовремено, појавио се и други албум ДАЈЕР СТРЕЈТСА „Коминике" (»Communique«).

Група је ове године била изузетно активна. Крајем септембра снимили су материјал за свој трећи сингл, а недавно су завршили турнеју по Европи. Пред Нову годину одржаће и четири концерта у Лондону, а онда ће посетити Нови Зеланд, Хаваје, Јапан и Аустралију.

Марк Кнопфер, први човек ДАЈЕР СТРЕЈТСА, сигурно има разлога да, после овако успешне године, буде задовољан. Међутим, он је у једном разговору са новинарима изјавио: „Ако ме питате како ми ова популарност прија, одговорићу вам да бих највише волео да све ово напустим и да се негде сакријем. У ствари, ја само желим да се за нешто борим, а када то остварим, постаје ми досадно. Тако се тренутно и осећам. Мораћемо, ја, а и остали из групе, на дужи одмор јер је то једини начин да и даље останемо креативни. Тек када се поштено одморим, размислићу о даљим плановима састава."

БОБ МАРЛИ И ВЕЈЛЕРСИ
(BOB MARLEY AND THE WAILERS)

Крајем септембра појавила се у продаји нова плоча БОБА МАРЛИЈА и ВЕЈЛЕРСА. Њен назив „Опстанак" (»Survival«) доста је симболичан, јер су у овом тренутку чак и најватренији следбеници Боба Марлија са доста резерве очекивали његово ново остварење. Овај страх није био безразложан, јер претходни албуми реге-мајстора са Јамајке нису ни приближно одговарали квалитету који се од њега очекује. Међутим, »Survival« је плоча која у потпуности може да задовољи и најпробирљивије слушаоце. То је Марлијево најјаче и најагресивније остварење које може да се пореди са његовим изврсним албумима »Caten a Fire« и »Natty Dread«.

Боб Марли је на Јамајци основао диско-кућу »Tuff Gong« и поред својих плоча, издавање и остварења других музичара са Јамајке. Тренутно се спрема за велику турнеју по Америци, а посетиће и Европу.

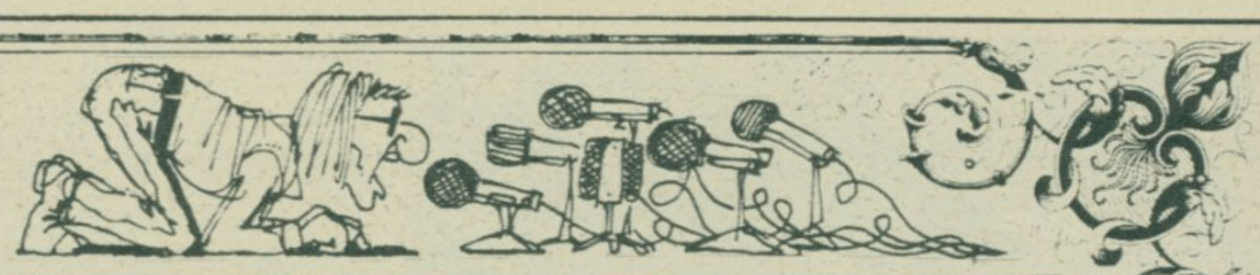
ОМЛАДИНА 80

Подсећамо наше читаоце да је Савет југословенског фестивала „Омладина“ расписао конкурс за композиције које ће бити изведене на двадесетом, јубиларном фестивалу „Омладина 80“ у Суботици. Према пропозицијама, право учешћа имају млади до 30 година, а примају се искључиво они радови који до сада нису извођени и објављивани. Могу бити заступљени сви жанрови: рок, шлагер, шансона, бригадирске песме, џез-рок... Композиције морају бити снимљене на магнетофонску траку или

касету, а пожељно је приложити и ноте са хармонијама и текстом. Радове, у два примерка, треба послати до децембра на адресу: ДОМ ОМЛАДИНЕ И ПИОНИРА — ЗА ОМЛАДИНУ 80, 24000 Суботица.

Истовремено, Савет фестивала расписао је конкурс младих стваралаца поезије на којем такође право учешћа имају млади до 30 година старости. Радове треба послати најкасније до 30. марта 1980. године. Песме могу бити писане на свим језицима народа и народности Југославије, а најбоље ће бити штампане у посебној збирци „Ми млади“.

АНЂЕЛО БРАНДУАРДИ

(ANGELO BRANDUARDI)

Иако на светској музичкој сцени владају енглески и амерички рок-певачи и састави све више се потврђују и музичари из других земаља. Као доказ своме може да послужи велико интересовање које је изазвао Италијан АНЂЕЛО БРАНДУАРДИ на турнејама по СР Немачкој, Аустрији, Белгији, Швајцарској, Француској и Енглеској. Ова турнеја превазишла је сва очекивања организатора. Публика је одушевљено дочекала Брандуардија, чак и у оним земљама које је тешко освојити.

Италијанска музика је све до јуче била позната ван граница само по напулитанским песмама или фестивалској музици Ђиљоле Чинкветти, Рите Павоне, Умберта Тоција... Сада је позната и по свом рок-музичару који је успео да нађе сопствени пут изражавања и да да оригиналан поетски израз. Његове песме пуне су сарказма, политике, али и љубави.

Најновија Брандуардијева плоча „Убери прву јабуку“ (»Cogli la prima mela«), која ће истовремено изићи у Италији, Француској и Енглеској још је једна потврда његове популарности ван граница Италије. И на овом албуму Брандуарди је остао веран свом стилу — користи народне мотиве са примесама средњовековне музике, а флаута, виолина и електронска музика дају један посебан утисак.

МУЗИЧКИ РЕЧНИК

Р

РАПСОДИЈА — Рапсодија је: 1) епска песма у старогрчкој поезији коју је певао рапсод (путујући певач); 2) музичка композиција, обично инструментална, рађена на бази народних мотива или у духу народне музике. Рапсодија је по свом слободно грађеном облику најближа фантазији, а у музичкој литератури сусреће се у новије време (19. век). Може бити хорска композиција, а понекад и вокално-инструментална.

РЕГАЛ — Регал су мале покретне оргуље, без педала, претеча данашњег хармонијума. Има једну клавијатуру са три до четири октаве.

РИТАМ — Ритам је узастопно понављање два или више различитих, контрастних звукова и основни елемент свих музичких структура. Он у музици може да буде остварен без употребе тонова (откуцавањем, лупањем, пљескањем итд), што доводи у питање дефиницију музике као уметности »која се служи тоновима и њиховим комбинацијама«. Ритам изведен без употребе тонова није нека ванмузичка техничка апстракција. Такав ритам постоји у примитивној музици, џезу, народној музици итд, као облик једнодимензионалне музичке структуре.

РИТМИКА — Ритмика је назив за ритмичке особине и појаве у музици: у композицијама, музичким стиловима, музичкој култури једног народа итд. Ритмика је још и поглавље у музичким уџбеницима које објашњава ритам и ритмичке особине, као и посебна врста гимнастике уз пратњу музике којој је циљ развијање осећаја за ритам и усавршавање складних покрета.

РОГ — Рог је лимени дувачки инструмент с усником. Има дугачку и уску, конично бушену цев, вишеструко кружно савијену. На доњем крају цев се знатно проширује. Са унутрашње стране усник има облик левка. Тон се производи тако што се ваздушна струја,

коју свирач дувањем доводи у цев, прекида треперењем његових усана притиснутих на усник.

РОМАНСА — Романса је првобитно означавала крађу вокалну композицију лирског карактера, а касније и инструменталну композицију са распеваном мелодиком и лирским садржајем. Романсе се могу наћи и као ставови у делима познатих композитора: Моцарта, Менделсона, Шумана, Чајковског и других. У области забавне музике романса је песма за солисту и забавни оркестар разног састава.

РУМБА — Румба је врста кубанске игре живог темпа, али ритам и замршене синкопе упућују на њено афричко порекло. У првој половини 20. века јавља се као друштвена игра.

ЧИТАОЦИ ЈАВЉАЈУ...

ВЕСТИ ИЗ ЧАКОВЦА

Младе у Међумурју већ дуже вријеме забавља група ЗВУК из Чаковца одакле потјече и група DEMONI-FIRE. Чланови групе ЗВУК, иако млади, могу се похвалити квалитетним властитим композицијама које пише Милорад Врговић. На репертоару имају и наших и страних хитова. Групу ЗВУК чине: МИЛОРАД ВРГОВИЋ (соло-гитара и вокал), ЈОСИП ДЕБАН (бас и вокал), ИВАН ДОДЛЕК (клавијатуре и вокал) и ЗВОНКО ШИМУНИЋ (бубњеви).

Фрањо Краљић
Јосипа Бајковца 27,
Савска Вес
42300 Чаковец
(хонорар 100 дин.)

У КРУГУ ПОРОДИЦЕ: БАКСУЗ

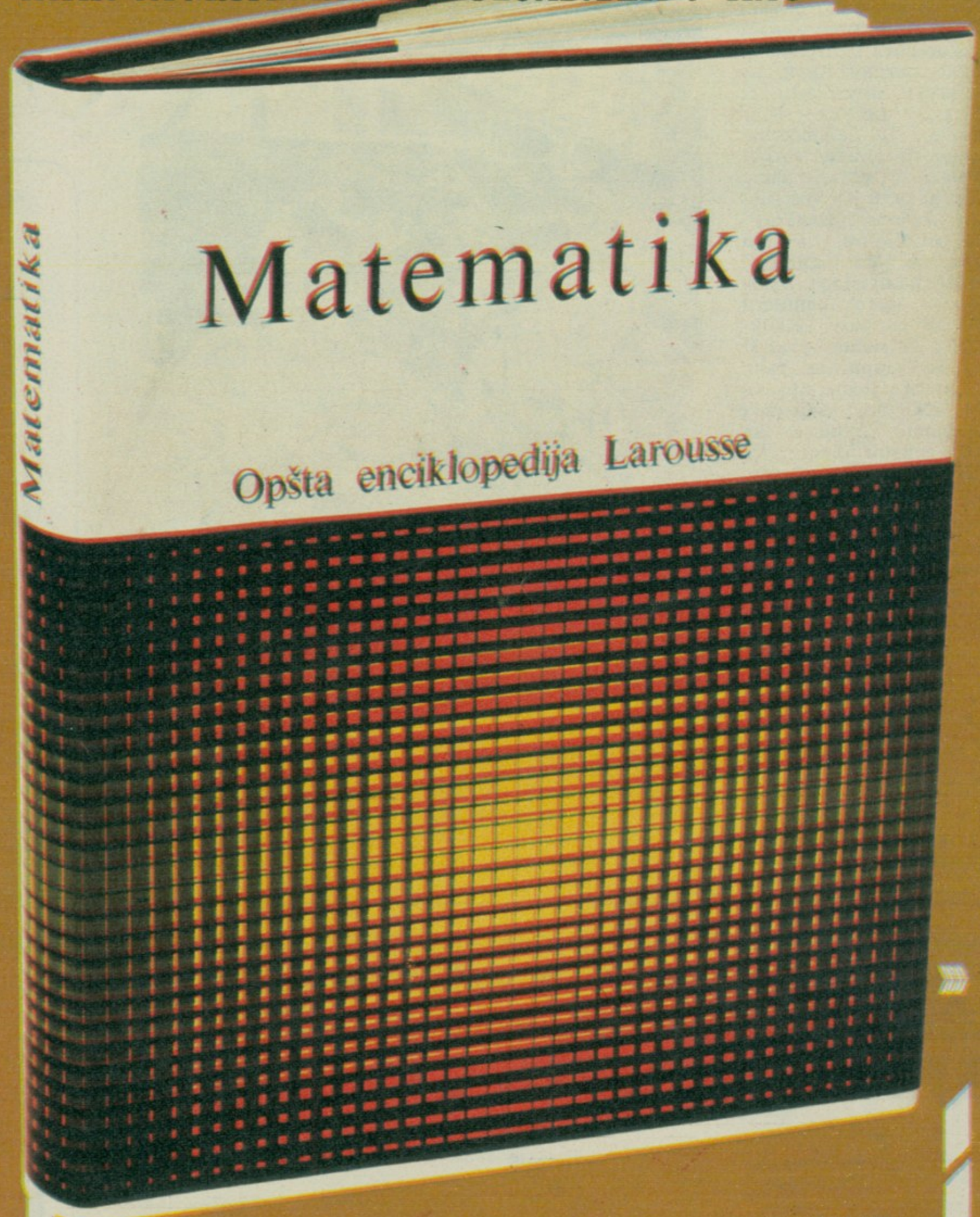

ЕНЦИКЛОПЕДИЈА
МАТЕМАТИКЕ

ДО САДА НАЈБОЉИ ПРИРУЧНИК ЗА МАТЕМАТИКУ ОБЈАВЉЕН У НАС

Разумљивим стилом и језиком као и одличном методиком, књига је помоћни уџбеник свим ученицима и студентима којима математика представља велике тешкоће, приступачна свим високим и вишим школама где се математика изучава као главни или помоћни предмет. Професорима и наставницима ова изванредна књига послужиће као веома користан приручник за припремање наставе. Аутори ове корисне књиге задржали су, поред иначе врло модерне обраде, класичну поделу математике на: аритметику, алгебру, геометрију итд. Међутим да би се задовољило велико интересовање за ново у математици, додат је и читав један одељак „Елементи модерне математике", тако да књига на изванредан начин повезује, с једне стране, математику и такозвану вишу математику, а с друге елементе класичне и модерне математике. Књигу „Математика" су са француског превели наши познати стручњаци — математичари и представља математички део „Опште енциклопедије Larousse".

математика за све
Ученике, студенте, наставнике и професоре

Књига је штампана латиницом, формата 23Х30 см, богато технички опремљена у тврдом повезу са пластифицираним заштитним омотом. Садржи 395 страна текста, са великим бројем цртежа, дијаграма и табела штампаних на прворазредној хартији. Цена: 300 динара. Купци из Београда књиге могу подићи сваког радног дана до 15 часова у ИРО „Вук Караџић", Краљевића Марка број 9, тел. 620-371.
Књиге се могу наручити и у представништвима „Вука Караџића" у Новом Саду, Лазе Костића 22, тел. 20-339, у Сарајеву, Симе Милутиновића 10, тел. 22-773, у Загребу, Николе Тесле 14/III, тел. 410-525 и у Светозареву, Славке Ђурђевић бб. згр. Б-3, тел. 23-313.

23. 11. 1979.

Издавачка радна организација „ВУК КАРАЦИЋ", Београд, Краљевића Марка бр. 9

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем књигу „МАТЕМАТИКА" по цени од 300.— динара.
ЗА ГОТОВО — ПОУЗЕЋЕМ, са попустом од 10% (плаћање поштару приликом пријема књиге)
НА ОТПЛАТУ — у 3 месечне рате по 100.— динара почев од ———— 1979. године. Рате ћу отплаћивати редовно сваког месеца, најкасније до 10-ог у месецу, по пријему књиге, рачуна и одговарајућег броја уплатница „Вук Караџић".

(Непотребно прецртати)

У случају спора признајем надлежност општинског суда у Београду.

Презиме, очево име и име _____

Место и година рођења _____

Занимање _____

Поштански број и место становања _____

Улица и број _____

Назив радне организације _____

Место седишта _____ Улица и број _____

_____ Телефон _____ _____

Озера а запосленју — Потпис купца

Бр. личне карте _____ издате од СУП-а _____

Пензионери прилажу претпоследњи чек од пензије.

ПОЗНАТА ПЕСМА

КАЊУША, ОНА ПРАВА

Једна од најкраћих и најчуднијих битака у току другог светског рата одиграла се на послуострву Керч, на Криму. Те битке сећа се совјетски песник Иља Љвович Сељвински: **„Једном предвече, у тренуцима затишја, наши борци зачули су из немачког табора „Каћушу“. Чула се једном, па још једном, па још једном... То је наљутило наше борце — како фашисти смеју да свирају „Каћушу“? То не може бити! И ствар се завршила тако да се после једне кратке борбе „Каћуша“, заједно с грамофоном, нашла на правој страни фронта, а да Немци нису уопште схватили шта се догодило“.**

„Каћуша“ је већ тада сматрана за народну песму. Међутим, ова песма М. Блантера и М. Исаковског изведена је први пут у јесен 1938. године на првом концерту Државног оркестра којим је дириговао Виктор Кнушевицкиј. Успех је био неочекиван, песму су морали да понове три пута!

Колико је „Каћуша“ била популарна сведочи и чињеница да су совјетски војници брзометном ракетном минобацачу, који је непријатељу наносио тешке губитке, наденули име „Каћуша“.

Већ за време рата „Каћуша“ прелази границе. Као народну, певали су је италијански партизани. Додавши јој прикладан текст, прогласили су је својом химном која носи наслов „Fischia ili vento“ („Звижди ветар“). Ко је написао стихове за италијанску верзију, не зна се. То су прве две верзије „Каћуше“. Трећа верзија лансирана је 1967. године под насловом „Казачок“. Речи су биле нове, али песма је била стара скоро тридесет година. Била је то мелодија добре, старе „Каћуше“. Ова верзија брзо је освојила Европу, била је чак веома популарна и у СССР-у. То су само три најпознатије верзије ове песме. Међутим, професор И. Н. Разнов, познати совјетски фолклориста, нашао је 100 варијанти „Каћуше“ коју је дописивао и мењао народ. Готово је и заборављено да је оригиналну верзију први пут снимила певачица Валентина Батишчева.

В. Г.

МИНИ-КВИЗ

1. Ко је Ликург?
2. У којим намирницама има највише А-витамина?
3. Шта је стибијум?
4. Сецесија је...
5. Шта је бачија?

ОДГОВОРИ:

1. Ликург (9—8. век пре н. е.) је славни спартански законодавац који је, по предању, заклео Спартанце да устав који им је дао Ликург до његовог повратка — и никад се није вратио. 2. Највише А-витамина има у рибљем уљу, жуманцету, јетри, бутеру, маргарину, сиренку, пармезану, и кајсијама. 3. Стибијум је латинско назив за хемијски елемент антимон. 4. Сецесија је назив уметничког покрета у средњој Европи на прелазу 19. у 20. век, настао као протест против конвенционалног академизма. 5. Бачија је сточарско насеље у планинама где се јети летони стока на заједничку испашу.

СЕДАМДЕСЕТ ПЕТ ГОДИНА »РОЛС РОЈСА«

ДВА »R« МЕЊАЈУ БОЈУ

Чувени заштитни знак „ролс-ројса“, два велика слова R која се делимично преклапају, промениће боју по други пут у својој историји. Ова два R иницијали су презимена оснивача компаније.

Многи вероватно не знају да је амблем славног аутомобила првобитно био црвен. Године 1933. у знак жалости због смрти сер Хенрија Ројса, конструктора и заједно са Чарлсом Ролсом оснивачем славне аутомобилске компаније, заштитни знак променио је боју у црну.

Данас, после четрдесет и шест година „црнине“, црвени амблем красиће сто педесет „силвер шедоу“ (сребрна сенка) модела чувене аутомобилске куће који ће због тога постати мета пребогатих колекционара.

Како би се избегле шпекулације, ови „специјални“ модели продаваће се само одабраној клијентели, а бројеви на шасијама биће утиснути тако да онемогуће сваки покушај преваре. Страхује се, наиме, да би вешти прсти могли покушати да ове „изузетне“ уз мало дораде замене са серијским „силвер шедоу“ моделима.

Читав подухват има слављенички карактер: сто педесет вансеријских аутомобила обележиће седамдесет петогодишњицу славног четвороточкаша. Први „ролс-ројс“ изишао је из фабричке хале 22. маја 1904. године.

За тих седамдесет и пет година промениле су се каросерије, али и цене — „силвер шедоу“, на пример, данас кошта више од 110 милиона старих динара.

МУДРАЦ НАБОРАНЕ КОЖЕ

Један од најстаријих људи на свету Ка-Ве-Nah-Gway-Vence, звани „Наборано месо“, има сто тридесет четири године. Буран и дуг живот овог индијанског поглавице оставио је дубоке трагове на његовом лицу. Био је велики борац индијанског народа и непријатељ свих оних који су отимали земљу његовог народа. Сада, кад на својим леђима носи толике године, о њему се међу малобројним Индијанцима говори као о легенди. Омиљен је међу младима због огромног искуства и мудрости.

ДРАГОЦЕН ОТРОВ

Као што је познато, пчела се брани својом жаоком кроз коју убризгава отров у непријатеља, али јој се при том жаока ломи и она после тога мора да угине. Да би дошли до драгоценог отрова, али и спречили да пчела угине, совјетски пчелари у кошницу стављају гушћу жичану мрежу, а испод ње стаклену плочу. У мрежу се повремено пуштају веома слаби електрични импулси. Надражене пчеле „нападају“ мрежу, капљице отрова са њихових неоштећених жаока падају на стаклену плочу са које се касније убира пчелињи отров, иначе веома ефикасан и користан лек.

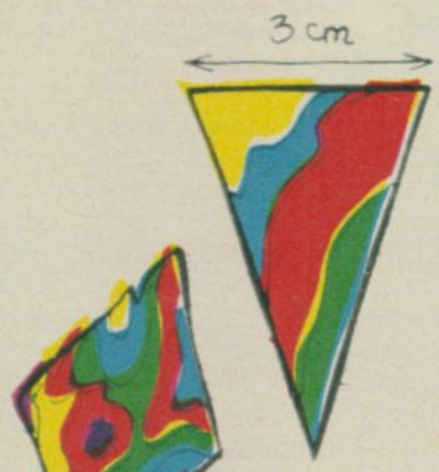
Ушин кутак

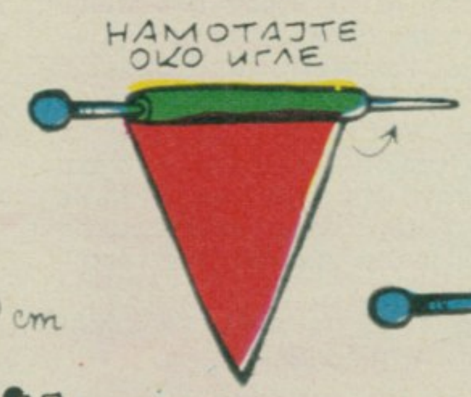
ОГРЛИЦЕ ОД ПАПИРА

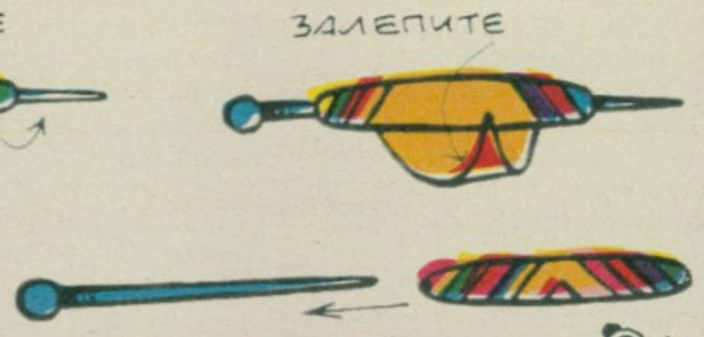
ЕВО НЕКОЛИКО ИДЕЈА КАКО ДА, УЗ МАЛО МАШТЕ И ВЕШТИНЕ, САМИ НАПРАВИТЕ ОГРЛИЦЕ ОД ХАРТИЈЕ. ТО ЈЕ НАКИТ КРАТКОГ ВЕКА, АЛИ ПОШТО СЕ ЛАКО ПРАВИ, КАДА ВАМ ПРОПАДНЕ ЈЕДНА ОГРЛИЦА, БРЗО ЋЕТЕ НАПРАВИТИ ДРУГУ, ЈОШ ЛЕПШУ.

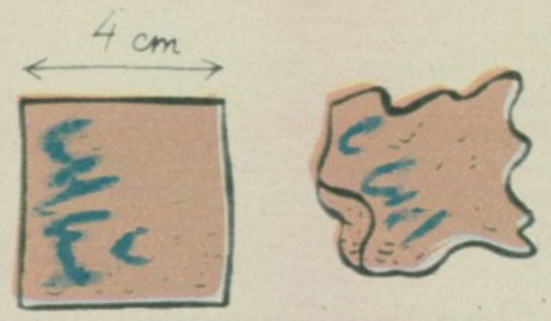
ОВАКВЕ ДУГУЉАСТЕ ПЕРЛЕ ПРАВИТЕ ОД ШАРЕНОГ ПАПИРА.

ИСЕЦИТЕ КВАДРАТЕ 4X4 САНТИМЕТАРА, ЗГУЖВАЈТЕ ИХ У ЛОПТИЦЕ И НАНИЖИТЕ.

ИСЕЦИТЕ ТРОУГЛОВЕ ДАТИХ ДИМЕНЗИЈА ПА ИХ НАМОТАЈТЕ ОКО ТАЊЕ ИГЛЕ ЗА ПЛЕТЕЊЕ. ЗАЛЕПИТЕ ВРХ И ИЗВУЦИТЕ ИГЛУ.

ОД СТАНИОЛА НАПРАВИТЕ ОВАКВЕ ШТАПИЋЕ РАЗЛИЧИТЕ ДУЖИНЕ.

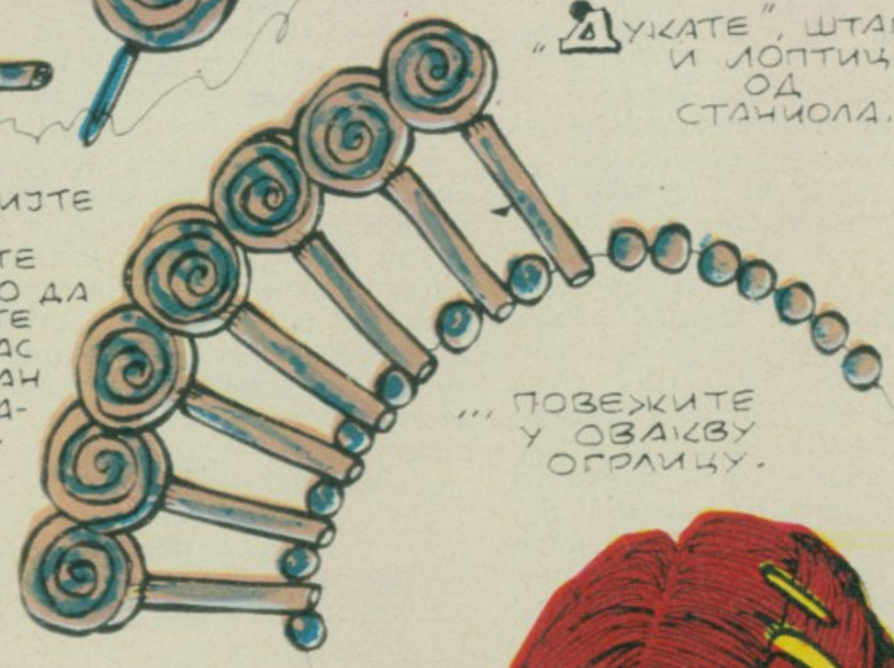

ОГРЛИЦУ МОЖЕТЕ ДА НИЖЕТЕ НА ОВАЈ НАЧИН.

НА ОВОМ ЦРТЕЖУ ОЗНАЧЕНО ЈЕ КАКО СЕ ПОСТАВЉА КОНАЦ ЗА НИЗАЊЕ

НАЈДУЖЕ ШТАПИЋЕ САВИЈТЕ У КРУГ И ПРИЧВРСТИТЕ КОНЦЕМ ТАКО ДА ДОБИЈЕТЕ УКРАС СЛИЧАН ДУКАТУ.

„ДУКАТЕ", ШТАПИЋЕ И ЛОПТИЦЕ ОД СТАНИОЛА...

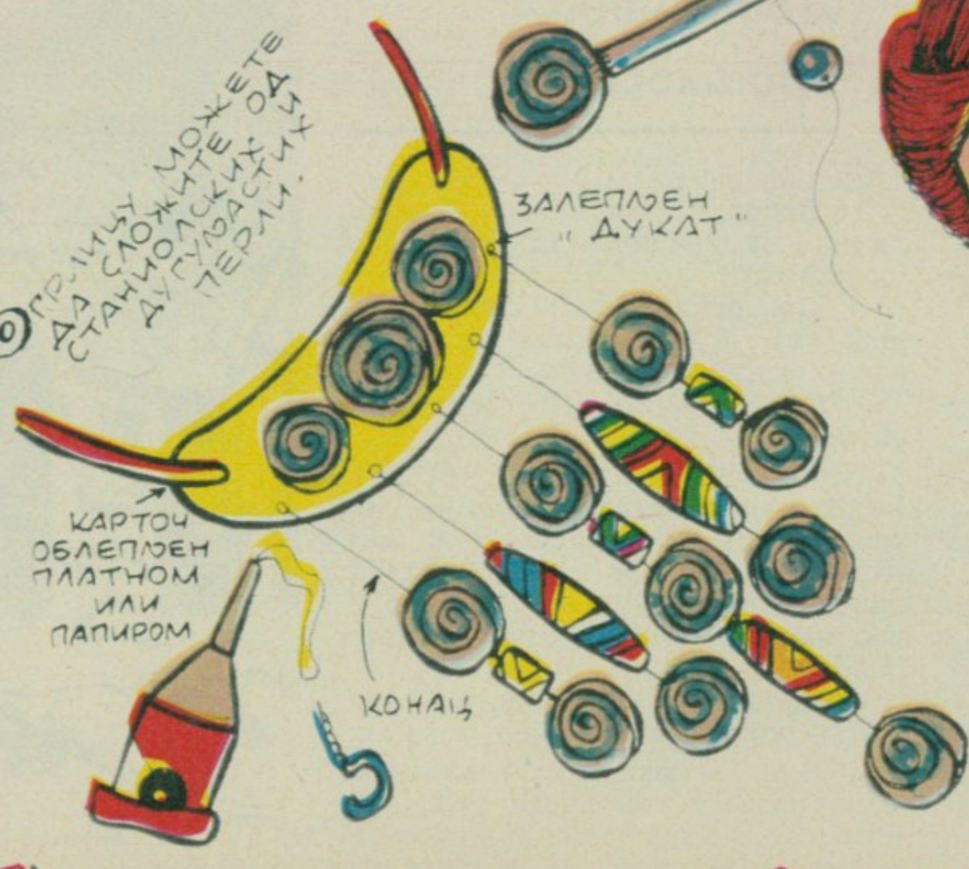

... ПОВЕЖИТЕ У ОВАКВУ ОГРЛИЦУ.

ОВУ ОГРЛИЦУ НАПРАВИЋЕТЕ АКО ОД КАРТОНА ИСЕЧЕТЕ МАЛЕ ОСМОУГАОНИКЕ, А ЗАТИМ НАИЗМЕНИЧНО НИЖИТЕ ЈЕДНУ ОСМОУГАОНУ ПЕРЛУ И ЈЕДНУ ДУГУЉАСТУ. УМЕСТО ОСМОУГАОНИКА МОЖЕТЕ ДА СТАВИТЕ И ТЕСТО У ОБЛИКУ ЗВЕЗДИЦЕ, СЕМЕНКУ ОД ЛУБЕНИЦЕ ИЛИ НЕШТО СЛИЧНО.

ОГРЛИЦУ МОЖЕТЕ ДА СЛОЖИТЕ ОД СТАНИОЛСКИХ ДУГУЉАСТИХ ПЕРЛИ.

МЕЂУИГРА

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА * Фредерик Браун

Човек из далеке будућности био је спреман да проведе живот у 20. веку. — Његов подухват био је узалудан јер му је у венама струјала крв свих раса.

Шериф Бенд Ренд рече озбиљно.

— У реду, момче! Узбуђен си, што је сасвим нормално. Ако је то што си исприч'о истина, немаш разлога да бринеш. Све ће бити у реду.

— То се догодило пре три часа — рече Аленби. — Хтео сам да дођем раније, али је Сузи добила хистеричан напад, па сам морао да останем да је мало смирим.

— Да одмах рашчистимо неке ствари... Кажеш да се зовеш Лу Аленби. Да ниси рођак оног Ренса Аленбија који тргује сточном храном? Ренс и ја смо ишли заједно у школу... Даље, кажеш да је момак рек'о да долази право из будућности...

Противречност, да шта?

Президор Одсека за историјска истраживања имао је друкчије мишљење.

— Налазим да овај план није изводљив — рече одлучно. — Нисмо у стању да објаснимо противречност која се ту...

Доктор Мати, познати физичар, учтиво га прекиде:

— Свакако сте чули за дихотомију?

Президорово ћутање значило је да није и да чека објашњење. —

— О дихотомији је учио Зенон, грчки филозоф који је живео неких пет стотина година пре старог пророка чије су рођење примитивни народи узели за почетак свог календара — објасни физичар. — По дихотомији је немогуће да се пређе било које дато растојање. Зенон то овако доказује: најпре треба да се пређе половина неке путање, па половина те половине, па опет половина половине и тако унедоглед. Произилази да увек преостаје још неки део путање који треба да се пређе, па је, уопште узевши, кретање немогуће.

— Никако да схватим, докторе! Какве везе има учење тог Грка са експедицијом у прошлост коју сте ви исплани...

— Покушавам да направим поређење — упаде Мати у реч Президору. — Стари филозофи нису били у стању да објасне овај парадокс. Али, да ли их је то спречавало да свакодневно прелазе раздаљине? Свакако да није. Сада смо моји асистенти и ја смислили начин да пошаљемо младог сарадника Јана Обрина у далеку прошлост. Одмах смо се суочили са парадоксом — шта ако он на неки начин измени историју?

— Нисмо у стању да објаснимо ту очигледну противречност која се, уосталом, јавља приликом сваког путовања кроз време — настави физичар. — Ипак, сигурни смо да је путовање у прошлост могуће. Неки савршенији умови моћи ће једног дана да објасне и овај парадокс. Нема разлога да дотле не путујемо у прошлост, без обзира на све противречности.

Јан Обрин је седео и слушао уважене научнике. Деловао је мирно и прибрано, иако је, у ствари, био узнемирен. Мало се накашља и рече:

— Мислим да се приближава час почетка експеримента.

Президор слеже раменима. Видело се да Мати није успео да га убеди, али је одустао од даље расправе. Окренуо се и почео да загледа чудну машинерију у углу лабораторије.

Мати баци поглед на часовник и поче ужурбано:

— Јане, као што знаш, путоваћеш до средине такозваног двадесетог века. Језик ће бити америчко-енглески који си учио. Појавићеш се у Сједињеним Америчким Државама. Тамо живи народ о чијим назорима не знамо довољно.

— Један од задатака ти је да утврдиш зашто је човечанство у то време било подељено на тако велики број држава, уместо да има само једну владу — настави Мати. — Наши историјски подаци о том периоду су штури и нејасни, па не можемо много да ти помогнемо.

— И даље мислим да је исход експедиције крајње неизвестан — умеша се Президор. — Али, Обрине, ви сте добровољац и не желим да се мешам. Ваш најважнији задатак је да оставите поруку која ће стићи до нас. Ако у томе успете, моћи ћемо да наставимо са сличним подухватима. Ако не будете успели...

— Успећете! — прекиде га Мати.

Јан Обрин приђе времеплову, попе се на мало постоље и повуче ручицу на табли са инструментима, трудећи се да прикрије узнемиреност.

Досадљива прошлост

Шериф рече:

— Добро, тај момак... Кажеш да вам је исприч'о да долази из будућности?

— Да, рекао је да долази из доба које је 4000 година далеко од нас — потврди Аленби.

— И ти си поверов'о у ту бесмислицу?

— Веровао сам — рече Аленби. — Био је некако друкчији. Не толико физички, колико је из њега зрачио неки мир. Био је тако паметан, прави мудрац! Деловао је као неко у кога можете да имате поверења.

— Па, што се онда вратио 'овамо? — шерифов глас био је једак.

— Био је нека врста студента. Тамо изгледа сви нешто уче. Решили су све проблеме у животу и не брину за опстанак. Уопште их не муче бриге које ми имамо — рече Лу замишљено, као да сања ри.

— Дошао је да проучава наше доба — прену се и настави Лу. — Изгледа да не знају много о овом периоду. Нешто се у међувремену десило — неки лош период од неколико стотина година — тако да су готово сви подаци о нама ишчезли. Имају само нешто мало књига и желе да допуне своје знање о нама.

— А, је л' он то мог'о да докаже? — упита шериф.

Био је то најкритичнији тренутак у читавом подухвату. Није се знало како је изгледао терен на којем ће се појавити. Пад на неко незгодно место могао је да значи и тренутну смрт.

Јан Обрин је имао среће. Појавио се изнад пооране њиве, на око три метра висине. Пао је доста незгодно, али је мека земља ублажила удар. Подигао се и осетио бол у стопалу — зглоб му је очигледно био повређен.

Осврнуо се унаоколо. Већ сам изглед поља говорио му је да је стигао у далеку прошлост. Недалеко од себе угледа дрвену грађевину — вероватно људско пребивалиште, иако је деловало прилично примитивно. Одлучио је да одмах ступи у везу са житељима. Вукући повређену ногу, пошао је у сусрет двадесетом веку.

Девојка га није приметила док се приближавао, али када је крочио у двориште, она прије да га поздрави. Јан никада није видео такву девојку. У његово доба женска одећа није се више правила тако да истиче драж супротног пола, док је девојчина хаљина била сашивена на старински начин и наглашавала младалачу линију њеног тела. Усне су јој биле неприродно црвене, што је појачавало блештаву белину њених зуба. Он се сети да је читао нешто о томе да су жене примитивних народа употребљавале разне боје како би улепшале своја лица. Како било да било, сада када је и сам могао у то да се увери, то му није деловало нимало одбојно.

— Зар вам није лакше да идете путем него да газите преко поља? — обрати му се она.

Помно га је посматрала. Да је имао више искуства, било би му

јасно да га сматра привлачним.

— Жао ми је, али нису ми довољно познате ваше пољопривредне мере — поче он учењачки.

— Надам се да нисам потпуно уништио резултате ваших хортикултурних напора, али...

— Види, види! — Сузана Аленби уздржавала се да не прсне у смех. — Неко говори као да је прогутао речник.

— Па ви сте се повредили! — Изненади се она кад му виде ногу. — Уђите у кућу да видим могу ли да вам помогнем.

Ћутке је пошао за њом и готово да није разазнавао шта му говори. Нешто неочекивано, чудно и уједно пријатно деловало је на метаболизам Јана Обрина.

Временске кајсуле

Шериф рече:

— Дакле, био си на путу кад је стиг'о у вашу кућу?

— Да. Било је то пре десет дана. Био сам у Мајамију, на одмору — потврди Аленби.

— И твоја Сузи поверовала је у његову причу? — упита шериф.

— Да, шерифе. Сузи је имала доказ. Њива на коју је пао била је тек поорана, па су се трагови јасно видели. Сузи је одмах претражила целу њиву и пронашла да се трагови завршавају, односно почињу, негде на средини у којој је било улегнуће, као да је он однекуд пао.

— Можда је падобраном искочио из авиона. Зар ниси помишљ'о на ту могућност, момче? — шериф као да му је пребацивао.

— Помислили смо и ја и Сузи — настави Аленби. — Али, шта би урадио са падобраном? Да га је негде сакрио, Сузи би га пронашла.

— Ти рече да су се одмах венчали?

Сузана је брату послала телеграм, али је он у међувремену променио хотел, па му га нису уручили. За венчање је сазнао тек када се, недељу дана касније, вратио на фарму. Био је изненађен, али је Џон О'Брајан — Сузана му је тако изменила име — деловао сасвим пристојно. Био је привлачан, мада је као појава био мало необичан, и видело се да су и он и Сузи до ушију заљубљени једно у друго.

Наравно, није имао новца јер га, како је рекао, у његово доба нису употребљавали, али је зато био вредан радник. Договорили су се да њих двоје остану на фарми док се младожења мало не снађе. Џон се надао да ће убрзо успети да смисли неки начин да дође до новца — у том погледу био је приличан оптимиста — па да затим он и Сузи почну да путују. Био је то најбољи начин да упозна свет у који је дошао.

Највише га је бринуло како да упути поруку доктору Матију и Президору. Објаснио им је да времеплов ради само у једном смеру и да је, засад, могућ само пут у прошлост. Није постојала могућност да се врати у своје доба, па му је било суђено да остатак живота проведе у добровољном изгнанству.

Сврха свега тога била је да добро упозна двадесети век и да га детаљно опише. Затим је требало да стави свој извештај у специјално направљену кутију која ће моћи да одолева зубу времена, и да је закопа на унапред одређено место, како би била пронађена.

Био је одушевљен када су му Сузан и Лу испричали да су се и људи њиховог доба потрудили да о себи оставе знамење будућим нараштајима и да су на више места закопали временске капсуле које треба да олакшају посао археолозима у далекој будућности. Знао је да те ризнице података још нису искоришћене и намеравао да и то стави у извештај, како би се његови савременици потрудили да их пронађу.

Вечери су проводили у дугим разговорима. Јан је покушавао да им дочара своје време и све што је знао о вековима који су прохујали између овог и његовог доба. Причао им је о човековој борби да се усаврши и о успесима које је постигао у науци, медицини и побољшању међуљудских односа. Они су, опет, говорили о свом начину живота који је за њега био нов и необичан.

Лу најпре није био одушевљен изненадном удајом своје сестре, али како је време одмицало, осећао је да му се Џон све више допада. Све док једне вечери...

Е, моја наивчино!

Шериф рече:

— И није вам рек'о ко је све до те вечери? 'Оће ли твоја сестра то да потврди?

— Па, овај... Мислим да хоће — несигурно одврати Лу. — Рекао сам вам да је сада прилично растројена. Мора бити да је имао велики утицај на њу, иначе не би...

— Није да сумњам у то што си исприч'о, момче — прекиде га шериф — ал' кад је таква ствар у питању, боље би било да и она посведочи. Како је уопште дошло до тога?

— Случајно. Разговарали смо о његовом добу и ја сам га упитао како решавају расне проблеме — објашњавао је Лу. — Био је најпре збуњен, а онда се присетио да је у историји учио нешто о расама, али да оне код њих не постоје.

— Испричао је како су, после неког рата, све расе почеле да се мешају и стапају у једну — настави Лу. — До његовог доба тај процес је био већ потпуно завршен. Ја сам био запањен и отело ми се питање: „Хоћеш ли да кажеш да у себи имаш и црначке крви?" Он ми је одговорио мирно, као да то нема никаквог значаја: „Да, најмање једну четвртину".

— Добро, момче. Урадио си оно што се мора — озбиљно закључи шериф. — То је изван сваке сумње.

— Крв ми је јурнула у главу — причао је Лу. — Па, он је био ожењен са Сузи! Не сећам се ни како сам дограбио пиштољ.

— Не брини, момче. Поступио си исправно. Сасвим исправно — умиривао га је шериф.

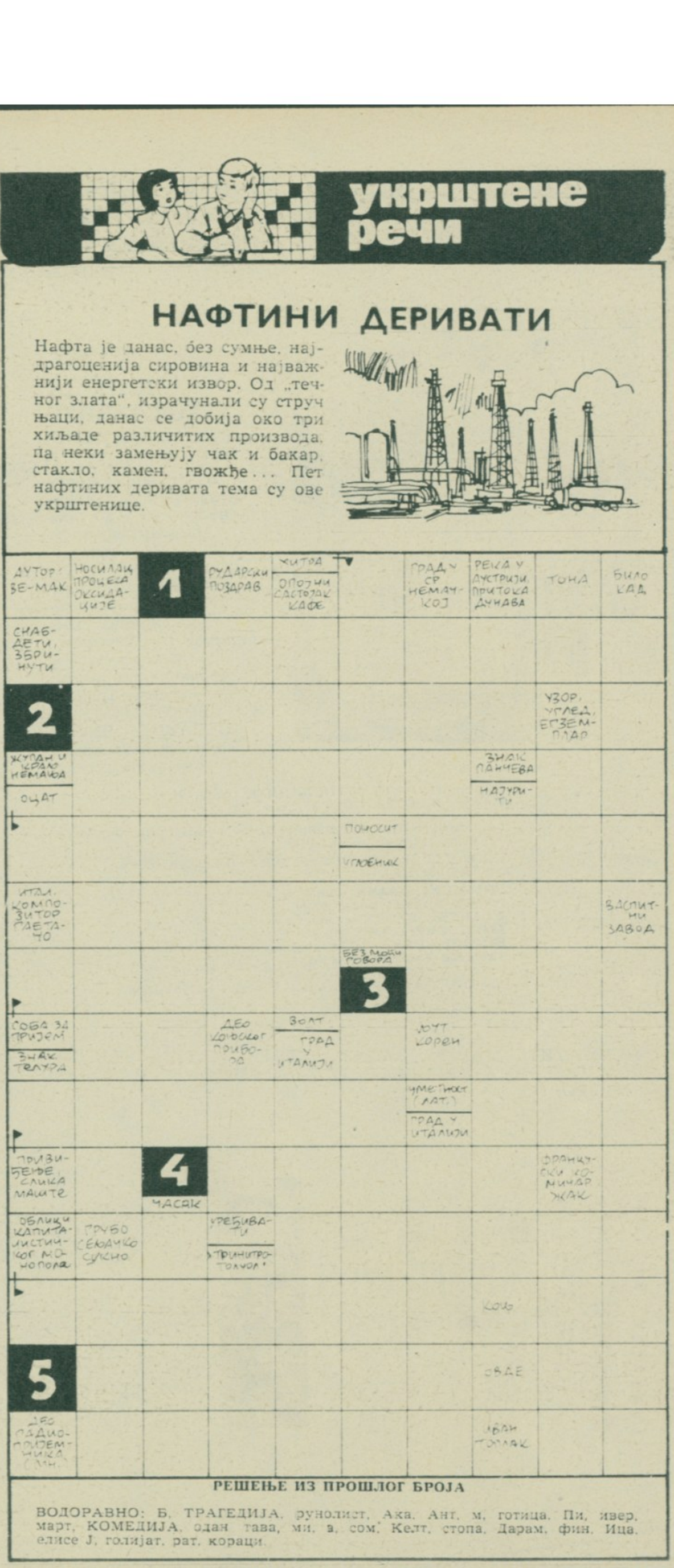
— Да, али ме ипак некако гризе савест. Он није могао да зна...

— Све зависи како гледаш на ствар, момче — прекиде га шериф. — Био си права наивчина! Дош'о из будућности — ух, как'а глупост! Ти црнци су у стању ђаволски да обмањују да би се увукли међу белце. И какав су па доказ ти трагови у њиви? Којештарија, момче! Нит' је ико икад дош'о из будућности, нит' је тамо отиш'о. Него, затакшаћемо целу ту ствар. Биће к'о да је никад није ни било!

укрштене речи

НАФТИНИ ДЕРИВАТИ

Нафта је данас, без сумње, најдрагоценија сировина и најважнији енергетски извор. Од „течног злата", израчунали су стручњаци, данас се добија око три хиљаде различитих производа, па неки замењују чак и бакар, стакло, камен, гвожђе... Пет нафтиних деривата тема су ове укрштенице.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: Б, ТРАГЕДИЈА, рунолист, Ака, Ант, м, готица, Пи, ивер, март, КОМЕДИЈА, одан тава, ми, а, сом, Келт, стопа, Дарам, фин, Ица, елисе Ј, голијат, рат, кораци.

Издаје и штампа НО „ПОЛИТИКА" — ООУР Издања за младе „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК", Македонска 29, 11001 Београд. Директор НО „ПОЛИТИКА" Вукоје Булатовић. Главни и одговорни уредник „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА" Живорад Стојановић. Помоћник главног и одговорног уредника Александар Б. Костић. Уредник: Бојана Дожић, телефон 324-483. Ликовно-графички уредници Владимир Горбунов и Соња Јашовић, телефон 326-620. Поштански фах 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/I, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

Цена једног примерка 8 динара

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ

3 месеца	88,00 динара
6 месеци	176,00 динара
1 година	352,00 динара

ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО

3 месеца	176,00 динара
6 месеци	352,00 динара
1 година	704,00 динара

Претплата се врши на жиро-рачун број 60801-603-16915 НО „ПОЛИТИКА" — са обавезном назнаком претплата на лист „Политикин забавник".

ПРЕТПЛАТА У СТРАНОЈ ВАЛУТИ

САД	$	38.—
СР НЕМАЧКА	DM	76.—
ШВЕДСКА	Skr	167.—
ФРАНЦУСКА	Ffr	164.—
ШВАЈЦАРСКА	Sfr	64.—

Уплате из иностранства слати на девизни рачун НО „ПОЛИТИКА" код ИНВЕСТ БАНКЕ БЕОГРАД број 60811-620-63-822700-999-00054, са обавезном назнаком претплата на „Политикин забавник".

НАРОДНА КЊИГА у сарадњи са **МАКЕДОНСКОМ КЊИГОМ** из Скопља
и **МЛАДИНСКОМ КЊИГОМ** из Љубљане представља деци,
родитељима и свим љубитељима неисцрпне
народне мудрости

БАЈКЕ НАРОДА ЈУГОСЛАВИЈЕ
У ТРИ КЊИГЕ

Бајке народа света и народа Југославије појављују се у до сада најобухватнијем избору!

Књиге су штампане упоредо на српскохрватском (ћирилицом и латиницом), македонском и словеначком језику у избору ЦВЕТЕ КОТЕВСКЕ и ГОЛУБА ДОБРАШИНОВИЋА, врсних познаваоца ове врсте штива.

1. **БАЈКЕ НАРОДА ЈУГОСЛАВИЈЕ**, цена: 750.—
2. **БАЈКЕ НАРОДА СВЕТА**, цена: 750.—

НАРОДНА КЊИГА препоручује вам најновије X-о коло бајки библиотеке „БИСЕРИ"

ПРВИ ПУТ НА НАШЕМ ЈЕЗИКУ ШЕСТ КЊИГА X-ог КОЛА БАЈКИ:

3. **ШПАНСКЕ БАЈКЕ**, цена: 60.—
4. **ГРЧКЕ БАЈКЕ**, цена: 60.—
5. **ИРАНСКЕ БАЈКЕ**, цена: 60.—
6. **ЈЕВРЕЈСКЕ БАЈКЕ**, цена: 60.—
7. **КОРЗИКАНСКЕ БАЈКЕ**, цена: 60.—
8. **ТУРСКЕ БАЈКЕ**, цена: 60.—

ПЛАТНО СА ИЛУСТРАЦИЈАМА НА КОРИЦАМА

ОБОГАТИТЕ МАШТУ ВАШЕГ ДЕТЕТА УПОЗНАЈУЋИ ГА СА БИСЕРИМА НАРОДНОГ СТВАРАЛАШТВА И НАРОДНЕ МУДРОСТИ

БАЈКЕ НАРОДА СВЕТА
У ТРИ КЊИГЕ

Луксузна опрема, формат 12 x 29, тврди повез са заштитним кутијама од картона у боји.

IX КОЛО БАЈКИ БИБЛИОТЕКЕ „БИСЕРИ"

9. **БОЛИВИЈСКЕ БАЈКЕ**, цена: 50.—
10. **БРАЗИЛСКЕ БАЈКЕ**, цена: 50.—
11. **БАЈКЕ ИНКА**, цена: 50.—
12. **БАЈКЕ МАЈА И АСТЕКА**, цена: 50.—
13. **ЧИЛЕАНСКЕ БАЈКЕ**, цена: 50.—
14. **ВЕНЕЦУЕЛАНСКЕ БАЈКЕ**, цена: 50.—

КЊИГЕ БАЈКИ У ВАШОЈ БИБЛИОТЕЦИ — ВЕЧНО БЛАГО!

БАЈКЕ НАРОДА СВЕТА ОБОГАТИО ЈЕ СВОЈИМ ВИЂЕЊЕМ — ИЛУСТРАЦИЈАМА МИЛИЋ ОД МАЧВЕ А БАЈКЕ НАРОДА ЈУГОСЛАВИЈЕ ДЕСА КЕРЕЧКИ-МУСТУР

Књиге можете поручити:

— **Код издавача**, Београд, Шафарикова 11
— **У Салону „Народне књиге"**, Цетињска 6.
— **У Сервису „Народне књиге"**, Николе Спасића 2.

Члановима Клуба читалаца „Народне књиге" стални попуст од 20%.

У нашим Пословницама у:

— **Новом Саду**, Фрушкогорска 4
— **Смедереву**, Липе, Маршала Тита 50
— **Лесковцу**, Балканска 15-а
— **Ченти**, Жарка Зрењанина 64
— **Скопљу**, Бит Пазар бб
— **Сарајеву**, Синђелићева 1

ИРО „НАРОДНА КЊИГА", Београд, Шафарикова 11

НАРУЏБЕНИЦА ЗАБ. 12.X 1979.

ОВИМ НЕОПОЗИВО НАРУЧУЈЕМ КЊИГЕ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

(заокружите бројеве које наручујете)

1. ЗА ГОТОВО — по цени од бруто дин. ———— уз попуст од 10%, тако да ћу износ од бруто дин. ———— платити поштару кад ми уручи књиге.
2. НА ОТПЛАТУ — по цени од дин. ———— коју ћу вам отплатити у ——— месечне рате (најмања рата је 100.— дин.). Уколико износ од дин. ———— отплатим у 6 месечних рата неће ми се зарачунавати камата. Рате ћу уплаћивати до 10-ог у месецу до исплате целе суме.

(Презиме, очево име и име)

(поштански број, место, улица и број)

(Радна организација у којој је купац запослен)
М. П.

(овера радне организације за купце на отплату)

(потпис купца, бр. л.к. и где је издата)

Купци на отплату оверавају наруџбеницу у радној организацији где раде, а пензионери при куповини на отплату прилажу последњи чек пензије.
У случају спора надлежан је I општински суд у Београду.

НОВО!

sprint

жвакаћа гума са декстрозом

Серија самолепивих сличица у боји о развоју саобраћајних средстава на копну, на мору и у ваздуху — од прве бицикле и легендарних Дедалових крила до првог корака астронаута на Месец.

У сваком омоту налази се по једна сличица.
За десет омота вам БЕСПЛАТНО достављамо албум.
Број албума је ограничен, зато што пре доставите 10 омота на адресу: „Јосип Краш", 41000 Загреб (за наградно извлачење).

СПРИНТ вас такође награђује!
Шта сте добили, можете сазнати на полеђини сличице, а награде су следеће:

- фото-апарат
- књиге „Велики светски проналасци"
- књиге „Илустрована дечја енциклопедија"
- мајице „СПРИНТ"
- значке „СПРИНТ".

НОВО!

Децо!

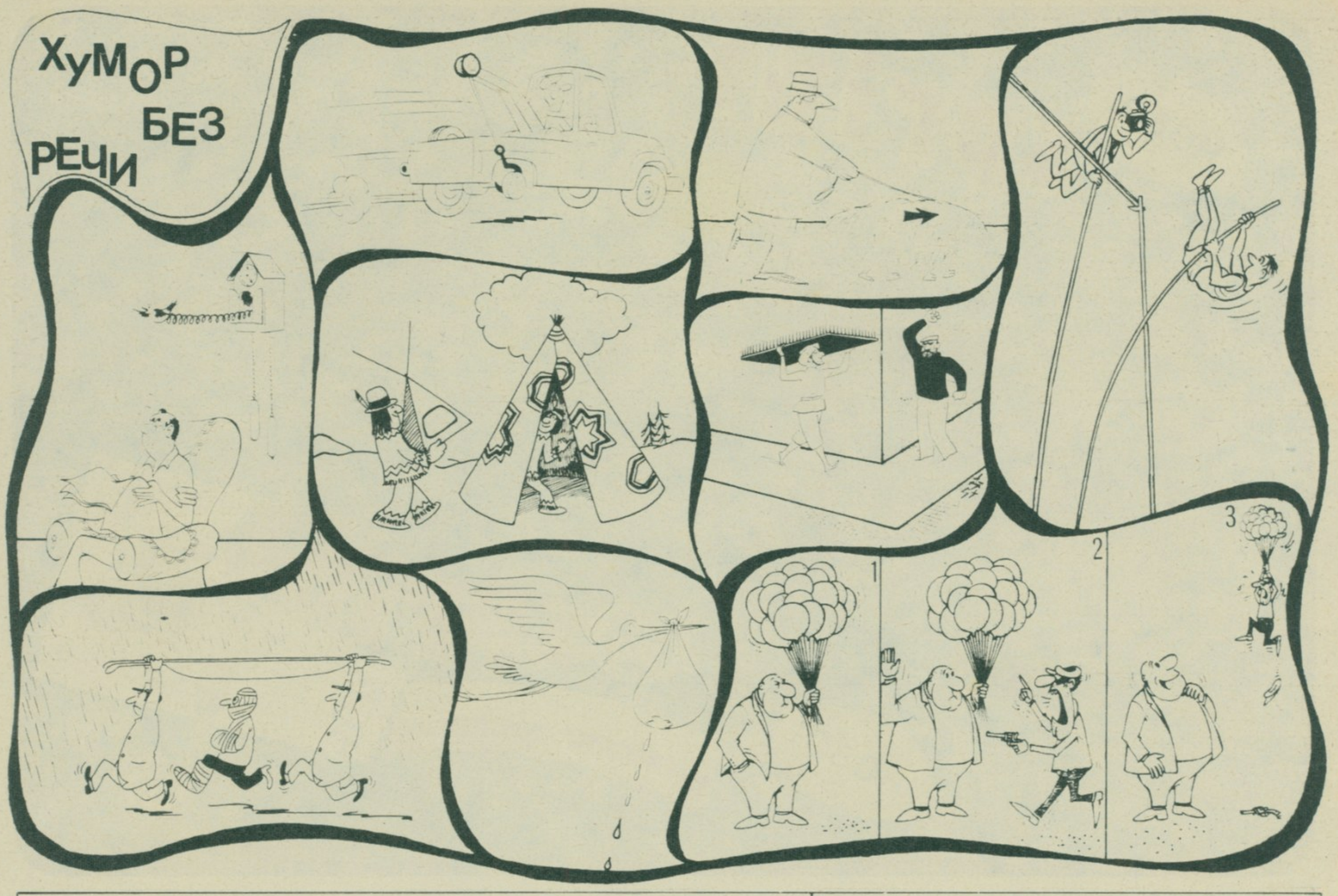
PEZ бомбони, нове PEZ фигурице, нове шаљиве приче Дизнијевих јунака и PEZ значке, чекају на вас у вашим трговинама.

1908 - 1978

Играјте се - сладите се

За чланове клуба „PEZ пријатељи већ припремамо нове погодности за куповину предмета са ознаком PEZ

Kolinska

ОТКРИВАМО ВАМ СВЕТ БОРИЛАЧКИХ ВЕШТИНА ДАЛЕКОГ ИСТОКА

AIKIDO.
JUDO.
KARATE.
HAPKIDO.
SUMO.
KUNG-FU.
PENJAK-SIKAT.

KENDO.
KIUDO.
IAI.
SAI.
NUNCHAKU.
TONFA.
NIN-JUPSU

XIV борилачких вештина и система земаља Далеког истока: Јапана, Окинаве, Кине, Кореје, Индонезије... са комплетним историјатом технике и принципа ових вештина.

„Борилачке вештине далеког истока" у две књиге дају могућност да савладате неку од вештина и без одласка у клуб, да тако самостално упознате: **JUDO, AIKIDO, KARATE, HAPKIDO, SUMO, KYUDO, IAI, SAI, NUHCHAKU, KUNG-FU...**

Квалитет књига, обезбеђују врхунски стручњаци из наше земље и Јапана. Књига је рађена у офсет техници на преко 500 страна, са безброј илустрација и фотографија.

Уз књиге добијате велик бесплатан постер.

Привредно финансијски водич, 11090 Београд, Патријарха Димитрија 24, тел. 561-765.

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво поручујем (непотребно прецртати):

——— ком. књига Борилачке вештине без оружја I, од Јањића и Грегора по цени 160.— дин. Свега ——— дин.

——— ком. књига Борилачке вештине са оружјем II, од Јањића и Грегора, по цени 160.— дин. Свега ——— дин.

Књиге ћу платити пузећем, а пошаљите их на адресу:

Име и презиме ———— Место ————

Пошт. број ———— Место ————

Улица и број ————

Дан ——— 1979. Потпис

(Ову наруџбеницу налепите на дописну карту и пошаљите на нашу адресу)

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

Здраво Забавниче,

КАКО СЕ НАЈБОЉЕ СПАВА

Веома ме интересује да ли је спавање на стомаку штетно и који је најбољи положај за спавање?

Никола Ђорђишановић,
Шуматовачка 155
11000 Београд

Спавање на стомаку није штетно. Што се тиче положаја ко-

ји је најпогоднији за спавање, најбоље је да заузмеш онај при којем се најудобније осећаш.

ПРЕСУДА БЕЗ СУДА

Често имам прилике да прочитам реч „линчовање" па бих желела да знам шта она значи?

Светлана Симић,
Краљево

Под линчовањем се подразумева извршавање смртне казне над лицем које је затечено на делу или окривљено за нешто што се сматра злочином. „Џелат" у оваквим случајевима није једно лице већ више њих: најчешће, то је разјарена гомила људи која нема стрпљења да чека одлуку суда. Поступак линчовања, веома карактеристичан за Сједињене Америчке Државе, везује се за вирџинијског капетана Вилијема Линча. Он је уз помоћ својих одреда по кратком поступку кажњавао крадљивце стоке: обесио би их на прво дрво на које би наишао. Тако је линчовање постало неписани закон Дивљег запада: на пространим, ретко насељеним подручјима тешко је било организовати суђење па су становници сами делили правду. У време америчког грађанског рата линчовање је постало синоним за беспоштедно убијање црнаца у којем је главну улогу имала расистичка организација Кју-Клукс-Клан.

МАРАМИЦА МОМКУ

Чула сам да се девојка неће удати ако момку пошаље марамицу. Да ли је то тачно?

Неда Матић,
Ћићевац

Вероватно — ако му пошаље прљаву!

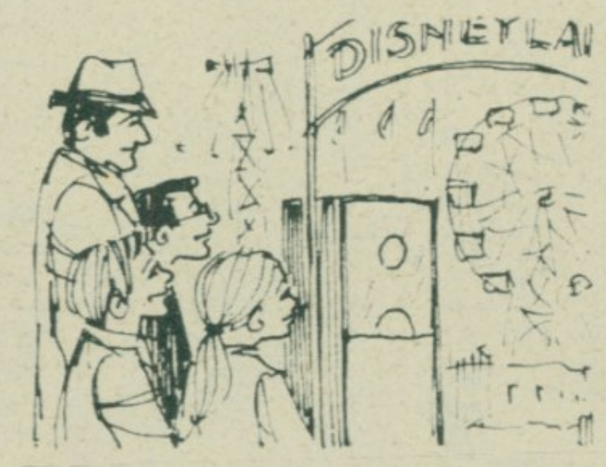

СКАДАРСКО ЈЕЗЕРО ТОНЕ

Волео бих да знам да ли у нашој земљи има тектонских улегнућа, депресија и ако има где се оне налазе?

Саша Фер

У нашој земљи има више депресија — тектонских улегнућа чији је ниво нижи од морске површине — и то су: Метохијска равница, Пелагонија, Љубљанска котлина и котлина у којој је смештено Охридско језеро. И Скадарско језеро се налази у једној од тектонских удолина: мерења и испитивања предузимана последњих година показала су да оно сваке године потоне за 6 милиметара!

ГДЕ ЈЕ ДИЗНИЛЕНД?

Молим те да ми одговориш где се налази Дизниленд?

Јелена Кадијевић,
Владимира Назора бб
58260 Имотски

Дизниленд је велики забавни парк који радо посећују не само деца већ и одрасли. Налази се у непосредној близини Лос Анђелеса, града у савезној држави Калифорнији (САД).

ШКОЛА ЗА ПУДЛИЦЕ

Имам пудлицу од 2 мјесеца и хтјела бих да је пошаљем на дресуру. Можете ли ми рећи гдје се врши дресирање?

Читатељка
из Требиња

Школе за дресуру пудлица не постоје али ако желиш нечему да је научиш најбоље је да се за савет обратиш Кинолошком друштву у Сарајеву, на адресу: Савез ловачких организација Босне и Херцеговине (Савјет за кинологију), Улица Николе Тесле 24, Сарајево.

МЕЊАМО, ПОКЛАЊАМО, ТРАЖИМО

За 5 значки шаљем 12 салвета. **Љубица Франетовић, 58450 Хвар, Пут гробља 5**

Нудим 20 салвета за слику или постер Битлса, Блонди или Терезе. **Сања Јовановић, 11000 Београд, Владимира Томановића 4**

Поседујем око 15000 разгледница у боји и око 200 црно-белих. Мењао бих их за значке, по договору. **Звонимир Голец, 12000 Пожаревац, Браничевски сквер 7/4**

Молим читаоце Забавника да ми помогну у сакупљању значака. **Бора Мицић 26232 Старчево, Партизанска 101**

За сваку добијену металну значку дајем три стара или нова Забавника, по жељи. **Милан Рангелов, 31253 Злодол**

Дајем једну металну значку за осам маркица, односно једну пластичну за четири маркице. **Армин Храповић, 71000 Сарајево, Југ Богдана 16**

Ко ми пошаље пет салвета добиће од мене једну металну значку и разгледницу мог места. **Весна Крстовић, 38227 Звечани, Звечанска 1**

Ко ми пошаље неке од бројева Забавника добиће налепнице, значке или разгледницу Приштине. **Братислав Ристић, 38210 Косово Поље, Романијска 3**

За постер групе Блонди дајем 4 разгледнице и маркицу. **Дејана Вићентијевић, 11506 Дражевац**

За најлепшу лутку света из старијих бројева Забавника шаљем 3 салвета (две обичне и једну јапанску), разгледницу мога града и две стране маркице. **Соња Боговац, 21000 Нови Сад, Молијерова 1.**

Ко ми пошаље постер групе „Сребрна крила" послаћу му седам салвета, пет разгледница и једну значку. **Снежана Богојевић, 24223 Нови Жедник, Пролетерских бригада 4**

Желим да размењујем разгледнице. **Зорица Месић, 54400 Ђаково, Петра Свачића 51**

WALT DISNEY

МИКИ

НЕМОЈ ОПЕТ ДА КАСНИШ...

...ЈА САМ ВЕЋ СПРЕМАН! А ТИ?

АЛИ, ВАЉДА...

...ЗНАШ ДА САМ УВЕК СПРЕМНА ЗА ИЗЛАЗАК!

СТИГ'О САМ!

СЕДИ ТУ И ЧЕКАЈ!

ЧИТАЈ НЕШТО И НЕ ГУНЂАЈ!

ЗВРРРРРР!

ЈА ЋУ!

ХАЛО! ДОБРО БЕЛКА... У РЕДУ... НИШТА... НИШТА!

ЈАВИЛА СЕ БЕЛКА! ОТКАЗУЈЕ ВЕЧЕРУ! УМЕСТО ДАНАС, ИДЕМО СУТРА КОД ЊЕ!

ПА...

7-29

Copyright © 1979.
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

...И ОНАКО СЕ ЈОШ НИСАМ ОБУКЛА!

ИПАК ПОЖУРИ! ДО СУТРА УВЕЧЕ НЕМАШ МНОГО ВРЕМЕНА!

ФИИЈУУУ!

Distributed by King Features Syndicate.